

List

Revija za kulturna in druga vprašanja občine Šoštanj in širše.

LETO XII
ŠT. 3
30. MAREC 2006
300 SIT

ISSN 1581-8373

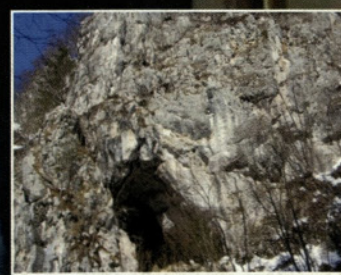
Poštnina plačna pri pošti 3325 Šoštanj

Knjižnica Velenje
Titov trg 05

3320 Velenje

Stran 20
Pogovor z mag. Mileno
Koren Božiček

Stran 32
Narava in ljudje
Mornova zijalka

Stran 36
Porušene domačije
Pri Lojzki Jevšnik

Panoga	Klub/društvo	Kategorija	Naziv aktivnosti	Termin	Lokacija
planinstvo	PD Šoštanj	osnovnošol., dijaki in študentje	Planinsko orientacijsko tekmovanje	sobota, 1.4. ob 8:30	Gornji Grad
košarka	KK Elektra	pionirji A	KK Elektra A : KK Pivovarna Laško A	sobota, 8.4. ob 10:00	Športna dvorana Šoštanj
nogomet	NK Šoštanj	U10 in U12	NK Šoštanj : NK Vojnik	sobota, 8.4. ob 9.30 in 11:00	Stadion Šoštanj
nogomet	NK Šoštanj	U18	NK Šoštanj : NK Ljubno	nedelja, 9.4. ob 15:00	Stadion Šoštanj
nogomet	NK Šoštanj	U10 in U12	NK Šoštanj : NK Vransko	sobota, 15.4. ob 9.30 in 11:00	Stadion Šoštanj
nogomet	NK Šoštanj	U14	NK Šoštanj : NK Somar Kobo Brežice	petek, 21.4. ob 14:30	Stadion Šoštanj
nogomet	NK Šoštanj	U10 in U12	NK Šoštanj : NK Zreče	sobota, 29.4. ob 9.30 in 11:00	Stadion Šoštanj
nogomet	NK Šoštanj	U8	NK Šoštanj - NK CMC Publikum - NK Mali Šampion	nedelja, 30.4. ob 10:00	Stadion Šoštanj
nogomet	NK Šoštanj	U18	NK Šoštanj : NK Mons Claudius	nedelja, 30.4. ob 15:00	Stadion Šoštanj

Zbiranje podatkov o tekmah in aktivnostih za mlade na področju občine Šoštanj izvaja Športna zveza Šoštanj v sodelovanju s športnimi društvi/klubi in s podporo Fundacije za financiranje športnih organizacij v RS. Podatke za mesec maj pošljite do 15. aprila na: info@sportna-zveza-sostanj.si.

Poslovni center Langusova hiša oddaja v najem poslovni prostor. INFO: 031/660-573

Z Vami že 10 let

Berite z nami še naslednjih deset.

Naročilnica

Marec 2006

Nepreklicno naročam List za dobo [] let. Letna naročnina znaša 3.000 SIT

Ime:

Priimek:

Naslov:

Podpis:

Vse bralce lista obveščamo, da je najlažje in najceneje, če se na mesečnik list naročijo tako, da izpolnijo naročilnico in jo pošljejo na naš naslov: LIST, Trg svobode 12, 3325 Šoštanj. Naročiti se je mogoče tudi telefonsko na št.: 03 / 898 43 39 ali na fax: 03 / 898 43 33. Naročilo lahko pošljete na e-naslov: list@sostanj.si, prav tako pa lahko LIST naročite preko domače strani Občine Šoštanj: www.sostanj.si.

List

Revija za kulturna in druga vprašanja Občine Šoštanj in širše.

Izdaja

Zavod za Kulturo Šoštanj
Trg Svobode 12, 3325 Šoštanj
zanj Kajetan Čop, direktor
Izdajanje Lista finančno omogoča Občina Šoštanj, zanjo Milan Kopusar, župan.

Uredništvo

Jožica Andrejc, Milojka Komprij, Tjaša Rehar, Peter Rezman in Raško Srebernjak

Fotografija na naslovnici:

Marija Lebar

Odgovorni urednik

Peter Rezman

Lektoriranje

Jožica Andrejc
(Za razpise in objave odgovarja naročnik.)

Priprava redakcije

Milojka Komprij

Oblikovanje in prelom

Vinko Pejovnik ml.

Tisk

IGEA d.o.o., Nazarje

Natiskano

900 izvodov.

Vse sodelavce prosimo, da prispevke za LIST št. 4 (april 2006), pošljejo ali dostavijo najkasneje do 15. aprila 2006.

ISSN 1581-8373

9 770158 183733

Napotnik v Narodni galeriji v Ljubljani, stran 28.

Foto: Marija Lebar

VSEBINA

4	Fotografija meseca
5	Uvodnik
	Moški in ženske
6	Dogodki in ljudje
8	Naša občina
10	Politika
11	Dogodki in ljudje
16	Prostor za komentar
18	Cerkev in mi
19	Skavti / Taborniki
20	Šolski list
22	Sredina vabi
24	Podoba kulture
26	Intervju
	Pogovor z mag. Mileno Koren Božiček
28	Ivan Napotnik
31	Kultura
32	Portreti
33	Knjige
34	Narava in ljudje
35	Varstvo naravne dediščine
36	Porušene domačije
	Pri Lojzki Jevšnik
38	Čez Uršljo goro
40	Svetloba
41	Horoskop / Varnost
42	Križanka
43	Listnek
44	Fototreptaža

V knjižnici nimajo samo knjig!

Foto: Dejan Tonkli

Ženske in moški

Jožica Andrejč

V mesecu marcu se vedno znova spotikamo ob prazniku žensk – 8. marcu.

Sprva je pomenil dan boja (kasneje praznovanja) ekonomske, politične in socialne enakopravnosti in dosežkov žensk. Okoliščine so danes bistveno drugačne. Možnosti družbene in osebne afirmacije žensk so bistveno večje kot v preteklosti. Pa vendar.

Pred nedavnim sem vozila iz Ljubljane dve študentki. Med drugim je stekel tudi tale pogovor:

»A veš, kaj smo zadnjič izvedeli, ko smo obiskovali organizacije za pomoč zlorabljenim otrokom glede zaposlitve pedagogov? Kaj misliš, koga bodo zaposlili hitreje, moškega ali žensko?«

»Predvidevam, da moškega, ker jih v tem poklicu primanjkuje, za otroke pa je pomembno, da jih vzgajajo tudi moški.«

»Ja, to je že res. Vendar pa, ali si kdaj ugotovila, da so v večini poklicev, ki so feminizirani, moški bolj zaželeni oziroma so na višjem položaju od žensk, v poklicih, kjer pretežno prevladujejo moški, pa ženske niso zaželeni. Tako je pot tistim ženskam, ki bi želele opravljati tak poklic, zelo otežena ali celo onemogočena! Samo pomisli, kakšne probleme bi imela ženska, ki bi si želela delati kot rudar, voznica tovornjaka in podobno.«

»Ja, to je vse res, vendar pa, ali ne misliš, da imajo tudi moški, ki se odločajo za opravljanje npr. vzgojiteljskega poklica, težave pri dokazovanju, da so sposobni vzgajati otroke. Ali nimajo starši raje, da je vzgojiteljica ženska?«

»Vem, da so moje sošolke raziskovale problematiko moških vzgojiteljev in so ugotovile, da imajo moški sicer sprva težave z uveljavljanjem, vendar pa so veliko bolj cenjeni od žensk - vzgojiteljic, imajo večje možnosti napredovanja itd. Tudi v šoli so učitelji bolj cenjeni. Kar pogledaj, na koliko šolah so ravnatelji moški, čeprav je učiteljic desetkrat več. Torej tudi v specifično ženskih poklicih imajo moški boljši položaj od žensk.«

Po kratkem premolku pa:

»In samo pomisli, kakšna je situacija glede frizerk. Če ženske opravljajo ta poklic, je to pač povprečno frizerstvo, ne preveč cenjen poklic. Z vedno novim uveljavljanjem moških frizerjev pa cenjenost poklica strmo narašča! Moški frizerji so

stilisti, umetniki, profesionalci, medtem ko so ženske pač samo frizerke. Niti ne omenjam, da tudi v poklicih, ki niso tipični glede na spol, moški z isto izobrazbo in isto vrsto dela dobijo višjo plačo. In prav tako, če pogledamo samo nazive za določeno vrsto dela, so glede na spol jasno izstopajoče razlike: tajnica - ženska, ki kuha kavnice, malo telefonira in prestavlja papirje; tajnik - moški, z izredno pomembnimi organizacijskimi funkcijami.«

»Dejstvo je, da situacija še vedno ni taka, kot bi morala biti. In to je samo eno izmed mnogih področij, kjer se še vedno kažejo razlike, ki so prisotne v veliki meri le zaradi oznake 'moški' oziroma 'ženska'.«

Če bi bil zraven še kakšen predstavnik moškega spola, bi bila debata mnogo bolj vroča. Verjetno ne bi pozabil poudariti, da se pa vendarle nihče ne spomni, da bi praznovali tudi dan moških oziroma očetov dan. Morda bi se ponorčeval o treh vogalih, ki jih podpira ...

Resnica pa je, da moški in ženska nikdar ne bosta popolnoma enakopravna že zaradi svojega biološkega poslanstva v življenju. Ženski je naloženo večje breme, saj je delavka in gospodinja hkrati, žena za moža in za otroke mati, zase pa le ženska.

Opozoriti pa je treba tudi na krivice, ki se tudi v demokratični družbi še vedno dogajajo. To pa je nasilje nad ženskami, odpuščanje zaposlenih žensk zaradi zanositve, spolno nadlegovanje na delovnem mestu in druge. Kljub temu pa naj se vsaka ženska zaveda in naj ji bo v tolažbo in majhno priznanje naslednje:

Na svetu si, da gledaš sonce.

Na svetu si, da greš za soncem.

Na svetu si, sam(a) si sonce

in da s sveta odganjaš – sence.

(Po T. Pavčku)

Ustanovljena Čebelarstva zveza SA-ŠA

V začetku marca je bila v Mozirju ustanovljena Čebelarstva zveza zgornjesavinjsko šaleškega območja, krajše imenovana ČZ SA-ŠA. Tako so bila zaključena dalj časa trajajoča opravila, da bi se k že obstoječi Zgornjesavinjski čebelarstvu priključila tudi čebelarstva društva Šaleške doline.

Predstavniki društev, združenih v dotedanjo zvezo, ki je ravno dopolnila 30 let obstoja, so najprej poslušali in potrdili poročila o delu in finančah. Nato so potrdili sklep o preimenovanju zveze. Zatem pa so vsi predsedniki društev podpisali pogodbe o novoustanovitvi zvezi, ki jo sedaj sestavlja dvanajst društev. Sedmim zgornjesavinjskim so se pridružila še ČD Apis Velenje, Mlinšek Velenje, Vinska Gora, Ravne pri Šoštanju in Šmartno ob Paki.

Foto: Marija Lebar

Foto: Marija Lebar

Po poročilu verifikacijske in volilne komisije je bil razrešen dotedanji odbor, za predsednika nove zveze pa so potrdili Marka Purnata, ki je predsedoval že dosedanji zvezi in deluje tudi kot član komisije za izobraževanje na republiški ČZ. Kot zahtevajo pravila, je bil za podpredsednika imenovan kandidat iz šaleškega konca, in sicer Edvard Stropnik iz Velenja.

V odbor nove zveze sta bila imenovana tudi Rafko Blatnik in Ernest Postrak iz ČD Ravne pri Šoštanju. Sicer so člani odbora vsi predsedniki društev, da bo tako zadoščeno teritorialni pokritosti in bo obveščeno članstva lahko optimalna.

O namenu združitve je nekaj več povedal Dušan Gorenc, predsednik ČD Ravne pri Šoštanju. Dejal je, da bodo čebelarji težavam in izzivom, ki jih prednje postavlja današnji čas, kos le združeni in složni. Prejšnjim 186 članom se jih je pridružilo še 172, to pa je že številka, ki zagotavlja, da bo zveza enakopraven partner v pogovorih in zastopanju interesov svojih članov.

»Nova zveza bo za člane nabavljala repromaterial, zdravila in opremo po zmernih cenah, zagotavljala preglednike za med, uveljavljala skupno blagovno znamko. Načrtujemo tudi vzrejno središče za matice čistokrvne kranjske sivke, naše avtohtone čebele,« je povedal predsednik Purnat.

Zbora se je udeležil poslanec v državnem zboru Jakob Presečnik, sicer tudi sam čebelar. Povedal je, da skupina poslancev in predstavniki Čebelarstva zveze Slovenije že vodijo pogovore z vlado, da bi davčno zakonodajo prilagodili predpisom nekaterih drugih evropskih držav (Avstrije), ko je čebelar, ki ima do 40 gospodarskih družin, opravičen dajatev od prodaje čebeljih pridelkov na domu.

Nastanek nove zveze sta pozdravila tudi župan iz Luč Ciril Rosc in Gornjega Grada Toni Rifelj. Ta je povedal, da bo njihova občina ponovno oživila nekdanji tradicionalni čebelarji praznik, in sicer bi naj letošnji trajal dva dni. Šoštanski župan Milan Kopušar se je opravičil, zastopal ga je podžupan Štefan Szabo, prav tako je bil opravičeno odsoten Alojz Podgoršek, šmarški župan.

Za šaleško stran je tako spregovoril župan MO Velenje Srečko Meh. Dejal je, da ga veseli, da so čebelarji uspeli povezati obe dolini in tako prispevati k utrditvi nove regije brez vpliva politike, torej na civilni ravni. Menil je, da bodo čebelarji lahko s pridom koristili storitve, ki jih nudi ERICO, s katerim že sodelujejo.

V imenu Čebelarstva zveze Slovenije je združitev pozdravila Lidija Senič iz Čebelarstva svetovalne službe Celje. Vsi govorniki so dejali, da z optimizmom gledajo na združeno delovanje čebelarjev.

Naj pristavimo, da se pomena čebelarstva morda premalo zavedamo, saj vidimo le neposredne čebelje pridelke, kot so med, vosek, cvetni prah in propolis, ne opazimo pa, koliko koristi naredijo čebele kot oprasovalke. V spomladanskem času se prične zatiranje boleznih na sadnem drevju. Pomislimo takrat na čebele in na to, da bi bil brez njih naš pridelek kaj boren!

Marija Lebar

Pravilna uporaba fitofarmaceutskih sredstev – en čebelarji problem manj

Čebela spremlja človeka na njegovi življenjski poti že od pradavnine. Z njenim pridelkom medom si je že v kameni dobi tešil lakoto in celo reševal življenje. Tekom svojega razvoja je človek spoznal še ostale številne koristnosti čebele: od njenih pridelkov pa do oprasovanja sadnega drevja in kulturnih rastlin. Čebela in njeni proizvodi igrajo tako že tisočletja pomembno vlogo v prehrani, medicini, še posebno pa v ekologiji. Le vlogi čebele kot oprasovalca se lahko zahvalimo za bogat izbor sadja in zelenjave v naši prehrani, kakor tudi za rastlinsko raznovrstnost v naravi.

Večina kmetijsko pomembnih rastlin potrebuje za oprasovanje čebele. Te letajo s cveta na cvet in nabirajo nektar – sladkorno raztopno, ki jo potrebujejo

za hrano. Na dlačicah svojega telesa prenašajo cvetni prah z ene na drugo rastlino. Če cvetni prah ne pride na pestiče, ne dozorijo ne semena ne sadeži. Sadjarški pridelek je še posebno odvisen od oprasovanja čebel. Rastline, oprasene s čebelami, dajejo večji donos in boljše kvaliteto plodov in semen. Čebele s svojim oprasovanjem prispevajo tudi k ohranjanju in izboljšanju lastnosti teh rastlinskih vrst.

Kljub vsej svoji koristnosti pa je v današnjem času čebela zelo ogrožena. Vzrok za to je intenzivna kmetijska proizvodnja, v kateri se uporabljajo zaščitna sredstva – pesticidi. Ob tem izrazu večinoma najprej pomislimo na kmetijske pesticide, ki jih pri nas imenujemo fitofarmaceutska sredstva (v nadaljevanju FFS). Ta se v glavnem uporabljajo za povečanje kmetijske proizvodnje, ohranjanje nasadov in pridelovanje zdravih kmetijskih pridelkov, ki ne vsebujejo glivic, bakterij in žuželk. Zaradi nepravilne uporabe fitofarmaceutskih pripravkov za zatiranje škodljivcev in boleznih lahko FFS in njihove razgradne produkte najdemo tudi v različnih živilih, vodi, in okolju. Tako so lahko FFS tudi določena potencialna nevarnost za človeka in ostala živa bitja, med katere sodi tudi čebela.

Področje uporabe in prometa s fitofarmaceutskimi sredstvi je urejeno v Zakonu o fitofarmaceutskih sredstvih (Uradni list RS, št. 98/2004 UPB1), ki poleg ostalega predpisuje njihovo pravilno rabo, ki ne ogroža zdravja ljudi in živali in ne vpliva negativno na okolje. Zakon ureja tudi obvezno dodatno usposabljanje vseh, ki prihajajo v stik s FFS v kmetijstvu. Podrobneje so pogoji in način usposabljanja navedeni v podzakonskem predpisu, tako da so v Sloveniji v proces obveznega in permanentnega usposabljanja zajete vse ključne skupine ljudi, ki se ukvarjajo s prometom in uporabo sredstev za varstvo rastlin. Na teh tečajih se slušatelji seznanijo z vsemi pomembnimi področji zdravstvenega varstva rastlin in s tem tudi z varnim delom oziroma možnostmi zmanjševanja tveganj za zdravje ljudi in živali pri prometu in uporabi FFS.

Na žalost v ta sistem izobraževanja niso vključeni vrtničkarji, ki tako niso usposobljeni za pravilno in koristno uporabo FFS in tako predstavljajo največjo nevarnost za nepravilno uporabo teh nevarnih sredstev.

Nadzor nad izvajanjem Zakona o fitofarmaceutskih sredstvih in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, opravljajo kmetijski in fitosanitarni inšpektor ter inšpektor, pristojen za kemikalije. Zakon natančno definira njihova pooblastila, kakor tudi kazenske določbe, ki jih izrečejo ob nepravilni uporabi FFS oziroma ob neupoštevanju zakona.

Sprejet je tudi Pravilnik o dolžnostih uporabnikov fitofarmaceutskih sredstev (Ur. l. RS, št. 62/2003). Po pravilniku mora uporabnik FFS skrbeti, da škropivo ne pride v neposreden stik s človekom, da ga ne zanaša v vodotoke, podtalnico, na sosednje gojene rastline, zemljišča in skladišča kmetijskih proizvodov ter objekte za rejo in oskrbo živali.

V pravilniku je v 6. točki posebej definirano dodatno varstvo čebel, ki je predpisuje:

1. Cvetočna podrast v trajnih nasadih mora biti v času tretiranja s FFS, ki so za čebele strupena, pokošena oziroma mora biti na drug način preprečeno, da jo bo FFS doseglo.
2. Uporaba sistemskih, čebelar strupenih FFS, je prepovedana v času cvetenja gojenih rastlin.
3. Uporaba kontaktnih, čebelar strupenih FFS, je v času gojenih rastlin dovoljena največ dve uri po sončnem zahodu in v nočnem času največ dve uri pred sončnim vzhodom.
4. V času cvetenja gojenih rastlin mora uporabnik FFS vsaj 48 ur pred vsakim tretiranjem s kontaktnim FFS, ki je za čebele strupeno ali škodljivo, obvestiti čebelarje, ki imajo panje v oddaljenosti do 3 km od predvidenega mesta tretiranja. Obvestilo mora vsebovati datum, predvideno uro tretiranja, trgovsko ime FFS, njegovo nevarnost za čebele, ime in priimek izvajalca ukrepa ter podatke o mestu tretiranja. Če uporabniku čebelar ni znan, mora obvestiti imetnika parcele, kjer se čebelnjak nahaja, ali najbližjo čebelarsko družino.
5. Obveščanje čebelarjev iz prejšnjega odstavka ni potrebno, če FFS ni razvrščeno in označeno kot čebelar strupeno oziroma pri opozorilih v navodilih za uporabo ni navedeno, da so čebelarjem kakor koli škodljiva.

Čebelarji zato vse gojitelje rastlin in uporabnike FFS prosimo, da:

- škropijo v skladu z dobro kmetijsko prakso (fitofarmaceutski tečaj, testirana škropilnica, itd.);
- pred načrtovano uporabo FFS natančno preberejo priložena navodila, saj je v njih in tudi na embalaži opozorilo, ali je sredstvo strupeno za čebele; v glavnem so za čebele škodljivi vsi insekticidi (FFS, ki zatirajo žuželke) in imajo to tudi napisano na etiketi;
- priporočena sredstva uporabljajo v najnižjih priporočenih odmerkih;
- uporabljajo za čebele manj nevarne pripravke;
- škropijo v večernih urah ali ponoči in v brezvetrju;
- se izogibajo prašiv in raje uporabijo pripravke oz. iz njih narejeno škropilno brozgo ali granulate;
- pravočasno obvestijo čebelarja o nameravani škropljenju s FFS strupenimi ali škodljivimi za čebele.

Vsakršno zniževanje številčnosti čebel lahko povzroči v naravi ekološko in gospodarsko katastrofo, še posebej v kmetijstvu. Zato slovenski čebelarji pozivamo vse uporabnike FFS, da delamo z roko v roki in tako ohranimo naravo.

Vlado Auguštin, univ. dipl. ing.
Čebelarska svetovalna služba

Višje cene komunalnih storitev?

V začetku marca je vodstvo Komunalnega podjetja Velenje na tiskovni konferenci javnosti predstavilo nekatere pokazatelje poslovanja v minulem letu. Na več področjih izkazuje negativne rezultate, ki jih uspejo pokrivati s prihodki od opravljenih storitev izven osnovne dejavnosti.

Podjetje je v lasti vseh treh občin, ki jih tudi oskrbuje s komunalnimi storitvami. Poleg tega izvajajo še dejavnosti, kot so inženiring posli, projektiranje, tehnološki nadzor, svetovanje in še nekatere manjše intelektualne storitve. Da bi ta del svojega poslovanja razširili in zagotavljali še bolj kvalitetne osnovne storitve, se je v letu 2005 več kot sto zaposlenih udeležilo kakega internega ali drugega izobraževanja. V primerjavi z letom poprej so pridobili kar 8 visoko izobraženih sodelavcev in v okviru službe za investicijski inženiring ustanovili oddelek projektive.

Če pogledamo prodane količine in prihodek od njih, vidimo, da je znašal prihodek od prodanih dobrin in storitev 3.114 milijonov tolarjev, celotni prihodek pa 3.900 milijonov. Razliko so ustvarili s priključninami, števinami, ostalimi storitvami in finančnimi prihodki. S prihodkom od storitev, ki jih opravljajo za trg, pokrivajo del stroškov osnovne dejavnosti in tako razbremenjujejo pritisk na ceno komunalnih storitev.

Prodane količine že več let upadajo. Upad beležijo pri prodani količini pitne vode, odvajanju odplak, čiščenju odplak, oskrbi s plinom in odlaganju odpadkov. Povečala se je prodaja toplotne energije in nakup toplotne energije od njihovih dobaviteljev.

Ker ostaja infrastruktura, to je vodovodno omrežje in kanalizacija, ki ju je treba vzdrževati, enaka, prodaja pa pada, se fiksni stroški na enoto višajo. Menijo, da bi morali za amortizacijo nameniti 1.016 milijonov tolarjev, v resnici pa jim za vzdrževanje oskrbnih sistemov ostane samo 652 milijonov. To pomeni, da za naložbe v obstoječo infrastrukturo primanjkuje 364 milijonov. Ob tem so poudarili, da so zahteve po kvalitetni oskrbi odjemalcev vedno večje, še zlasti z vstopom v EU, saj morajo pri vodooskrbi zadostiti tako standardom ISO kot tudi sistemu kvalitete HACCP.

V letu 2005 so imeli preko 600 km cevovoda za oskrbo s pitno vodo, katere prodaja se zmanjšuje, zato pada tudi gostota odjema in se približuje vrednosti 6,5 m³/m omrežja, ki je meja za racionalno rabo. V ceni, ki jo plača potrošnik, so vštet davki in prispevki za državo, okoljske dajatve in drugo. Menijo, da so cene med najnižjimi pri nas. Po njihovem bi bilo potrebno cene dvigniti za 2.500 tolarjev na gospodinjstvo mesečno, od česar bi jim ostalo okoli 1.000 tolarjev, ko bi odvedli dajatve.

Veliko pozornosti namenjajo reklamacijam. V letu 2005 so zabeležili 12-odstotni porast števila reklamacij, predvsem na področju vodooskrbe, kar pripisujejo nezadostnim vlaganjem v infrastrukturo ter povečanju števila internih reklamacij znotraj procesa oskrbe.

Predstavili so potek del na največji naložbi, to je obnova mehanskega in izgradnja biološkega dela centralne čistilne naprave, ki jo izvajajo v sodelovanju z MO Velenje in Občino Šoštanj. Do sedaj so opra-

Foto: Marija Lebar

vili dobro tretjino del, veliko težavo pa predstavlja letošnje vreme, ki izredno otežuje dela. Omenili so še izgradnjo kanalizacije, delno tudi v Lajšah in Šmartnem ob Paki.

Približuje pa se leto 2008, ko bodo odpadke pričeli odlagati na odlagališču v Celju. Na sedanjem odlagališču odpadkov bo ostalo še nekaj objektov, kot je na primer separacija in kompostarna.

Marija Lebar

IPAK

IPAK, Inštitut za simbolno analizo in razvoj informacijskih tehnologij iz Velenja je konec lanskega leta prvič v Sloveniji izdal knjigo Vzpon ustvarjalnega razreda v svetu zelo znanega avtorja Richarda Floride ter Priročnik pozitivne revolucije Edwarda de Bona.

Inštitut pod vodstvom **Stanka Blatnika** odpira svojo novo razvojno fazo v delovanju predvsem na razvoju in podpori ustvarjalnosti, razvoju in uporabi novih izobraževalnih metod, promoviranju sodobnih tehnologij in znanosti, razvoju lokalne skupnosti ter podpiranju mladih in po srcu mladih inovatorjev in izumiteljev.

Dejavnost inštituta je usmerjena prav tako v izdajanje zanimivih in pomembnih knjig ter širjenje mednarodnega sodelovanja. IPAK je aktiven partner v programih Phare 2003, Leonardo, Eureka in drugih, gostil pa je tudi priznane tuje strokovnjake s predavanji na različnih tematskih področjih. Prizadevanja grede tudi v smeri spodbujanja zanimivega in pri nas še ne tako prepoznavnega športa vodne košarke in njene mednarodne uveljavitve.

Trenutne dejavnosti inštituta so usmerjene v spodbujanje doseganja pozitivnih sprememb v družbi preko delavnic, ki jih bo IPAK pripravljal za zainteresirane ciljne javnosti, temeljile pa bodo na idejah in priročnikih navodilih za vnašanje pozitivnih sprememb v podjetja, delovna okolja, lokalne skupnosti ter prosti čas. Iztočnice za delavnice so narejene po knjigah Vzpon ustvarjalnega razreda in Priročnik pozitivne revolucije. V teku je tudi izvajanje projekta Izobraževanje razvojnikov spletnih aplikacij, ki ga je IPAK pripravil v sklopu programa Phare 2003.

Dolgoročni cilj inštituta je spodbuda in aktivna pomoč pri uporabi novih izobraževalnih metod, razvoju informacijskih sistemov in tehnologij ter podpori in razvoju družbe ustvarjalnosti.

Lucija Paradžik

Seznam upravičencev za dodelitev neprofitnih stanovanj v najem z doseženim številom točk

Občina Šoštanj, Trg svobode 12, objavlja na osnovi splošnih določb 6. točke javnega razpisa za dodeljevanje neprofitnih stanovanj v najem, ki je bil objavljen v Listu Občine Šoštanj, november 2005, objavlja na osnovi prispelih vlog, prednostno listo upravičencev za najem stanovanja z doseženim številom točk. Prednostna lista upravičencev še ni dokončna v primeru, da se kdo od vlagateljev pritoži in je njegova pritožba utemeljena.

Na osnovi razpisa ter izvedenega točkovanja, so bile izoblikovane štiri prednostne liste:

- Lista A (vlagatelji, ki niso zavezanci za plačilo varščine),
- Lista B (vlagatelji, ki so zavezanci za plačilo varščine)
- Lista vlagateljev za menjavo stanovanj
- Lista vlagateljev, katerim se vloga zavrne.

PREDNOSTNA LISTA ZA DODELITEV NEPROFITNIH STANOVANJ V NAJEM LISTA »A«, vlagatelji, ki niso zavezanci za plačilo varščine

Zap. št.	PRIMEK	IME	Naslov	Št. točk
1.	OVČJAK	Andrejka	Topolšica 170	630
2.	HUKIČ	Ajša	Trg bratov Mravljak 6	570
3.	RADULOVICH	Dragica	Koroška 1a	550
4.	KMETIČ	Karmen	Gaberke 153	540
5.	ČUJEŽ	Jože	Trg bratov Mravljak 6	470
6.	URBANC	Mojca	Florjan 39	450
7.	MAKSIMOVICH	Jovo	Trg bratov Mravljak 7	450
8.	RIBIČ	Ševal	Trg bratov Mravljak 6	390
9.	DELIČ	Elkaz	Tekavčeva 14	370
10.	KORTNIK	Danijel	Prešernov trg 8	370
11.	ROŽEJ	Sabina	Kajuhova 3	350
12.	VERHOVNIK	Boštjan	Gregorčičeva 2	340
13.	MIOČEVIČ	Marcelija	Trg bratov Mravljak 6	340
14.	MALIČEVIČ	Ružica	Heroja Gašperja 8	340
15.	OSMIČ	Enesa	Tekavčeva 8	325
16.	JURKIČ	Mirjana	Cesta talcev 15	280
17.	ŠUMAH	Nevenka	Aškerčeva 5b	270
18.	PALINKAŠ	Vera	Topolšica 199	240
19.	RIZVIČ	Senad	Kajuhova 17	240
20.	MEJRIČ	Sanela	Tekavčeva 12	230
21.	HORVAT	Lidija	Cesta talcev 4	200

PREDNOSTNA LISTA ZA DODELITEV NEPROFITNIH STANOVANJ V NAJEM LISTA »B«, vlagatelji, ki so zavezanci za plačilo varščine

Zap. št.	PRIMEK	IME	Naslov	Št. točk
1.	VNUČEC	Branka	Cesta talcev 15	320

PREDNOSTNA LISTA ZA DODELITEV NEPROFITNIH STANOVANJ, vlagateljev, ki so podali vlogo za "MENJAVO"

Zap. št.	PRIMEK	IME	Naslov	Št. točk
1.	GROGRANC	Sabina	Koroška 2	545
2.	LATINOVIČ	Zdravko	Kajuhova 11	370
3.	BALABAN	Ljuba	Cesta talcev 15	320
4.	KUGONIČ	Marija	Aškerčeva 5b	300
5.	GRUBEŠIČ / VERLIČ	Snežana	Cesta talcev 15	260

SEZNAM VLAGATELJEV KATERIH VLOGE SO NEUTEMELJENE.

Zap. št.	PRIMEK	IME	Naslov	Opomba
1.	MATEKOVIČ	Štefka	Lokovica 62a	Ustavitev
2.	JAVORNIK	Branko	Cesta talcev 15	se zavrne
3.	JAHIČ	Omer	Cesta talcev 15	se zavrne

Pripravil: Andrej Volk

Obvestila Občine Šoštanj

Delavnica za izdelavo strategije prostorskega razvoja občine Šoštanj

V okviru priprave Strategije prostorskega razvoja je Občina Šoštanj v sredo, 15. marca, pripravila delavnice na temo prostorske problematike. Odziv je bil dober, saj je prišlo kar 20 občanov, delavnico pa so vodili Veronika Hajnrihar, višja svetovalka za arhitekturo Občine Šoštanj, in predstavnik Ljubljanskega urbanističnega zavoda, ki je zadolžen za izdelavo občinske strategije, Peter Bassin in Darja Slapernik.

Delavnica je bila sestavljena iz več sklopov. Udeleženci so najprej razmišljali o splošni problematiki, nato o problematiki posameznih prostorskih sestavin in tudi povsem konkretnih lokacij.

Izkazalo se je, da se občanom zdi problematično prav pomanjkanje vizij in tudi odpor tukajšnjega prebivalstva do sprememb, nadalje so izpostavili problematiko infrastrukture (tudi v povezavi s predvideno hitro cesto), ekologije in z njo v zvezi sanacijo eksploatacijskega območja. Na delavnici je bil izpostavljen tudi problem stanovanjske gradnje.

Izmed iskanja konkretnih rešitev, je občina na delavnici med drugim iskala najprimernejšo lokacijo za izgradnjo obrtne cone, namenjene manjšim gospodarskim dejavnostim, ki jo občina potrebuje in o kateri se že dlje časa razmišlja. Za to so se izoblikovali trije predlogi - prvi je umeščal cono obrtnih dejavnosti v bližino hitre ceste, če bo njena trasa potekala skozi občino Šoštanj, drugi je

Foto: T. R.

Foto: T. R.

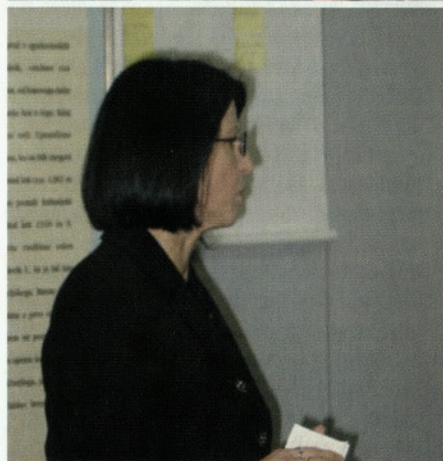

Foto: T. R.

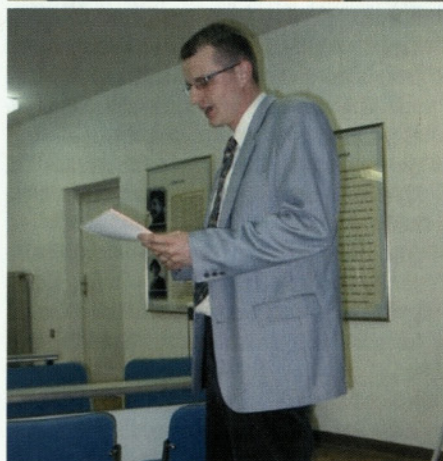

Foto: T. R.

bil razširitev obstoječih gospodarskih dejavnosti, tretji pa severno od čistilne naprave.

Iskale so se tudi ideje, kaj umestiti v objekt bivše šole Bibe Röcka. Predlogi, ki so jih podali občani, so bili: program, namenjen mladim, raznim društvom, nekemu, ki potrebuje prostore v dopoldanskem času in podobno.

Pred koncem delavnice so prisotni preko razprave opozorili še na nekatere dodatne, po njihovem mnenju pomembne vidike nadaljnega

prostorskega razvoja, in sicer: izgradnja peš in kolesarskih poti od Velenja pa vse do Topolšice, potrebo po krepitvi turističnega programa, nadaljnja zaščita Smrekovca, v samem Šoštanju pa ureditev in zagotovitev parkirišč.

Vsi, ki bi to želeli, lahko še vedno na Občino Šoštanj posredujejo svoje ideje in pobude za prostorski razvoj občine. Vse predloge, probleme, pobude in vizije bomo na Občini Šoštanj obravnavali, jih preučili in analizirali v fazi izdelave Strategije prostorskega razvoja občine Šoštanj.

Uporabno dovoljenje za Osnovno šolo Šoštanj ni več samo začasno

Ob začetku šolskega leta, torej septembra 2005, smo za novo osnovno šolo prejeli začasno uporabno dovoljenje, ker še ni bila dokončno urejena zunanja ureditev, poleg tega pa je bilo potrebno narediti meritve vplivov na okolico v času, ko šola dejansko tudi obratuje. 1. marca 2006 smo na Občino Šoštanj prejeli končno uporabno dovoljenje.

Tjaša Rehar
odnosi z javnostmi

OBČINA ŠOŠTANJ

UPRAVA

Trg svobode 12, 3325 Šoštanj, telefon:
(03) 89 84 300 fax: (03) 89 84 333

Na podlagi 28. člena Zakona o urejanju
prostora (Uradni list RS, št. 110/02,
8/03 - popr. in 58/03-ZZK-1) Občina
Šoštanj

VABI

na 2. PROSTORSKO KONFERENCO

za spremembe in dopolnitve Prostor-
skih ureditvenih pogojev (PUP) za dele
mesta Šoštanj z imenom Šoštanski
trikotnik, ki bo v sredo, 19. aprila 2006,
z začetkom ob 13. uri, v mali sejni
sobi Občine Šoštanj, Trg svobode 12,
Šoštanj.

Na prostorski konferenci bo predstavljen pred-
log sprememb in dopolnitev PUPa za dele me-
sta Šoštanj z imenom Šoštanski trikotnik.

Na prostorsko konferenco so vabljeni zlasti za-
stopniki nosilcev urejanja prostora, gospodar-
skih družb, interesnih združenj ter organizirane
javnosti.

Gradivo – predlog sprememb z grafično prilogo
je na vpogled na Upravi Občine Šoštanj v času
uradnih ur, tekstualni del sprememb pa tudi na
spletnih straneh www.sostanj.si.

Milan Kopušar,
župan Občine Šoštanj

OBČINA ŠOŠTANJ

UPRAVA

Trg svobode 12, 3325 Šoštanj, telefon: (03) 89 84 300 fax: (03) 89 84 333

OBVESTILO

Obveščamo vse občane, da je v prostorih Občine Šoštanj - I. nadstropje, Trg svobode 12,
Šoštanj
v času od 21.03.2006 do 21.04.2006

javno razgrnjen

predlog sprememb in dopolnitev Odloka o PUP 05 za območje Lokovice z grafično prilogo prikaza
predlaganih sprememb in povzetka za javnost.

JAVNA OBRAVNAVA

razgrnjenega dokumenta bo organizirana
v sredo, dne 19.04. 2006, ob 16.00 uri
v prostorih Krajevne skupnosti Lokovica, Lokovica 17 Šoštanj.

V času javne razgrnitve lahko k dokumentu podajo svoje pripombe in predloge vsi občani, organi in
organizacije ter drugi zainteresirani oziroma prizadeti subjekti.

Pisne pripombe in predlogi, poslani na naslov Občine Šoštanj, Trg svobode 12, Šoštanj oz. na naslov
KS Lokovica, Lokovica 17, Šoštanj ali vpisane v knjigo pripomb, ki bo ves čas javne razgrnitve na voljo v
prostorih uprave Občine Šoštanj in v prostorih KS Lokovica, kakor tudi ustne pripombe, podane na javni
obravnavi dne 19. 4. 2006, bodo posredovane v obravnavo županu občine Šoštanj, ki bo do njih zavzel
stališča ter nato predlog odloka posredoval v sprejem Svetu Občine Šoštanj.

KRATKA OBRAZLOŽITEV

S temi spremembami in dopolnitvami odloka se omogoča v ureditvenem območju naselja Lokovica z ozna-
ko S5/5, v dveh, natančno opredeljenih območjih znotraj morfoloških enot z oznako 1B/2* in 1B/1, novo-
gradnja stanovanjskih hiš in v območju urejanja z oznako K5/7 gradnja poslovnih objektov. Pobude za
spremembe in dopolnitve odloka so podali občani.

Prvo območje z oznako 1B/2* (s pripombo v odloku in grafični prilogi: območje v proučevanju) je v celoti
stavbno zemljišče, namenjeno stanovanjski gradnji. Dejansko pa v enoti, po določilih člena 27 zgoraj na-
vedenega odloka, ni dovoljena stanovanjska gradnja, dovoljene pa so dozidave in nadzidave in gradnje
gospodarskih objektov za potrebe kmetovalcev. Razlog za takšno omejitev je bila pri pripravi in sprejemanju
odloka (leto 1988) želja, da se enota ne pozida parcialno, oz. se s posameznimi posegi onemogoči kasnejša
celovitejša ureditev, oz. smotrna izraba razpoložljivih zemljišč, z ustrežno cestno in komunalno infrastrukturo.
S spremembami in dopolnitvami odloka se omogoči novogradnja na delu, za katerega so bile prehodno
pripravljene posebne strokovne podlage (lokacijski preizkus z zasnovno komunalne infrastrukture). Mogoča
je postavitev do sedem (7) stanovanjskih hiš.

Drugo območje z oznako 1B/1 je prav tako stavbno zemljišče znotraj ureditvenega območja naselja in je
v celoti namenjeno stanovanjski gradnji. Območje pa je pretežno koridor daljnovidov visoke napetosti in
celovite pozidave območja (v bližnji prihodnosti) ni pričakovati. S spremembami in dopolnitvami odloka se
omogoča postavitev ene stanovanjske hiše na delu parcele št. 510/5, na robu območja.

Območje tako imenovane planske celote 05 z ureditvenim območjem naselja Lokovica se ureja na osnovi
določil odloka o prostorskih ureditvenih pogojih za območje planske celote 05 (odlok objavljen v Ur. vestniku
Občine Velenje, št. 16/88 in dopolnitev v št. 9/93 ter spremembe in dopolnitve objavljene v Ur. listu Občine
Šoštanj, št. 7/00 in 01/05; v nadaljnjem besedilu: odlok o PUP 05).

Območje urejanja z odlokom o PUP 05 z ureditvenimi območji in morfološkimi enotami je določeno v karto-
grafski dokumentaciji k odloku o PUP 05. Območje z oznako 1B/2* oz. del, za katerega veljajo spremembe
in dopolnitve odloka, in je priključeno k enoti z oznako 1A/2, je razvidno v grafični prilogi k tej dokumenta-
ciji.

V spremembe in dopolnitve odloka so vgrajene tudi relevantne usmeritve Agencije RS za okolje (podlaga v
zakonu o vodah in sektorskih pravilnikih), ki se nanašajo na vodnogospodarsko urejanje območja s PUP 05
in posebej za prvo navedeno območje.

Poseben sklop sprememb in dopolnitev odloka, vključen naknadno na pobudo Komisije za okolje in prostor
pri svetu občine Šoštanj, pa se nanaša na odmike novograjenih objektov od sosednjih parcelni mej, cest in
objektov. Določitve najmanjših dopustnih odmikov so ločene z oziroma na vrsto objektov, na visoke gradnje
in zunanje ureditve (nizke gradnje).

Programska izhodišča, oz. načela ostalih določb veljavnega odloka o PUP 05 se ohranjajo. Smernice vseh
sodelujočih nosilcev planiranja pa so sestavni del dokumentacije k spremembam in dopolnitvam odloka in
se upoštevajo pri pripravi projektne dokumentacije za posamezni poseg, oz. ureditev.

Obrazložitev pripravil: Marijan KAC, univ. dipl. inž. arh.

iz poslanske pisarne

DRAGO KOREN

poslanec Nove Slovenije - Krščanske ljudske stranke

Na zadnji seji državnega zbora smo med drugim obravnavali tudi predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami.

Varnost ljudi je danes ena izmed najpomembnejših vrednot in pravic, ki jo upravičeno želimo uveljaviti tudi nasproti državi. Še posebej to velja za zaščito pred posledicami naravnih in vseh drugih nesreč. Številnih nesreč se niti prav ne zavedamo. Vsak dan prelistamo črne kronike, v katerih dan za dnem piše o prometnih nesrečah, požarih, nesrečah v gorah in drugih, v katerih posamezniki izgubljajo življenja, postajajo invalidi in podobno. Zato pa je toliko bolj stresen tisti trenutek, ko smo v taki nesreči udeleženi sami. To še toliko bolj velja za velike naravne nesreče, ki pretresejo ves svet. Slovenija tu ni nobena izjema. Ogroženost našega geografskega prostora je velika, pestra in trajna.

Prizadevanje za višjo in večjo varnost pred naravnimi in drugimi nesrečami je želja in potreba vsakega med nami. Na drugi strani je to naloga vsakega organiziranega okolja in seveda tudi države. Varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami ima zato v sistemu nacionalne varnosti naše države pomembno mesto. To še toliko bolj, ker se v sodobnem svetu pojavljajo novi in novi viri ogrožanja. Za njimi stoji človek in v današnjem globalnem svetu se procesi ogrožanja ne izogibajo nobeni državi in nobeni skupnosti.

Osnovne rešitve moramo prilagoditi današnjim in prihodnjim virom ogrožanja, novim nalogam in potrebam. Upoštevati moramo več kot desetletne izkušnje v uporabi obstoječih rešitev. Omogočiti je treba nadaljnji razvoj posameznih delov sistema. Državljanske dolžnosti moramo posodobiti. Še bolj moramo poudariti povezanost prostovoljnega, poklicnega in dolžnostnega delovanja v različnih reševalnih službah in enotah. Smiselno moramo uveljaviti načela kriznega upravljanja, ki so jih razvile članice severnoatlantskih integracij, katerih polnopravni člani smo sedaj tudi mi. Spremembe so potrebne tudi za povečanje učinkovitosti, racionalnosti in skrajšanje časa odzivnosti na različne nesreče. Cilj je znan in je povzet po nacionalnem programu varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami.

Z zakonom se dopolnjuje podsistem nacionalne varnosti varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami glede na dosežen razvoj v praksi, razvitost javnih reševalnih služb in lokalne samouprave ter izvedene obrambne reforme. Državljanska dolžnost služenja v civilni zaščiti se razširja z možnostjo pogodbenega sodelovanja v civilni zaščiti. Dopolnjene so rešitve za delovanje nosilcev nalog zaščite, reševanja in pomoči po načelih kriznega upravljanja, kot ga poznajo članice Nata in Evropske unije. Izvajanje zaščite, reševanja in pomoči je prilagojeno tudi za odzivanje na sodobne vire ogrožanja. Z zakonom se odpravljajo pomanjkljivosti pri organiziranju in izvajanju zaščite, reševanja in pomoči ob naravnih in drugih nesrečah, ugotovljene v preteklem obdobju.

Temeljna cilja sprememb in dopolnitev zakona o varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami sta dva, in sicer:

- posodobiti organizacijske, funkcionalne in druge rešitve varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami, tako da se bo sistem lahko pravočasno, racionalno in učinkovito odzival na različne vrste nesreč vključno s sodobnimi viri ogrožanja in da bo zagotovljena učinkovita zaščita, reševanje in pomoč ob nesrečah;
- dopolniti zakonske rešitve tako, da bo zagotovljen dolgoročen razvoj varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami, kot pomembnega podsistema nacionalne varnosti, usklajeno z drugimi podsistemi.

Sprememba zakona prinaša dobre rešitve. Na vseh državljanah in državljanke pa je, da s svojim vsakodnevnim ravnanjem ne povzročamo nesreč, ki ogrožajo nas in druge okoli nas. S svojim odgovornim delovanjem se lahko izognemo marsikateri nesreči. Vzgoja otrok in mladine pa tudi odraslih mora zajemati področje varstva pred vsemi vrstami nesreč.

Vsem bralkam in bralcem želim, da bi se jih nesreče vedno in povsod izogibale. Pa lepo pozdravljeni.

Mi nismo naprodaj

Krajevna organizacija ZB NOB Skorno - Florjan in Bele Vode je na svoji skupščini ponovno potrdila predsednico Ano Vrabič in izvedla volitve novega odbora. Sicer pa je srečanje potekalo brez večjih posebnosti, saj organizacija s 65 člani, po besedah Toneta Brložnika, ki je skupščino vodil, v kraju in skupnosti zunaj svojih meja nima posebnega vpliva.

Foto: Amadeja Kompej

Vseeno so na srečanju sprejeli poročilo za leto 2005 in oblikovali plan za to leto. Na njej je bil prisoten tudi župan Občine Šoštanj Milan Kopusar in dr. Valter Pirtovšek, ki sta oba z vzpodbudnimi besedami pozdravila člane. Zbrane so pozdravili tudi predstavniki drugih društev in predstavnik OZ ZB g. Juvan. Glede na poročilo prejšnje in zdajšnje predsednice Ane Vrabič, so se člani v lanskem letu uspešno udeležili proslave na Sedlarjevem, spominske svečanosti pohoda XIV. divizije v Osreških pečeh ter še nekaterih svečanosti. Pomembno vlogo imajo ob vsakoletni proslavi ob dnevu državnosti v Skornem, kjer sodelujejo s tamkajšnjim TD in krajevno skupnostjo.

Vrabičeva je tudi opozorila člane na letošnje vilnilo leto in jih vzpodbudila (z besedami, »mi nismo naprodaj«). Zahvalila pa se je tudi za pomoč lokalni skupnosti, društvom in vsem, ki so ostali zvesti tej organizaciji.

Na skupščini so sprejeli novo članico Faniko Kugovnič in se poklonili spominu na preminule člane.

Tudi letošnji plan zajema podobne aktivnosti kot lani, člani pa so v družabnem delu rekli tudi besedo ali dve o problemih v kraju.

Občinska organizacija SD Šoštanj

Občinska organizacija SD Šoštanj spada pod Območno organizacijo SD Velenje in po opravljenih volitvah v naši organizaciji nikakor nismo mirovali, temveč smo takoj zavihali rokave in pričeli z delom, zato želimo vse naše člane in simpatizerje s tem seznaniti.

Do sedaj smo imeli kot novo vodstvo SD Šoštanj devet sej, na katerih smo obravnavali aktualno problematiko, precej časa pa smo posvetili prihajajočim lokalnim volitvam in našemu predvidenemu kandidatu za župana na volitvah kot tudi naši prostorski problematiki.

Za članstvo bo zagotovo najpomembnejša vest, da smo zaradi racionalnosti v delovanju vodstva SD Šoštanj v mesecu decembru izvedli nove volitve in zmanjšali število predsedstva Občinskega odbora SD Šoštanj ter tako zagotovili možnost operativnejšega delovanja in seveda s tem tudi večjo udeležbo na samih sejah predsedstva SD Šoštanj.

Med naše najpomembnejše dosežke pa štejemo naslednje:

1. Pridobitev lastnega delovnega prostora (pisarne) v zgradbi Občine Šoštanj.

Foto: N. P.

V sredo 22. marca so Socialni demokrati občinske organizacije Šoštanj dobili svojo pisarno. V občinski stavbi, kjer se ta nahaja, so se ob uradni otvoritvi zbrali njeni člani in povabljeni gostje iz SD Velenja in Mladega foruma Šaleške doline.

Po kratkem glasbenem programu so v ta namen spregovorili predsednik OO SD Šoštanj in njihov dolgoletni član Branko Sevčnikar. Nekaj spodbudnih besed je dodal tudi predsednik OO SD Velenje Srečko Meh in predsednik MF, Jan Škoborne.

Nova pridobitev je za vse člane v Šoštanju še kako dobrodošla, saj bodo lahko odslej svoje obveznosti opravljali v svojih prostorih. V kratkem bodo določili tudi uradne ure, da bodo stiki tako še bolj pogosti.

2. Precej časa smo porabili tudi za odločanje o našem predvidenem kandidatu za župana Občine Šoštanj kot tudi o evidentiranju kandidatov na volitvah v občinski svet. Pogovori so v zaključni fazi in bomo naše člane ter ostale volivce o tem pravočasno obvestili.
3. V mesecu decembru 2005 smo bili povabljeni na skupno sejo SD Velenje, ki smo se je tudi udeležili in na njej konstruktivno sodelovali.
4. Priprave na že tradicionalno kresovanje, ki ga pripravimo vsako leto 26. aprila na Goricah, že potekajo, vsa organizacija pa je ob pomoči matične organizacije SD Velenje v rokah SD Šoštanj. Program in spremljajoče aktivnosti so predvidene enako kot v lanskem letu. Veseli bomo vaše udeležbe.

M. K.

Marko Kompan

Občni zbor Prosvetnega društva Lokovica

»Vi delate zato, da bi mogli hoditi v ritmu zemlje in njene duše. Kajti biti len pomeni biti tujec letnih časov, pomeni izstopiti iz življenja, ki veličastno napreduje v ponosni vdanosti nasproti neomejenemu. Kadar pa delate, ste podobni piščali, skozi katero se šepetanje ur preliva v glasbo. Kdo izmed vas bi rad bil trs, nem in tih, ko vse drugo v sozvočju prepeva?«

(Kahlil Gibran)

V petek, 27. januarja, zvečer smo se zbrali člani Prosvetnega društva Lokovica na občnem zboru. Kljub zelo hladnemu večeru se je zbralo preko 50 članov društva. Na začetku sta Špela Koren in Urban Kavšak pripravila krajski kulturni program. Z igranjem na flavto in harmoniko sta poskrbela za prijetno razpoloženje vseh prisotnih v lokoviški dvorani. Občni zbor je odprl predsednik Drago Koren, ki je najprej lepo pozdravil vse članice in člane društva. Posebno pozornost je namenil gospe Alenki Verbič, ki je na Občini Šoštanj zadolžena za področje družbenih dejavnosti. Nato smo izvolili delovno predsedstvo in ostale organe občnega zbora. Predsednik se je v svojem poročilu spomnil vseh prireditvev, ki jih je pripravilo društvo. Med drugim je povedal: »Osnovna stebra ali hrbtnica našega društva sta prav gotovo ženski in moški pevski zbor. Oba sta v vsem tem obdobju zavzeto delala pod vodstvom naših prizadevnih pevovodij. Zborovsko petje je res nekaj lepega. Velika je ta ljubezen do petja in do medsebojnega druženja. Vem, da je na vajah prijetno in tako človek dobi energijo, da vztraja iz tedna v teden, iz leta v leto. Poleg zborov so tu še mladi glasbeniki, ki se prav tako skozi vse leto trudijo in pridno vadijo.

Prosvetno društvo pripravlja ali sodeluje na mnogih prireditvah, ki so v teh letih postala stalnica pri našem delovanju: kulturni program na občnem zboru PGD Lokovica, proslava ob materinskem dnevu, sodelovanje na medobčinski reviji Pozdrav pomladi, sodelovanje na srečanju gasilskih pevskih zborov, sodelovanje na pevskem taboru v Stični. S programom sodelujemo tudi na srečanju starejših krajanov Lokovice in na komemoraciji. Vsako leto pripravimo tudi božično-novoletni koncert. Poleg teh rednih prireditvev je bilo še kar nekaj prireditvev, ki pa se niso pripravljale vsako leto. Trikrat smo v šoštanjem kulturnem domu pripravili celovečerno prireditev Lokovica se predstavlja, ki je požela veliko pohval. Na teh prireditvah smo se predstavili z res pestrim programom.

V nadaljevanju se je Drago Koren spomnil še drugih dejavnosti, ki jih organizira društvo. Spomnil je na vsakoletne organizirane ogledе gledaliških predstav v poletnem gledališču Studenec pri Domžalah. Teh ogledov se Lokovičani pa tudi drugi zelo radi udeležijo. Svoje poročilo je zaključil z besedami: »Hvala vam za ves čas, ki ga žrtvujete za delo v našem društvu. Vem, da tega časa ni malo. Marsikdaj bi vam bilo lažje ostati doma v topli sobi ob televizijskem sprejemniku. A ker imate radi petje, ker se radi družite, vam ni težko iti na vaje ali na nastop. In še enkrat hvala Simoni in Zdravku za zavzeto vodenje zborov in lepo vaju prosim, da vztrajata še naprej. Hvala tudi našemu tajniku Hermanu, ki skrbi za vse potrebne papirje, piše poročila in programe ter skrbi za prostore,

Foto: J. L.

ki jih koristimo za vaje in nastope. Tega dela večina od nas ne vidi, ga je pa zelo veliko. Vsem še enkrat iskrena hvala.»

Po predstavljenem finančnem poročilu smo ugotavljali, kako malo finančnih sredstev imamo za svoje delovanje. Gospa Alenka Verbič nam je predstavila nov način financiranja preko javnega razpisa, ki se ravno sedaj zaključuje. Na koncu uradnega dela smo sprejeli program dela za letošnje leto. Upravni odbor na čelu s predsednikom Dragom Korenom je bil potrjen še za eno leto.

Uradnemu delu je sledil družabni večer s plesom ob zvokih ansambla Šestica. Tako smo imeli člani PD Lokovica v petek en lep večer, ki je bil namenjen prav nam.

Jerica Koren

Na obisku v Reki

Lani jeseni se je pod okriljem Kulturnice Gaberke zbrala ekipa gledaliških navdušencev in v kratkem času naštudivrala kratko komedijo z naslovom Prva »colnga«, avtorja Petra Rezmana. Zgodba opisuje življenje rudarjev (»knapov«) v prostem času in na delu. Velik delež moške populacije Šaleške doline služi ali je služil svoj kruh v jami Premogovnika Velenje, zato jim je vsebina zelo blizu. Včasih je bila tradicija, da so rudarji svojo prvo »colngo« popolnoma zapili. Sicer ne kar naenkrat v enem dnevu, do naslednje »colnge« pa zagotovo. Zato ni čudno, da so jih »kelnerce«, predvsem v času »colnge«, oboževali, saj so v oštariji zapravili veliko denarja. Igralci v igri uporabljajo izvirni jezik, ki so ga uporabljali »knapi« med delom. Zato tudi niso redke pobožne kletvice, saj jo rudarjem v jami marsikdaj zagodejo narava ali sodelavci. V naši predstavi je dogajanje postavljeno na dve lokaciji - v oštariji in v jamo. Dva stara »kamerata« že navsezgodaj prideta v gostilno, saj bosta lahko cel dan zastoj pila. Njun mladi vajenec je namreč zaslužil svojo prvo plačo in skupaj jo bodo zapili. Praznovanje se zavleče in »knapi« preživijo dan v

Kulturnica je navdušila slovensko občinstvo v dvorani Slovenskega doma Bazovica v Reki.

gostilni. Utrujeni in rahlo opotekajoči jo zvečer na nočni »šiht« mahnejo kar direktno iz gostilne. Ampak tisto noch jim gre v jami vse narobe. Že dodobra utrujeni se zato odločijo, da bo najbolje, da malo zadremajo. Počitek pa je kratek, saj ga prekine njihov nadzornik. Na žalost ne pokaže ravno razumevanja za utrjene »knape«, zagrozi jim celo s trganjem procentov od plače.

S to predstavo se je 21. januarja 2006 Kulturnica predstavila ob svojem obisku Kulturno prosvetnega društva Bazovica. Kulturnica je s predstavnikom Kulturno prosvetnega društva Bazovica Lojzeto Usenikom prve stike navezala junija leta 2004 na Linhartovem srečanju v Gaberkah. Pred enim letom je njihova dramska skupina v dvorani gasilskega društva Gaberke zaigrala 117. uprizoritev komedije Piknik s tvojo ženo. Takrat so nas povabili, da naj se oglasimo pri njih v Reki. Prišel je dan obiska. Zjutraj ob pol osmih smo naložili avtobus z vsemi rekviziti in ob osmih veseli krenili iz Gaberke. Pot nas je vodila po avtocesti do Ilirske Bistrice, kjer smo zavili proti mejnemu prehodu. Nazadnje smo skozi tunele prispeli v Trsat in do športne dvorane - Dvorane Mladosti, kjer smo bili dogovorjeni z gostitelji. Navajeni našega zimskega mraza smo že ob izstopu z avtobusa ugotovili, da smo se oblekli pretoplo. Gostitelji so nam predstavili program obiska, nato pa so nas povabili na okrepčilo. Sledil je ogled znamenite cerkve Gospe Trsatske in Frančiškanskega samostana. Povzpeli smo se še na mestno trdnjavo, kjer smo uživali ob lepem razgledu na otok Cres in celotno Reko z delom zaledja. Naša zadnja postaja je bil Slovenski dom. Ob vstopu na njegovo dvorišče smo bili presenečeni nad čudovitim parkom in skoraj pravilčno lepo stavbo. Gostitelji so nam najprej razkazali svojo majhno dvorano, ki nudi občutek domačnosti. Opremljena je z vrhunsko gledališko razsvetljavo ter avdio in video opremo. Nato smo si ogledali še njihove prostore, kjer deluje društvo, pevsko dvorano in knjižnico. Čakalo nas je izredno okusno kosilo. Po kosilu so naši fantje raztegnili harmoniko, pevci so zapeli in skupaj smo se veselili še nekaj časa. Med tem je gledališka skupina postavila sceno, preizkusili so efekte in se pripravili na nastop. Ob sedmih je bila dvorana polna občinstva. Predsednik društva Bazovica Vitomir Vitaz nas je v nekaj besedah predstavil publiko, podrobnejše informacije o Gaberkah in Kulturnici pa je podal naš predsednik Franc Štehanik. Nato so na odru nastopile pevke Gaberški cvet s svojimi pesmimi. Zatem pa se je dvignila gledališka zavesa in rudarji so v oštariji začeli praznovati prvo »colngo« svojega novega sodelavca ...

Na Reki smo skupaj z zamejskimi Slovenci preživeli zelo lep in zanimiv dan. Poleg tega, da smo izvedeli marsikaj novega, nas je navdušila gostoljubnost gostiteljev. Posebej se ob tej priložnosti zahvaljujemo g. Lojzetu Useniku, ki je kljub krhkemu zdravju z veseljem obiskal našo predstavo. Razšli smo se z željami, da se še srečamo in obiskujemo.

A. Grudnik

Menihov memorial

V soboto, 11. 2. 2006, je v Topolšici potekal 7. Menihov memorial, mednarodno tekmovanje v namiznem tenisu. Memorial v spomin pokojnega župana Občine Šoštanj Bogdana Meniha organizira

Foto: A. Grudnik

Foto: Marjan Tekauc

namizno teniški klub SPIN iz Šoštanja. Menih je bil tudi ustanovni član tega kluba, ki letos praznuje že deset let. Po besedah predsednika kluba Toneta Lebarja je bilo letošnje tekmovanje eno izmed najboljših doslej, saj se ga je udeležilo kar sedemdeset igralcev, ki so se pomerili v posameznih kategorijah. Presenetljivo dosti je bilo tekmovalk. Vsak igralec je prejel priznanje za sodelovanje na turnirju in gotovo odnesel iz Topolšice lep vtis.

Ob koncu sta svečano podelitev pokalov in priznanj opravili Špela in Majda Menih, skupaj s posamezniki iz kluba. Lebar se zahvaljuje vsem, ki so pomagali pri uspešni izvedbi turnirja, kakor tudi udeležencem in domačim igralcem.

Pa pogledajmo še, kako so se odrezali tekmovalci. V kategoriji moški do 39 let je zmagal Bogdan Simonovič iz Petrovč, drugi je bil Dejan Fridrih z Gomilškega, tretje do četrto mesto sta osvojila Gregor Boškovič z Dobrove in Matevž Žgank. V kategoriji od 40 do 59 let je zmagal Franc Hriberšek iz Šoštanja, drugi je bil Gorazd Štor iz Petrovč, tretje do četrto mesto pa sta osvojila Jože Vodlan in Vojteh Urabas iz Trbovelj. Med tekmovalci nad 60 let je bil prvi Dragan Stankovič iz Ljubljane, drugi Krečo Fasarič iz Zagreba, tretje do četrto mesto pa sta zavzela Jure Stane iz Maribora in Jože Hafner iz Ljubljane. Med ženskami je bila zmaga v celoti na strani domačink, saj je bila prva Polona Belavič, druga Jolanda Belavič, tretje do četrto mesto pa je pripadlo Sandri Brečko iz Radeč in Mateji Siarta iz Šoštanja. V dvojicah je zmagal par Tomaž Volk in Bogdan Simonovič iz Petrovč, drugo mesto je odnesla dvojica Jernej Lenko in Gorazd Star iz Petrovč, tretje do četrto pa dvojice Vojteh Urbas in Jože Vodlan iz Trbovelj ter Nedeljko Čekojevič in Ivan Zera iz Šoštanja.

Milojka Komprij

Veslalom Gaberke 2006

V nedeljo, 15. januarja 2006, vreme ni bilo ravno po volji tistim, ki obožujejo sonce in malo višje temperature. Na srečo pa oblačen in mrzel dan ni motil nekaterih smučarskih navdušencev, tako da se jih je kar nekaj zbralo na veslalomski tekmi, ki sta jo organizirala Športno in Mladinsko društvo Gaberke. Smučišče in veslalomska proga sta bila pripravljena na Špitalovem bregu poleg cerkve sv. Urha v Gaberkah. Tekmovalci, polni energije, so bili razdeljeni v tri starostne kategorije, žal, samo moške, saj se nobena ženska ni prijavila na tekmo. Ali je bil za to kriv mraz ali družinske obveznosti ali pomanjkanje tekmovalnega duha, vedo samo one. Med tekmovalci je bilo moč zaslediti kar nekaj tistih, ki se na tem veslalomu pojavljajo že več let. Takšna tekmovalca namreč omogočajo merjenje trenutne forme in primerjavo z drugimi tekmovalci.

Foto: A. Grudnik

Dobitniki medalj na veslalomu Gaberke 2006: Z leve stojijo: Milan Kopusar, Jože Spital in Boris Strmčnik; srednja vrsta: Tomaž Zajc, Jože Virbnik in Sandi Andrej; prva vrsta: Žiga Školc, Gašper Andrej, David Cafuta in Rok Andrej.

In še rezultati veslalomu:

Moški nad 35 let: 1. Jože Spital, 2. Boris Strmčnik, 3. Milan Kopusar.

Moški 15 do 35 let: 1. Jože Virbnik, 2. Tomaž Zajc, 3. Sandi Andrej.

Moški do 15 let: 1. David Cafuta, 2. Rok Andrej, 3. Žiga Školc in Gašper Andrej

A. Grudnik

Spust izpod Raduhe

Koroški alpinisti in reševalci bodo v nedeljo, 12. marca, izvedli že 48. »TEKMO«. To je kombinacija alpinizma in smučanja. Najprej se visoko pod Raduho po vrvi spustijo preko stene, nato nadenejo smuči in v navezi dveh tekmovalcev prevozijo veslalomsko progo. Smeha ob raznih akrobacijah ne manjka. Pravo vzdušje se prične že dan prej, ko se v koči na Grohotu tekmovalci pripravljajo, zvečer pa je žrebanje startnih števil in navez. Tekmovalcev je okoli 100 in vsi ob glasbi počakajo do jutra.

V mesecu avgustu (sobota blizu 14. avgusta) pripravijo koroški reševalci še eno zanimivost. V spomin na vse ponesrečene na Raduhi z baklami osvetlijo smer v Mali Raduhi.

Zdaj je snega dovolj in se izvajajo razni tečaji in preverjanja v zimskih razmerah. Tudi kočja na Grohotu je ob vikendih odprta, v poletnem času pa bo vsak dan.

R. S.

Staro vodstvo

26. decembra 2005 je Šahovski klub Šoštanj ob svoji 20. letnici aktivnega delovanja na svojem občnem zboru podaljšal 4-letni mandat dotedanjemu upravnemu odboru. Klub bo še dalje vodil dosedanji predsednik Grega Rupnik, njegov namestnik bo prav tako dosedanji namestnik Drago Šumnik Luka.

Istoačasno se je izvedel tradicionalni novoletni turnir, ki je hkrati štel tudi za občinsko šahovsko prvenstvo posameznikov. Na turnirju je bilo prisotnih tudi nekaj simpatizerjev oziroma vabljenih gostov drugih občin. Prvo mesto je osvojil Robert Podlipnik, drugo mesto Ernest Špeh, tretji je bil Boris Brešar iz Šahovskega kluba

Foto: Dejan Tonkili

Velenje, četrty je bil Marjan Senica iz Šahovskega kluba Črna na Koroškem, peti pa Marko Kurtovič.

G. R.

Ko skoči beli zajec

V Ravnah so na Konovškovem hribu že četrty skakali za zajca. Tako se namreč reče tekmovalcu v smučarskih skokih. Zakaj ravno za belega zajca, sploh ni pomembno. Lahko bi bil zajec tudi črn ali pa siv, gre seveda za preizkus moči in smuči. Pa že takoj na začetku povejmo, da je letošnji dobitnik belega zajca Jože Kovač.

Foto: Dejan Tonkili

Kot že rečeno, se je ene prvih nedelj v februarju na hribu zbralo dvajset tekmovalcev, tako da so organizatorji tekmo izvedli v kategorijah do petnajst in nad petnajst let. Po poizkusni seriji je šlo zares in tekmovalci so morali kar trikrat na zaletišče, da se je pokazalo, kdo je najboljši. Sodniki Milan Kamenik, Dani Praprotnik in Janez Meh so po strogi presoji razglasili nesporne zmagovalce. Med starejšimi je bil najboljši Jože Kovač, drugi je bil Peter Kodrun in tretji Simon Pungartnik, med mladimi pa so se izkazali na prvem mestu Jan Komprij, na drugem Urban Ocepek in na tretjem Anže Hrastnik.

Sicer pa ni treba posebej poudarjati, da so se tako tekmovalci kot gledalci predvsem zabavali. Gledalcev se je zbralo nenavadno veliko in so kljub mrazu najprej vzpodbujali tekmovalce, nato pa v prijetni družbi domačinov preživeli preostanek popoldneva. Tudi organizatorji tekmovalca nočejo biti omenjeni, ker so predvsem delali v duhu druženja in prijateljstva. Včasih so največji dosežki tisti, ki niso merjeni s klasičnimi merili uspeha.

Milojka Komprij

Podelitev priznanj najboljšim športnikom občine Šoštanj za leto 2005

17. marec 2006

Kategorija D: Priznanje perspektivni športni ekipi OK Šoštanj – Topolšica, ekipa mlajših dečkov

Foto: Dejan Tonkili

Ekipo mlajših dečkov OK Šoštanj – Topolšica sestavljajo igralci Jošt Beričnik, Miha Bizjak, Blaž Fricelj, Urban Hudournik, Jan Kramer, Luka Lenarčič, Matija Nadvežnik, Urh Port, David Trap, Aleš Turk, Tilen Vidakovič in trener Vito Mihalinec.

Ekipo mlajših dečkov je v sezoni 2004/05 tekmovala s svojimi vrstniki iz 36 odbojcarskih klubov na nivoju Slovenije. Tekmovanja so potekala preko območnega, regijskega in finalnega tekmovanja. S svojimi odličnimi tekmami so prekosili vse tekmece in se prebili v finale, kjer so osvojili 4. mesto in tako postali 4. najboljša ekipa v državi, kar je za mlade športnike izvrsten dosežek. Tovrsten uspeh jih vsekakor upravičeno uvršča med dobitnike priznanja perspektivni športni ekipi v Občini Šoštanj. Priznanje je hkrati tudi pohvala Odbojcarskemu klubu Šoštanj – Topolšica oz. vaditelju za dobro in strokovno delo na področju dela z mladimi.

Predlagatelj: Odbojcarski klub Šoštanj – Topolšica

Kategorija C: Priznanje perspektivnemu športniku Tomaž Sovič

Foto: Dejan Tonkili

Tomaž Sovič je s smučanjem pričel že pri petih letih, najprej pri Smučarskem klubu Velenje, sedaj pa že drugo leto trenira in tekmuje za Športno društvo GIG iz Velenja in iz leta v leto dosega boljše rezultate. V sezoni 2004/05 je tekmoval v kategoriji starejših dečkov in zmagal na vseh osmih tekmah v vseh smučarskih disciplinah za območje vzhodne regije. Na državnih tekmah Velike nagrade Hervis-a je dosegel dve zmagi in tri 2. mesta ter 4. mesto v končni razvrstitvi. Na slovenskem državnem prvenstvu je v veleslalomu osvojil 3. mesto. Izredno uvrstitev je dosegel tudi s 17. mestom v veleslalomu in 4. mestom v slalomu na Trof-

feo Topolino v Italiji, neuradnem svetovnem prvenstvu za otroke. Bil je tudi udeleženec mednarodnega ekipnega tekmovanja v paralelnem slalomu v Kitzbuchlu v Avstriji in član otroške državne reprezentance Slovenije.

Tomažu je, kot vsakemu, ki v svoje rezultate vložil ogromno truda, vsako priznanje dodatna spodbuda za razvoj v dobrega športnika. Zatorej vsi skupaj upamo, da se bomo njegovih dobrih rezultatov v prihodnje veselili skupaj z njim.

Predlagatelj: Športno društvo GIG

Kategorija H: Priznanje športnici – invalidki Jolanda Belavič

Foto: Dejan Tonkili

Jolanda Belavič je članica Namiznoteniškega kluba SPIN Šoštanj in Društva invalidov Šoštanj. Nastopa v treh športnih panogah, in sicer v namiznem tenisu, avto rallyju invalidov in plavanju. V namiznem tenisu je Jolanda večkratni občinski, medobčinski, regijski in državni prvak. Na Madžarskem je v mednarodni konkurenci osmih držav že dvakrat osvojila 1. mesto posamezno in v dvojicah, prav tako v play-off-u. Na mednarodnem odprtem turnirju invalidov v Laškem je v teži konkurenci 16 držav osvojila 3. mesto v svoji kategoriji in 3. mesto v odprti kategoriji. Nastopa tudi na računalniški lestvici amaterjev Slovenije, kjer je osvojila 3. mesto posamezno in 1. v dvojicah. Na rallyju invalidov medobčinskega društva invalidov je osvojila 1. mesto, s svojo ekipo je dosegla tudi naslov državnega prvaka. Za ekipo Medobčinskega društva invalidov Velenje je tudi v plavanju dosegla vrhunske rezultate. V sezoni 2005 je bila državni prvak v disciplinah 50 m prstno in 50 m hrbtno.

Športni dosežki in vsestransko športno udejstvovanje tako uvrščajo Jolando med aktivne športnice, katerih dosežki ne morejo ostati neopaženi znotraj občinskih meja.

Predlagatelj: Namiznoteniški klub SPIN Šoštanj in Društvo invalidov Šoštanj

Kategorija I: Priznanje športnemu društvu Šahovski klub Šoštanj

Foto: Dejan Tonkili

Organizirano igranje šaha se je v Šoštanju pričelo že leta 1947. Takrat so šahisti delovali pod okriljem Fizkulturega društva Šoštanj. Prvo srečanje oz. tekmovanje so imeli z

ekipo Velenja in že takoj na začetku dosegli zmago. Uspehi in vključevanje novih članov je širilo šahovsko dejavnost. Pred dvajsetimi leti, to je leta 1985, so šoštanjski šahisti ustanovili svojo enoto in se registrirali kot Šahovski klub Šoštanj. Klub šteje danes 55 članov in tekmuje v III. državni šahovski ligi vzhod, bil pa je že tudi v II. državni ligi. Šahovski klub Šoštanj vsako leto organizira nekaj turnirjev in se redno udeležuje šahovskih tekmovanj po Sloveniji. Poleg tega že od samega začetka kot organizatorji Dneva šaha sodelujejo pri izvedbi največje športne prireditve na območju Občine Šoštanj – Dnevo rekreacije. Ob 20-letnici aktivnega delovanja torej postajajo društvo, ki v Občini Šoštanj s svojega vidika zaznamuje športno dejavnost.

Kategorija J: Priznanje zaslužnemu športnemu delavcu za organizacijsko delo Albin – Nino Ošlovnik

Foto: Dejan Tonkili

Nino Ošlovnik je že dolga leta aktivno vključen in vpet v delo na športnem področju. Njegovo nesebično razdajanje s pridom koristijo vsi, ki se ukvarjajo s športom. V preteklosti in tudi še danes se njegovo delo čuti pri odbojki, košarki, nogometu, kegljanju, ... Nino je dolgoletni predsednik Športnega društva Partizan Šoštanj, v Športni zvezi Šoštanj je dolga leta opravljal naloge sekretarja in se zelo trudil pri adaptaciji telovadnice Partizan. Vsako leto je gonilna sila pri organizaciji prireditve Dnevi rekreacije, ki se izvaja pod okriljem Športne zveze Šoštanj. Pri Zvezi odbojcarskih sodnikov Slovenije je član komisije za delegiranje sodnikov in sam tudi aktiven sodnik odbojke. Skratka, Nino je oseba, ki ne pozna besede NE, in vsakomur, ki je potreben njegove pomoči, nesebično pomaga in nikoli ne vpraša, kaj bo on sam za to imel. S svojim dolgoletnim delom in odnosom do športa potrjuje opravičenost podeljenega priznanja za zasluznega športnega delavca.

Predlagatelj: Odbojcarski klub Šoštanj – Topolšica

Kategorija B: Priznanje najboljši športni ekipi Članska ekipa Košarkaškega kluba Elektra

Foto: Dejan Tonkili

Članska ekipa Košarkaškega kluba Elektra je v sezoni 2004/05 s 5. mestom na državnem prvenstvu in z uvrstitvijo v četrtfinale pokala SPAR dosegla največji uspeh v skoraj 60-letni zgodovini kluba. Za uspešne nastop v 1. A slovenski

košarkaški ligi je zaslužna ekipa pod vodstvom trenerjev Anteja Perice in Boruta Cerarja ter v sestavi igralcev Miha Čmera (kapetana), Dejana Arzenška, Marina Buršiča, Luka Dobovičnika, Slavka Duščaka, Mitja Gorška, Tita Hudarina, Nika Ivanoviča, Daria Krejčiča, Miloša Mirkoviča, Grega Nachbarja, Sreboljuba Nedeljkoviča, Saliha Nuhanoviča, Blaža Ručigaja, Marjana Vidoviča, Deana Šipura, s fizioterapevтом Vladom Pečnikom. Naslednjo sezono 2005/06 je članska ekipa KK Elektra pričela z 2. mestom na močnem mednarodnem turnirju v Kraljevu (Srbija in Črna gora), kjer je šele v finalu prvič izgubila proti močni ekipi Budućnosti iz Podgorice. V državnem prvenstvu je ekipa do novega leta na 10 tekmah dosegla kar sedem zmag. Prav tako je v dveh kvalifikacijskih krogih za uvrstitev na finalni turnir Pokala SPAR 2006 zmagala v vseh štirih tekmah. S svojimi športnimi dosežki je tako ekipa KK Elektra močno dvignila kakovost košarke v Šoštanj in postala suveren akter na košarkaških igriščih po Sloveniji.

Predlagatelj: Košarkaški klub Elektra

Munti IV

V nedeljo, 12. 3., je organizatorjem Smučarsko skakalnemu klubu Šoštanj le uspelo izvesti tekmovanje v smučarskih skokih, predvideno že v februarju. Res je bil Odprti pokal štajersko-koroške regije v smučarskih skokih - zima 2005/06, kakor je bil uradni naziv tekmovanja, precej okrnjen, saj jim je uspelo izvesti le tekmo z alpskimi smučarji, a zmagala je volja. Pomerili so se veterani, člani in mladinci, uvrstitve pa so bile naslednje: med veterani je zmagal Silvo Gmajner, drugi je bil Jože Delopst in tretji Branko Drev. Med člani so bili prejemniki pokalov: prvi Srečko Ledinek, drugi Urban Koprivnikar in tretji Damjan Lemež. Med mladinci pa so stopničke zasedli: prvi Boštjan Oblak, drugi Luka Tesovnik in tretji Matej Spital. Na koncu so se na stopničke povzpeli tudi trije nadebudni predtekmovanci: Nejc, Miha in Andraž in zagotovili, da se bo tradicija Muntija nadaljevala še naprej. Vodja tekmovanja je bil Luka Ograjenšek, ki je s sodelavci skrbel za pravilno izvedbo, za tekočo besedo pa Toni Rehar. Na zaletišče se je povzpel tudi

Joži, Joži, Joži ...

župan Občine Šoštanj Milan Kopušar in srečno pristal v izteku. Tako je vodja organizacijskega odbora in predsednik kluba Boris Goličnik tekmovanje na koncu le ocenil kot uspelo. Iz več razlogov.

Smučarski skoki so se po desetletjih premora v Šoštanju pred štirimi leti spet začeli, ko so nekateri zanesenjaki želeli obnoviti staro skakalnico, v tako imenovani Monte grapi v

Foto: arhiv SK

Munti v vsem sijaju!

Šoštanju. Zgodovina skokov v Šoštanju sega sicer še nazaj, a o skakalnici Munti, kakor na kratko imenujejo zaletišče na Goricah, govorimo od leta 1950 dalje. Skakalnico so pred leti začeli obnovljati člani PGD Šoštanj mesto in TOD Šoštanj, kar pa je rodilo Smučarsko skakalni klub Šoštanj, ki je prevzel skrb nad skakalnico in nad tekmovanji. Tako so tudi v tej sezoni stekle priprave na tekmovanje že daleč nazaj, a so imeli izredno smolo. Kljub preobilici snega jim je jug dvakrat ponagajal, prvič 18. 2., ko so odpovedali celotno tekmo, in drugič v marcu, ko so jo le delno izpeljali. Poleg tega jim je letos v doskočišče zdrsnil zemeljski plaz, za katelega sanacijo so bila potrebna zajetna finančna sredstva.

Goličnik je med drugim povedal tudi, da so se v klubu še v soboto pred tekmo zaskrbljeno ozirali v skakalnico, saj je odjuga pridno pobirala sneg. Skoraj je že padla odločitev, da tudi drugič odpovedo tekmo, a so člani trmasto vztrajali, da rešijo skoke. Cel dan so pridno vozili sneg na zaletišče, noč pa jim je milostno zamrznila teren, tako da so bili v nedeljo na skakalnici prav odlični pogoji.

Munti je torej uspel z dveh vidikov. Delna izvedba tekmovanja je prinesla zadovoljstvo med tekmovanci, rešena prireditve pa vsem v tistimi, ki so v nedeljo vztrajali pod skakalnico kljub strupenemu mrazu.

Športni duh nima meja.

Milojka Komprej

Volilna skupščina Športnega društva Šoštanj

Športno društvo Šoštanj, ki nadaljuje dolgoletno tradicijo Telovadnega društva Partizan, je v torek, 21. marca 2006, izvedlo redno letno in volilno skupščino društva. Od 87 članov društva, ki delujejo v štirih sekcijah, se je skupščine udeležilo 13 članov.

Predsednik društva Nino Ošlovnik, ki je tudi vodil skupščino, je podal vsebinsko in finančno poročilo o delovanju društva v preteklem obdobju. Prav tako je poročal nadzorni odbor. Po krajši razpravi so prisotni poročila potrdili. Ker se je iztekel mandat organom društva, so bile opravljene volitve. Tako so bili za mandat 2006–2010 izvoljeni: Nino Ošlovnik (predsednik), Tomaž Sekulič (podpredsednik), Milan Sekulič (tajnik), Zvonko Tonkli, Anton Leber, Tea Podgoršek, Izidor Novak in Karolina Szabo (člani upravnega odbora), Sandi Levpušček, Roman Goršek in Janez Žlender (nadzorni odbor) in Stane Koren, Zorica Sekulič in Mira Golčar (disciplinska komisija).

Po volitvah je bil obravnavan in sprejet program dela društva za leto 2006, ki bo temeljil predvsem na organizaciji različnih rekreativnih turnirjev skozi celo leto ter na izvedbi določenih aktivnosti v sklopu prireditve Dnevi

rekreacije 2006. Društvo bo tudi v prihodnje aktivno sodelovalo s Športno zvezo Šoštanj in s Športno unijo Slovenije, v katerih je polnopravni član. Poleg tega je bila potrjena višina članarine za leto 2006 in 2007, ki znaša 1500 tolarjev za predšolske otroke, šoloobvezne otroke in upokojece ter 2.000 tolarjev za odrasle. Za vse člane društva, ki so starejši od 80 let, pa je članarina simbolična v višini 1 tolarja.

Več o delovanju Športnega društva Šoštanj si lahko prebereta na spletni strani: <http://www.sportno-drustvo-sostanj.si>.

Bojan Rotovnik

Veleslalom za pokal KS Ravne

Oglašamo se iz Raven pri Šoštanju, in sicer s smučarskim prispevkom. Letos smo namreč v naši skupnosti organizirali 2. tekmovanje v veleslalomu za pokal KS Ravne.

Tekmovanje se je odvijalo v soboto, 21. 1. 2006, na smučišču Poseka v Ravnah na Koroškem. Organiziran smo imeli tudi avtobusni prevoz.

Foto: Arhiv

Najprej je tekmovala ženska skupina, kjer je bila najhitrejša Mateja Bolha, potem otroška skupina, kjer se je izkazal Urban Rotnik.

V moški skupini pa so tekmovali po starostnih skupinah: od 20 do 30 - kjer je zmagal Boštjan Vrtačnik, od 30 do 40 - tam je blestel Andrej Nahtigal, od 40 do 50 - najhitrejši Robi Prušek, ter 50 in več - to medaljo si je prislužil Franc Vačovnik. Pokal KS Ravne pa je prejel Andrej NAHTIGAL, ki je imel od vseh tekmovancev najhitrejši čas.

Medalje in pokal je prispevalo ŠD Ravne, stroške prevoza pa je poravnala KS Ravne. Da pa nismo trpeli žeje, so poskrbeli Osmica, Mins, Romana Vrtačnik, krovstvo - tesarstvo Mato ter trgovina Pod klancem. Vsem sponzorjem se iskreno zahvaljujemo.

Za konec pa naj še povemo, da smo na smučanju uživali in ga zaključili z večerjo in fešto v Gostišču Kovač v Podgorju.

Na svidenje naslednje leto na tekmovanju za 3. pokal KS Ravne v veleslalomu.

D. T.

Sankanje čez Mačji kamen

Lep sončen in ne preveč mrzel zimski dan smo prizadevni člani Športno-kulturnega društva Mačji kamen iz Florjana izkoristili za prijetno druženje in uživanje v zimskih radostih. Kot že več let zapored smo tudi letošnje leto organizirali sankkaško tekmovanje za prehodni pokal Mačjega kamna. Člani društva smo v nedeljo, 19. 2. 2006, zjutraj pripravili progo po strmi cesti, ki vodi s Sv. Križa proti Honecu v Belih Vodah. Sankaška proga je bila zaradi

Foto: Aleš Juvan

konfiguracije terena in ledene podlage resnično zahtevna, vendar to ni bil razlog, da se člani društva in nekateri drugi krajanji ne bi v velikem številu prijavi na sankiško preizkušnjo. Kljub temu da je imel spust vsakega posameznika po belih strminah Kriške gore precej tekmovalnega navdiha, ni manjkalo tudi dobre volje že samo zaradi druženja in veselja v prijetnem zimskem popoldnevu. Najhitrejši v posameznih kategorijah so bili: (otroci do 15 let) Tadeja Ovčjak, (mladinci od 16 do 30 let) Zoran Oblak, (moški od 31 do 45 let) Peter Napotnik (moški nad 45 let) Stropnik Ivan, v ženski kategoriji pa je bila najhitrejša Mateja Stropnik. Prehodni pokal Mačjega kamna je iz nekajletne hrambe pri Jožetu Pečniku letos odnesel Peter Napotnik. Poleg najhitrejših velja omeniti še dobitnika posebne nagrade v obliki medalje s polževo hišico, ki si jo je letos prislužil Jože Kostric.

Po končani sankiški preizkušnji je bilo zelo živahno tudi v gostilni pri Savineku, saj smo se vsi udeleženci mastili z odlično pripravljenimi kuhanimi kračami in hrenom.

Smučišče Zavodnje

Zime je menda (upamo) dokončno konec in je tudi čas obračunov zimske sezone. V Športnem društvu Zavodnje, ki šteje 130 članov, so lahko zadovoljni. Kdor se je v zimskih mesecih vozil po »zavonjskih«
ovinkih, se je razveselil živahnih smučarjev na strmini. Vlečnica je to sezono imela kaj delati, v društvu pa so se potrudili, da so poleg smuke za razvedrilo organizirali tudi tri smučarska tekmovalnja.

Cveto Grabner, predsednik tega društva, je vesel sodelovanja članov in njihove neumornosti, saj gre izključno za prostovoljno delo. Vlečnica mora delovati brezhibno in prva pomoč tudi mora biti pri roki, pa nadzor nad smučiščem je potreben in tako dalje.

Tudi v zimskih počitnicah jim ni bilo dolgčas, pa tudi ponoči so se lahko spustili po strmini.

Nič posebnega, bo rekel kdo, so si pač organizirali zabavo. A tisti, ki delajo v takšnih društvih, ki imajo opravka tudi z organizacijo prireditev, se družbeno angažirajo, vedo, da to ni zabava, temveč najprej trdo delo, potem pa je ali pa ni.

Foto: Darko Vučina

A duh solidarnosti in druženja še, hvala Bogu, živi. Četudi malo više v hribih.

Milojka Komprej

Karate za pokal Eurograf

Vokviru Karate kluba Velenje je 22. 2. 2006 v telovadnici Partizan Šoštanj potekal tradicionalni Pokal Eurograf, dvanajsti po vrsti, ki se ga je udeležilo 37 tekmovalcev. Ti so tekmovali v Kata tehnikah po sistemu izpadanja – brez repasažnih bojev.

V komisiji sta bila Zoran Rodič, Zdenko Miklavc, tekmo so ocenjevali Drago Cingesar, Maruša Suzič in Sara Hudarin, diplome in nagrade je podeljeval Dušan Borovnik.

Med najmlajšimi je bil prvi Klemen Žerjav, drugi Marko Sladič in tretji Žiga Deutchbauer, med malčki so si sledili Matic Debeljak, Lovro Forštner ter Domen Mošmonder in Nejc Dvoršek, med malčicami je bila prva Neža Podvratnik, druga Patricija Forštner in tretja Maja Debeljak. Na prvo mesto med mlajšimi dečki se je povzpел Primož Pesjak, drugi je bil Uroš Polovšak, tretja pa Jure Švent in Dominik Švajgel. Med mlajšimi deklicami je bila prva Alena Musič, druga Astrid Kljun in tretja Ajda Potočnik. Med starejšimi dečki je prvo mesto osvojil Jaka Zaluberšek, drugo Eldin Hodžič ter tretje mesto Vid Frankovič in Semir Džinič. Med starejšimi deklicami je bila prva Fazira Džinič, druga Nina Plešnik. Na prvem mestu med kadetinjami je pristala Nina Kugonič, na drugem pa Amela Mikan.

Foto: Arhiv

Zmagovalci so prejeli medalje in plakete, delo člana kluba, izdelovalca keramike Igorja Bajorja ter diplome. Naslednji pokal Eurograf bo v športnih bojih (kumitah).

Milojka Komprej

Pionirska košarka

V soboto 18. marca je v Športni dvorani Šoštanj potekal zaključni turnir ŠSRL za dečke letnik 1993 in mlajši. Na finalni turnir z začetkom ob 9. uri so se uvrstile naslednje štiri ekipe: KK Elektra – Livada, KK Nazarje, KK Prebold in KK Keleja Celje. Žreb je določil da sta prvi polfinalni par ekipe Elektra – Livada in KK Prebold, drugi finalni par pa KK Nazarje in KK Keleja Celje.

Prva polfinalna tekma je že v samem startu postregla številnimi atraktivnimi potezami, požrtvovalnostjo in borbenostjo za vsako žogo. Košarkarji Elektre so takoj zagospodarili pod obema obročema in nadzorovali rezultat skozi celotno tekmo. Na koncu so slavili z visoko razliko in se tako uvrstili v finale.

ELEKTRA LIVADA – PREBOLD 61:39

Elektra Livada: Brezovnik 2, Lovrič 2, Glavač 11, Lenart 4, Žagar 7, Bukovič 10, Tratnik 6, Ibrahimovič 17, Letonje 2, Suzič, Visočnik, Zrimšek in Tratnik

Foto: Arhiv

Prebold: Farčnik 3, Jug 3, Otavnik 3, Lenko 8, Dolinar G. 2, Dolinar J. 9, Pišek 11

Tudi druga tekma je postregla z odličnimi akcijami in borbo za vsak koš do samega konca. Ekipe sta se menjavali v vodstvu. Na koncu je zmagala ekipa iz Nazarj in se tako tudi ona uvrstila v veliki finale.

KELEJA CELJE – NAZARJE 36:44

Keleja Celje: Aplenc 10, Cocej 3, Skale 3, Dmitrašinovič 4, Grachar 10, Zorič 2, Lups 2, Klančnik 2, Galuf, Krajšek, Lesjak

Nazarje: Paulič 8, Polčnik 2, Goličnik 3, Žižek 3, Planovšek 18, Ugovšek 10

Tekma za 3. mesto.

Za tretje mesto sta se tako borili poraženi ekipe polfinala. Tekma je bila vse do konca izenačena in borbeno, na koncu pa so z malo več športne sreče zmagali igralci ekipe iz Prebolda z tesnim rezultatom.

PREBOLD – KELEJA CELJE 40:37

Prebold: Otavnik 4, Lenko 6, Dolinar J. 15, Pišek 15, Farčnik, Jug, Dolinar G.

Keleja Celje: Aplenc 12, Cocej 2, Skale 8, Dmitrašinovič 8, Grachar 3, Lups 4, Galuf, Krajšek, Klančnik, Lesjak, Zorič
Tekma za 1. mesto.

Po slabšem začetku ko so igralci ekipe iz Nazarj poredili z 10 proti 2, so se domači igralci vendarle zbrali, hitro izenačili in s pogostimi menjavami, ki je narekoval oster ritem, strli odpor nasprotnika in do polčasa je bil rezultat že v korist domače ekipe. Drugi polčas se je nadaljeval z enakim ritmom, ki ga gostujoča ekipa ni več mogla slediti, tako da so igralci ekipe Elektra Livada mirno pripeljali tekmo do konca in tako osvojili turnir.

ELEKTRA LIVADA – NAZARJE 52:34

Elektra Livada: Brezovnik 5, Glavač 8, Žagar 4, Bukovič 11, Tratnik 4, Ibrahimovič 15, Ojsteršek 5, Lovrič, Suzič, Visočnik, Zrimšek, Lenart in Letonje

Nazarje: Paulič 7, Planovšek 5, Potočnik 11, Ugovšek 11, Kokovnik, Poljanšek, Polčnik, Goličnik, Slapnik, Žižek

Na koncu je organizator podelil priznanja vsem sodelujočim, še posebej pa so bili nagrajeni najboljši posamezniki. Nagrade, ki jih je podarilo trgovinsko podjetje SPAR, so dobili kot najboljši strelce turnirja Ervin Ibrahimovič (32 točk) in kot najboljši igralec Urban Bukovič.

Duško Supić

Prostorska omejitev Lista in uredniško združevanje podobnih tem je narekovalo izpad športno-rekreativnih prispevkov v februarski številki, zato jih je več v tej. Zato nekatere, sicer aktualne prispevke, kot je zborovanje upokojencev in PO Zarja, itd., pripravljamo za naslednjo, aprilsko številko.

Urednik

Polis
Tanja Jenko

PLURALNOST

Zadnje čase je dosti govora o pluralnosti. Seveda se debata vedno nanaša (zgolj) na medijsko pluralnost. Zakaj se debata o pluralnosti toliko vrti ravno okoli medijev? Pluralnost je neločljivo povezana z javnostjo in politiko. Dejstvo pluralnosti je pogojenost človeškega bivanja v skupnostih. Pluralnost pomeni, da na svetu ni Človeka v ednini, pač pa smo ljudje v množini, neskončno različni in neponovljivi med seboj. Dejstvo človeške pluralnosti, ki je temeljni pogoj delovanja in govorjenja, edinih pravih političnih dejavnosti, se manifestira na dva načina hkrati: kot enakost in kot različnost.

Pri tem enak ne pomeni isti, ne pomeni neskončno mnogege seštevka enih, kakor so bili v prejšnjem sistemu eni in edini le partijci, v današnjem pa prestremo celo diadno delitev na »leve« in »desne«. Tudi če vzamemo v obzir tiste, ki bi bili radi »na sredini«, s premikom v triadno delitev ne

dosežemo nobenega napredka v smeri pluralnosti. Enak pomeni enak v dostojanstvu, človek kot vsak drugi in v tem smislu enakovreden, kar je predpogoj za politično debato, kjer vse šteje in se ničesar ne šteje. Ko pravim, da vse šteje, pravim da v pogojih enakosti, ko ni ne nadrejenosti ne podrejenosti, ni dejanja, ne besede, ne ideje, ne predloga nekoga, ki bi imel apriorno prednost pred drugimi. »Selekcijo« opravi delovanje samo. Drugi v svoji svobodi lahko, denimo na nekem predlogu, ki jih pritegne, začnejo z nami so-delovati, kar spravi dogajanje v nek potek in vodi k neznanemu rezultatu. Ko pravim, da se ne šteje, hočem reči ne prešteva. Pravim, da »ni volitev«, da ni glasovanja, ne preglasovanja. So samo reči, besede in dejanja, ki nas pritegnejo in tiste, ki nas ne.

Različnost pa je absolutno razlikovanje ene osebe od vsake druge osebe. Ni niti posebnost, niti drugačnost. Ta različnost je preprosto enkratna in neponovljiva kombinacija talentov, lastnosti, po naravi danega, z izkušnjami pridobljenega... Samo ljudje smo sposobni aktivno izraziti te razlike, ki presegajo golo drugost, se sami razlikovati od drugih in jih prekositi, v vsem tem pa vedno posredovati tudi sebe. Govorjenje in delovanje sta dejavnosti, v katerih se kaže edinstvenost govoreče in delujoče osebe, ki se aktivno razlikuje od drugih, namesto da bi zgolj bila različna. Na ta način se razodeva človeškost sama. Skozi ti dve dejavnosti političnega delovanja, ki se mora odvijati pred očmi drugih, se razkriva osebnost delujočega človeka. Šele skoznju lahko so-delujoči spoznajo

kdo je nekdo. Le tistim, ki so se izkazali skozi neizprosno tekmovanje, pa ne v čemerkoli, ampak v krepostih, kar ni linija najmanjšega odpora, ampak nekaj izjemnega, kar je precej težko doseči, so njihovi so-trpini, ki so z njimi to delovanje hkrati prestajali, podelili kompliment – politik. Starim je bil to edini način, kako doseči nesmrtnost – v nesmrtni slavi, ki je ostala za njimi. To tekmovanje v krepostih je imelo vzor v nam mnogo bolj poznanem olimpijskem tekmovanju. Vemo, da so samo zmagovalci dosegli nesmrtno slavo. Današnje olimpijske igre ne premorejo nobenega duha prvotnih, ne glede na to, kaj o tem pravijo mediji, v sistemih pa prav tako ni zaznati duha politike v izvornem smislu.

Sodobni, vselej neuspeh poskus, da bi preko sistema sistematično dosegali rezultate, ki jih je prinašalo »staromodno« politično delovanje, vsem pred očmi in ušesi, je demokratični sistem tripartitne delitve oblasti na zakonodajno, izvršilno in sodno, ki ga »nadzoruje« samozvana četrta veja – mediji. Imajo se za javnost samo – »česar ni v medijih, se ni zgodilo« je njihova najljubša samovšečna opredelitev. Jalovo si domišljamo, da bo s pomočjo še bolj detailnega zakona o medijih, s pomnožitvijo vsebin v medijih, prerazdelitvijo lastniških deležev v medijskih hišah in z izenačenim številom »levih« in »desnih« časopisov, radijev in televizij, po vzoru »uspele« politične pluralizacije iz ene partije v »leve« in »desne«, narejen najmanjši korak k pluralizaciji.

Zavajanje občanov Občine Šoštanj

Na 24. redni seji Občine Šoštanj sta direktorja Premogovnika in TE Šoštanj predstavila razvojno pot imenovanih podjetij, ki sta tesno povezani med seboj oz. odvisni eno od drugega. Nad razvojno potjo, ki sta jo predstavila, sem bil navdušen predvsem z vidika socialne varnosti, saj se bo ohranilo veliko delovnih mest vse tja do leta 2040 in vložka, ki ga bosta podjetji vložili v še večjo izboljšanje ekoloških vplivov na okolje, kjer živimo in delamo. Direktor Premogovnika je med drugim predstavil projekte razvoja na področju, kjer se je odkopavanje premoga zaključilo in se je površina že umirila. Za pisanje mojega članka sem se odločil zaradi zavajanja javnosti s strani pisca v reviji List z dne 26. 2. 2006 z naslovom Namesto rente Občini Šoštanj bomo vlagali v Velenje. Ne vem, ali jih zavestno zavaja zaradi bližajočih se volitev ali pa resnično ne ve, kaj vse nam poleg delovnih mest dajeta oz. sta dali ti dve podjetji. Zato bom navedel, kje vse nam pomagata s svojimi sredstvi. Premogovnik je sofinanciral izgradnjo nove osnovne šole v Šoštanju v višini osemsto milijonov tolarjev, v letošnjem letu je namenil petdeset milijonov tolarjev za ureditev ulice Heroja Gašperja v Šoštanju, sofinancira izgradnjo plinovoda v Gaberkah v višini petinštirideset milijonov

tolarjev. Postavil je merilne postaje in odprti telefon glede tresenja tal. Tresenja tal se zaradi vpliva odkopavanja po mojem mnenju ni bati, saj se odkopna polja vse bolj oddaljujejo od mesta Šoštanj in s temi vplivi ne bodo ogrozila bivalnih prostorov, kot se navaja. Tresenja tal se lahko bojimo zaradi tektonskih prelomov, ki jih imamo. V naši dolini so smrekovski, šoštanjski in topolški prelom. Poleg tega poteka v naši neposredni bližini periadriatski šiv, ki ločuje stara in mlada gorstva in ravno zgoraj opisane tektonike se osebno bojim, zato imam svojo hišo protipotresno zavarovano. Za pisca je moteč tudi prežračevalni jašek. Koncentracije plinov, ki izhajajo iz premoga, so tudi v izstopnih zračnih progah – jaških v dopustnih mejah, saj lahko zaposleni nemoteno delamo v takem okolju in ne ogrožajo našega zdravja. Količine zraka se pa s krčenjem jame tudi zmanjšujejo. Projekte, ki nam jih je pokazal direktor Premogovnika za območje, kjer se je površina že umirila, so izdelale družbe, ki so se povezale na območju Mestne občine Velenje. To so: Era, Gorenje, BTC, Vegrad, Premogovnik Velenje ter posamezniki v sodelovanju z mestno občino Velenje. Prepričan sem, da bo tudi v naši občini sodeloval pri takih projektih Premogovnik Velenje, ko bomo poiskali investitorje, kot so jih v Velenju. Pogoj je pa seveda, da se umiri še večji del površine na področju

Občine Šoštanj. TEŠ nam daje denar od sežiga mestno kostne moke in denar, ki ga dobimo z odškodninskimi sporazumi krajevnih skupnosti. Brez tega denarja si skoraj ne bi mogli zamisliti večjih investicij, ki jih vodijo krajevne skupnosti. Občini nalaga država vse več obveznosti, denarja pa iz tega naslova ni nič več. Poudariti še moram, da Premogovnik Velenje in TEŠ podpirata mnoga športna, kulturna, turistična društva itd. Sofinancirala sta tudi določene objekte za ta društva. Nekatera društva so po njihovi zaslugi poznana tudi v Evropi. Predvsem je pa pomembno, da se lahko mladina vključuje v ta društva in ni prepuščena ulici. Zato ne vidim razloga, da bi sklicevali krizni štab, kot ga omenja pisec članka. V svojem imenu bi se samo zahvalil vodstvu Premogovnika Velenje in TE Šoštanj za zgledno sodelovanje z Občino Šoštanj. HVALA VAM! Sodelujmo še naprej tako zgledno. Sam razvoj doline pa se bo še bolj pospešil z izgradnjo državne ceste, ko ne bomo več odrezani od ostale Slovenije – Evrope in ne bomo odvisni samo od podjetij, ki so trenutno uspešna v dolini. Prepričan sem, da se bodo investitorji ustavili tudi v tej dolini, zadržali pa bomo tudi znanje, ki odhaja iz doline. To lahko opazimo v ostalih krajih po Sloveniji, ki že imajo ustrezno infrastrukturo in se zelo uspešno razvijajo.

Neodvisni svetnik Občine Šoštanj
Drago Kotnik

PISMO BRALKE

List

Mislím, da sem zadnjič prehitro pohvalil Pusta, kajti zima ga ni vzela dovolj resno in nam poslala novo pošiljko snega. Nekateri smo godrnjali nad težkimi lopatami, drugi, tisti ki so za odstranjevanje snega plačani, pa so se veselili. Slednji se dejansko lahko pohvalijo, da jim denar leti z neba. A včasih se ob pogledu na slabo splužene poti zazdi, da se jim ga še pobrati ne ljubi, kajne?

Kljub pregovorni spomladanski utrujenosti, je ta letni čas kar primeren za snovanje novih načrtov. Gradbinci že komaj čakajo, da svoje številne sezonske delavce poženejo na gradbišča. Glede na predvolilno leto bi pričakovali, da bodo tudi lokalni oblastniki odprli kakšno gradbišče več, kot sicer. Saj veste, da bi se lahko svečano pre-

Informacije v prostoru

Edi Vučina

še zlasti Topolšice. Vesel sem, da je moja pobuda naletela na plodna tla in da je List že objavil zanimivo mnenje gospe Trobina. Tudi v lokalnem tedniku se občasno sproži kakšna polemika. Zlasti slednja, na temo, za kaj smo Šoštanjčani lahko »hvaležni« »velenjskim knapom« (g.Režen, v celoti se strinjam z vašim mnenjem).

razvoj, ki se v pretežni meri ukvarja le z vzdrževanjem obstoječega stanja. Predstavniku podjetja, ki bo na koncu celotno strategijo prostorskega razvoja zapisal na papir, pa se je zdelo pomenljivo, da nismo omenjali pomanjkanja stanovanj (kar je značilno za ostala večja mesta). Meni se zdi razumljivo, da po dolgoletni agoniji na smrt obsojenega mesta, ne potrebujemo poceni kolektivne stanovanjske gradnje, pač pa kvalitetno individualno naravnano gradnjo, ki bo presegla okoliški bivalni standard in tako privabila v naš kraj ambiciozne ljudi z novimi idejami.

Seveda so vsi udeleženci omenjali tudi nerešene ekološke probleme naše občine, ki niso najbolj kompatibilni z idejo razvoja zdraviliškega turizma v Topolšici. Bilo je govora tudi o novi avtocestni povezavi, pa o lokaciji prepotrebne cone za razvoj gospodarstva, meni pa je ostal v spominu predlog, kaj storiti z bivšo osnovno šolo - Biba Röck. Po odstranitvi starejšega dela šole, ki je zaradi vplivov rudarjenja poškodovan (razlog za izselitev otrok), bi na istem mestu lahko zgradili stabilen večnamenski objekt, v katerem bi svoj skupen prostor našli naši najmlajši, številna društva, ki delujejo v naši občini, bodoči mladinski center in še kaj bi se našlo. Obstojče tri prometno manj ugodne lokacije, v katerih danes delujejo vrtci, bi prodali, otroke pa preselili na prometno ugodno lokacijo, kjer je že otroško igrišče in dobre peš povezave za sprehode v naravi. Na omenjeni, po moje dober predlog, pa je dokaj ostro protestiral župan. Spet je povedal nekaj o zahtevnih nevhvaležnih Šoštanjčanih, ki nikoli nismo zadovoljni (v mislih je imel novo parkirišče in ograjo ob vrtcu Lučka), in izjavil, da si lahko nov objekt financiramo kar starši sami. Koristen podatek za naslednje volitve, kaj ne?

Kar se mene tiče, je delavnica uspela. Ugotovili smo, da se bo najprej potrebno uskladiti že v pogledu na prostorske probleme. Šele nato sledi usklajevanje pogledov na prihodnost. Pomembno je, da poznamo vizijo prihodnosti tistih, ki lahko največ storijo za naš razvoj, zato velja biti posebej pozoren, kako si predstavljajo našo občino bodoči kandidati za župana. Predlagam, da se tudi kandidati za to vplivno vodilno mesto vključijo v razpravo in v Listu predstavijo svojo vizijo prostorskega razvoja.

zal kakšen trak. Če izvzamemo, da se bodo zaradi gradnje plinovoda po dolgem in počez prekopale Gaberke, pa kakšnih drugih zanimivih projektov ni na vidiku. Še posebej v Šoštanju letos ni računati na kakšno novo pridobitev. Prenova Trga svobode, za katero so projekti izdelani (predstavljeni so bili tudi v Listu), županu ni dovolj všeč, da bi jo vključil v proračun, Šoštanj pa bo zaenkrat ostal tudi brez predvidenih parkirišč na območju stare TUŠ, zamujena je priložnost, da bi pridobili zemljišče za garažno hišo, električna napeljava bo še vedno v zraku, objekti v občinski solastnini bodo še vedno propadali, usnjarski muzej se šele projektira, ... bolje da neham, saj bi vas spravil še v slabo voljo.

Ampak, če se v Šoštanju ne dogaja nič konkretnega, se je pa začelo razmišljati o prihodnosti našega mesta, kot tudi o prihodnosti celotne občine,

Zanimivo pa je bilo tudi na uradni DELAVNICI, ki jo je z namenom zbiranja idej organizirala občinska svetovalka za arhitekturo, na kateri se je zbralo presenetljivo število zainteresiranih ljudi. Občina namreč, kot sem že pisal na teh straneh, pripravlja STRATEGIJO PROSTORSKEGA RAZVOJA OBČINE, v katero bi naj zapisali naše vizije in načrte. Že pri evidentiranju prostorskih problemov so se pokazale razlike med sodelujočimi, saj na probleme gledamo z različnimi interesi, imamo različne ambicije in različno predznanje. Bodoče investitorje moti predvsem togost prostorskih odlokov in pomanjkanje komunalno opremljenih zemljišč (zazidljivih je dovolj), druge moti pomanjkanje vizij in novih pobud (zaspanost gospodarskih subjektov, ki se zadovoljijo z servisom za največja podjetja), predvsem pa odsotnost proaktivne politike lokalne skupnosti za gospodarski

Priče

Kako lahko danes verujem, da je Jezus zares vstal? Nisem ga videl ne vstati ne vstalega; z nikomer, ki ga je videl, nikoli nisem govoril.

Imam evangelijska poročila in jih berem. V njih piše, kako so bili nekateri priče Jezusove smrti, pozneje pa so ga videli živega. Z njim so se pogovarjali in sprejemali njegova naročila. O tem so pripovedovali drugim, novica se je širila in je bila zapisana. Po 2000 letih ta poročila berem – in jim verjamem.

Dvomim, da bi me te mrtve črke same prepričale, če jih ne bi podpiralo nekaj drugega: živo

pričevanje tistih, ki sem jih videl, da so iz vere v vstalega Kristusa živi.

Naša vera je zrasla iz pričevanja tistih, ki smo živeli ob njih. Smo sposobni to pričevanje posredovati tistim, ki živijo ob nas?

Mnogi danes iščejo znamenja, ki pričajo o Vstalem. Ob tem pozabljajo na znamenje, ki bistveno zaznamuje velikonočno vigilijo – velikonočna sveča.

Velikonočna sveča je simbol vstalega Kristusa in pomeni vrnitev in navzočnost Kristusa, ki je luč sveta.

Velikonočna sveča izraža skrivnostni prehod iz teme smrti in greha v Božjo velikonočno svetlobo. To dogajanje lepo ponazarja prihod sveče v temno cerkev na velikonočno vigilijo.

KO BI SPOZNALI

Senca križa je pala na zemljo in obvisel si na žebeljih: 'kriv'...

Še vedno kažejo s prstom nate – krivca, češ: mirno gledaš vojne, bedo, prezreš bolečino, grozo v očeh, z grešniki ješ in sonce sije vsem enako. Je še kaj, česar te nismo obdolžili?!

Ko urejajo svet, opravijo brez tebe in pišejo Tvoje ime z malo.

Velikonočnega jutra svit naj iz Tvojih peterih žarišč obsije svet, da bomo na poti v Emaus spoznali, da si nekriv, da si Ljubezen, da si – Bog.

VELIKONOČNO VOŠČILO

Naj bo voščilo za veliko noč, naš največji praznik, povabilo k skupnemu praznovanju:

- cvetne nedelje, ko se bomo z blagoslovom zelenja in branjem pasijona spominjali Jezusovega prihoda v Jeruzalem;
- velikega četrta, ki je posvečen postavitvi sv. euharistije in novozaveznega duhovništva;
- velikega petka - Jezusovega trpljenja in smrti;
- velike sobote, ko se bomo z blagoslovom ognja in velikonočnih jedil pripravljali na slovesno praznovanje;
- velikonočne vigilije, pri kateri podožuljamo največje skrivnosti naše vere;
- velike nedelje, ko z vstajensko procesijo in slovesno mašo poje mo hvalo Bogu.

Blagoslovljeno veliko noč! Aleluja. Aleluja.

Jože Pribožič, dekan

Kristusova luč, ki razsvetli vso cerkev, simbolično označi, da želi vstati Kristus razsvetliti ves svet.

Luč velikonočne sveče ne prehaja samo iz rok v roke, ko verniki prižigajo svoje sveče, temveč tudi od srca do srca, da bi z velikonočnim vstajenjem objela ves svet. Ta luč spremlja kristjana od krsta s krstno svečo do smrti. Tako je plamen sveče znamenje vere v Kristusa, v večno življenje; v večno luč. Tudi mi smo povabljeni BITI luč drug drugemu. Prizadevajmo si za to!

Janko Babič, kaplan

ŽUPNIJSKA OBVESTILA

9. 4. 2006, cvetna nedelja – maše:

šoštanjka župnijska cerkev ob 7. in 8.30, šoštanjka mestna cerkev ob 11. in 19. uri, Bele Vode ob 8.30, Topolšica ob 9.30, Gaberke ob 10.30, Zavodnje ob 10.30.

13. 4. 2006, veliki četrtek – maše:

šoštanjka župnijska cerkev ob 19. uri, Bele Vode ob 17. uri, Zavodnje ob 17. uri.

14. 4. 2006, veliki petek:

Ob 15. uri bo v šoštanjki mestni cerkvi križev pot Obredi Velikega petka pa bodo: šoštanjka župnijska cerkev ob 19. uri, Bele Vode ob 17. uri, Zavodnje ob 17. uri.

15. 4. 2006, velika sobota:

Blagoslov ognja:

šoštanjka župnijska cerkev ob 7. uri, Bele Vode ob 8. uri, Zavodnje ob 8. uri.

Blagoslov velikonočnih jedil bo:

šoštanjka župnijska cerkev ob 10. do 16. vsako polno uro, šoštanjka mestna cerkev ob 10. in 16. uri, Bele Vode ob 14. in 18.30, Zavodnje ob 14. in 18.30, Gaberke ob 16. uri, Topolšica ob 17. uri.

Velikonočna vigilija – maše:

šoštanjka župnijska cerkev ob 19.30, Bele Vode ob 19. uri, Zavodnje ob 19. uri.

16. 4. 2006, velika noč – maše:

šoštanjka župnijska cerkev: maša ob 5.30; ob 6.15 bo vstajenska procesija in po procesiji sveta maša. Naslednja maša zopet ob 8.30. Bele Vode ob 8. uri vstajenska procesija in sveta maša, Zavodnje ob 8. uri vstajenska procesija in sveta maša, šoštanjka mestna cerkev ob 11. in 19. uri, Gaberke ob 10.30, Topolšica ob 10.30.

17. 4. 2006, velikonočni ponedeljek – maše:

šoštanjka župnijska cerkev ob 8.30, šoštanjka mestna cerkev ob 11. in 19. uri, Bele Vode ob 8.30, Zavodnje ob 10. uri, sv. Anton ob 11. uri.

23. 4. 2006, bela nedelja – maše:

šoštanjka župnijska cerkev ob 7. in 8.30 (skupni krst), šoštanjka mestna cerkev ob 11. in 19. uri, Bele Vode ob 8.30, Zavodnje ob 10. uri, sv. Florijan ob 11. uri, Gaberke ob 9.45.

30. 4. 2006, 3. velikonočna nedelja – maše:

šoštanjka župnijska cerkev ob 7, 8.30 in 10. uri (sv. birma), šoštanjka mestna cerkev ob 19. uri, Bele Vode ob 8. uri, Zavodnje ob 8. uri.

1. 5. 2006, sv. Jožef Delavec, praznik dela – maše:

šoštanjka župnijska cerkev ob 7. uri, Sv. Križ ob 10. uri, šoštanjka mestna cerkev ob 19. uri.

4. 5. 2006, sv. Florijan – maša:

sv. Florijan ob 18. uri.

6. 5. 2006, srečanje zakoncev jubilarcev – maša:

šoštanjka župnijska cerkev ob 10. uri.

Zimovanje pod grajskim stolpom

»Hej! Kako je bilo na zimovanju?« »Fajn!« To je bilo vse, kar sem lahko prvi trenutek izvedela od skavtov, ki so se v torek, 28. februarja, vrnili s tridnevnega zimskega druženja. Verjetno so bili prepolni vtisov in kar je bilo odločilnejše, preutrujeni, da bi povedali kaj več. A ko je bil čas za to, so tudi najstniki šaleške skavtske skupine začeli neustavljivo pripovedovati o svojih dogodivščinah.

Foto: J.K.

Na zimovanje so se odpravili v začetku zimskih počitnic, v nedeljo, 26. februarja. Za tokratno destinacijo je bil določen Šmihel nad Mozirjem, seveda pa so, tako kot se za skavte spodobi, večino časa preživeli v okolici, na orientacijskih poteh ali pri igrarh.

Za tri »novopečene skavte« pa so bili ti dnevi tudi pomembna prelomnica v njihovem skavtskem življenju. Uradno so bili namreč sprejeti v četo, tj. skavtsko skupino, ki združuje mlade od dvanajstega do petnajstega leta. In ker so jih razdelili v vode (ki se imenujejo po živalih), so se hitro razširile govorice, da se je med velenskimi skavti rodil mlad kozorog, skotila nova levinja in da je še en mastodont več izpostavljen izumrtju.

A so »stari mački« te pravkar sprejete člane kar hitro uvedli na poti skavtskega življenja. Ravno to zimovanje je namreč vključevalo najbolj tipične skavtske prvine. Te so: igra, igra, igra, skozi njo pa učenje, odgovornost, druženje, zabava ... seveda vse to v naravi. In le kaj se je dogajalo v ponedeljek? Igra z imenom Velika igra! Pravil vam, dragi bralci, ne bom razlagala, ker so preveč zapletena, lahko pa povem, da pri njej sodeluje veliko število ljudi, ki so razdeljeni po nekakšnih taborih oz. bazah in imajo vsak svojo funkcijo, npr. vsiljivec, vedež, zlati clovek, ... Skušajo se približati taboru nasprotne skupine in si s tem pridobiti nekaj točk. Da je bilo v Šmihelu bolj napeto, so »štrene mešali« še velenski klanovci, torej malo starejši skavti, ki so se z veseljem pridružili skrivanju po snegu in lovljenju med drevesi. Seveda so se vsi navzoči pritrvalno borili do konca svojih moči (morda je temu botrovala privlačna obljubljena nagrada) in si po dolgi nočni! avanturi zasluženno privoščili »župco« in palačinke. Morda mislite, da so nato skavti popadali v spalke? Motite se! Imeli so zadosti moči še za kratko obmetavanje z blazinami, predem so se podali v deželo sanj.

Na presenečenje novincev so se naslednji dan člani čete podali na Mozirsko planino. Hodili so v manjših skupinah - vodih in med potjo poskrbeli za dodatno urjenje preživetja v naravi. Hočem povedati, da jih je čakala naloga, da si med potjo skušajo kosilo. Ja, na prvi pogled je to enostavno, vendar sredi zime in snega včasih tudi kakšen gorilnik zataji. Vode za kuhanje (v obliki snega) je bilo obilo, plina za gorilnike pa je pri tistih, ki so na poglavje z naslovom »pripravi opremo za kuhanje na zimovanju« preskočili, zmanjkalo. Ker se četrti skavtski zakon glasi Skavti je prijatelj vsakomur in vsem skav-

tom brat, je sosednji vod seveda v takšnih primerih priskočil na pomoč.

Pri koči na Mozirski planini so se skavti, ki toliko časa preživijo v naravi, naučili, kako se moramo v njej obnašati. Pa ne mislim na kulturo glede odlaganja odpadkov in branja gob, to so že osvojili. Tokrat so se naučili, kako v ekstremnih razmerah poskrbeti za lastno varnost. Preizkusili so delovanje lavinske žolne in sond za reševanje izpod plazov ter se poučili, kako in kdaj varno hoditi pozimi v gore.

Sledil je del bolj inovativne narave. Nekateri bolj izumiteljsko nadarjeni so namreč na poti proti toplemu zavetju šmihelskega župnišča odkrivali nove načine hitrega premikanja po snežnih strminah. Iznašli so zimski šport »lopatanje« ter »turno laufanje«. Če je bilo za koga to preveč moderno, pa si je lahko dal duška pri naslednji, bolj zgodovinski oz. etnološko obarvani nalogi. Ta je bila poizvedeti, od kod prihaja in kaj pomeni ljudska pesem »V Šmihel pa eno kajžico 'mam«. Verjetno so bili kar presenečeni, ko so izvedeli, da je bila kajžica prostor, kamor so zapirali dekleta, da se ne bi preveč družile s fanti.

Po teh napornih, a izredno bogatih dneh, so se pustolovci vrtnili domov. Polni vtisov in spominov. Tu jih je nanizanih le delček. Več se jih skriva v srcih udeležencev. Če jih sami povprašate po njih, vam jih bodo morda razodeli.

Lep, še vedno zimski pozdrav vam pošiljamo skavti in obljublamo, da se bomo v naslednji številki že oglasili z nekoliko toplejšimi novicami!

Preudarna levinja = Jerica Koren

Zimsko, snežno, nepozabno

To je samo nekaj besed, s katerimi bi lahko na hitro opisal naše grčovanje. Zadnji vikend v februarju smo taborniki namreč preživel v skoraj ekstremnih razmerah. Lepo število starejših popotnikov in popotnic (taborniki, starih nad 18 let) in grč (tabornikov, starih nad 21 let) je namreč vikend preživelo v majhni koči tik pod vrhom Smrekovca.

Zaradi obilice snega in dodatnega sneženja je bil vzpon kar težak. Tako se je sicer eno- in polurna hoja od Sp. Berložnika raztegnila na dve uri. Pa tudi nahrbtniki, polni opreme, nam niso ravno olajšali poti (če pa s seboj v hribe nosiš še dodatnih nekaj kilogramov foto opreme, si pa res sam kriv za težak nahrbtnik)! Tako smo po naporni hoji le prispeli na naš cilj. V objemu snega, v pravi zimski idili nas je čakala kočica, ki je sicer v lasti Kmetijske zadruge Šaleška dolina. Prava zabava pa se je šele pričela. Zakuriti z zmrznjenimi drvami ni ravno lahko, a našim kurjačem je naposled le uspelo. Ob dobri družbi smo preživel lep petkov večer in nestrpno smo pričakovali naslednji dan, ko se bodo pridružili še zamudniki, ki so imeli obveznosti bodisi v službi bodisi na faksu.

Sobotni dan smo preživel večinoma zunaj na snegu in

Foto: Arhiv

resnično smo uživali v neokrnjeni naravi. Snega je bilo še na pretek, saj ga je na pobočjih Smrekovca bilo v tistem času še skoraj dva metra. Tako so ugodne razmere nekateri izkoristili za turno smuko, kepanje in dričanje na plastičnih lopatkah po hribu navzdol. V snegu zapravljen energijo smo nadomestili z dobro hrano. Vedno se sprašujemo, kako to, da si na Smrekovcu vedno lačen. Verjetno je kriv čist zrak in večja aktivnost. V načrtu smo sicer imeli tudi grajenje zimskega bivaka, da bi noč lahko preživel kar zunaj. A nam je načrte prekržal novo zapadli sneg, ki ni bil ravno primeren za grajenje bivakov. Sobotni večer in noč smo tako preživel na toplem v koči ob igranju kart (igranje Enke po Maksovich pravilih, ki so se spreminjala iz minute v minuto) in pogovorih, ki so potekali dolgo v noč.

Zbudili smo se v prelepo jutro. V dolini megla in oblaki, v hribih pa toplo sonce. Po obilnem zajtrku smo počistili in pospravili za seboj in počasi krenili nazaj v dolino. S težkim srcem smo se poslovili od sončnega vremena in naše stalne postojanke. Že nekaj let zapored imamo zimovanja za starejše tabornike prav v tej koči. In vsako leto doživimo kaj novega in nepozabnega. Sedaj komaj čakamo na pomlad, ko se bomo znova odpravili na Smrekovec, da tako kot vsako leto spomladi obnovimo zalogo drv! Takšne taborniške akcije niso ravno poseben podvig, a vendar so zelo dobrodošle, saj se v dobri družbi povežemo med seboj, vzdržujemo taborniški duh in kot pravi znana taborniška pesem: »Taborno nam geslo pravo, hej, taborniki v naravo!«

Taborniški pozdrav!

Tomaž Sinigajda - SiNi

Motivacija je pomembna!

To vemo tudi mi! Zato se je vodstvo rodu odločilo za enodnevno motivacijsko akcijo, namenjeno vsem vodnikom in vodstvu.

Tako smo se lepega sobotnega marčevskega dopoldneva, taborniki z avtobusom odpravili v našo prestolnico Ljubljano. Namen je bil čisto enostaven. Imeti se fino, pozabiti na skrbi, spustiti oči na pašo, se malce rekreirati in po možnosti napolniti svoje iztrošene baterije. Čež leto se namreč vsi vodniki in vodstvo trudimo in prenašamo svoje znanje na mlajše tabornike in takšni izleti so nujno potrebni, da malce zadihamo tudi mi! Mlajši taborniki najraje vidijo ob sebi nasmejane vodnike in samo dobro motiviran vodnik je dober vodnik.

V Ljubljani smo tako preživel res lepo soboto. Športni razgrizeni smo se pomerili v bowlingu, nekateri pa so odšli v kino ali po nakupih. Bowling je minil kar prehitro. Toliko smeha in zabave že dolgo nismo doživeli. Celo kopico različnih tehnik metov smo lahko opazili. Vsekakor pa je največ znanja pokazal Denis Švarc, ki je nanizal kar nekaj strikov zapored (po mnenju nekaterih je skrivaj vadal doma v kleti). No, rezultati vsekakor niso bili toliko pomembni, pomembno je, da smo se imeli res dobro. Po končanem bowlingu smo se sestali z ostalimi, ki so bili v kinu ali na nakupih. Preostalo nam je še nekaj časa in dekleta so seveda zopet krenila v trgovine, fantje pa smo raje odšli v center Ljubljane in si ogledali nekaj

Foto: Arhiv

mešnih znamenitosti (no, ne ravno znamenitosti. Obiskali smo namreč skoraj vse »burekarnice«, ki smo jih našli!).

Kmalu je napolnil čas vrnitve in z avtobusom smo krenili nazaj v našo malo mesto. Končni vtis je bil izjemno pozitiven in upam, da se bo kmalu kaj takšnega ponovilo.

Napolnili smo si baterije in sedaj smo pripravljeni na nove izzive.

Taborniški pozdrav!

Tomaž Sinigajda - SiNi

Motorna vozila ne sodijo v naravo

Na širšem območju Smrekovca že dlje časa potekajo prizadevanja posameznikov in organizacij za zaščito neokrnjene narave in divjega petelina.

Tujci nam zavidajo stopnjo ohranjenosti naravnega okolja v naši neposredni bližini in nam na različne načine sporočajo, da bi lahko s pravilnimi in predvsem naravi čim manj škodljivimi načini izkoristili velik potencial Smrekovskega pogorja za eko-turizem. Le-ta v Evropi in svetu privlači osveščene turiste, ki so pripravljeni za uživanje v naravi plačati bistveno več, kot za počitnice v betonskih džunglah ob morski obali zahodne Evrope.

Foto: Arhiv

Sledi motornih sani na področju med Smrekovcem in Goltemi!

Vsega tega pa se nekateri še vedno ne zavedajo in z brezbrizno vožnjo z motornimi vozili na področju Smrekovca krepko uničujejo sedaj še razmeroma neokrnjeno naravo. Pozimi ta problem povzročajo vozniki motornih sani, poleti pa vozniki motorjev in vse bolj popularnih štirikolesnikov. Vsi ti se ne zavedajo, da s svojim egoističnim početjem, kjer gre samo za njihov užitek, močno ogrožajo naravo in nenazadnje tudi ostale miroljubne obiskovalce Smrekovca. Javnost je bila šokirana nad nesrečo, ki se je zgodila tik pred novim letom, ko je voznik motornih sani huje poškodoval smučarja na smučarski prog! Vse več pa je tudi primerov, ko se pohodniki in turni smučarji v zadnjem hipu komaj izognejo motornim sanem, ki z veliko hitrostjo drvi po Smrekovcu. Koliko nesreč bo še potrebnih, da se bodo kršilci predpisov o prepovedi vožnje z motornimi vozili v naravnem okolju zavledli svojih škodljivih dejanj?

Potrebno se je zavedati tudi, da hrup, ki ga povzročajo vozniki motornih sani v naravi, povzroča tudi zamiranje rastišč divjega petelina, ki so ene zadnjih v srednji Evropi. Če bo brezvestnim posameznikom uspelo iz Smrekovskega pogorja pregnati tega znanilca neokrnjene narave, potem lahko pozabimo na možnosti trajnostnega razvoja v naši neposredni okolici, ki bi lahko prinesel kar nekaj novih delovnih mest in predvsem ohranil neokrnjeno naravo našim znancem.

Naravo je lahko uničiti, a izredno težko, če ne že nemogoče, vrniti v prvotno stanje!

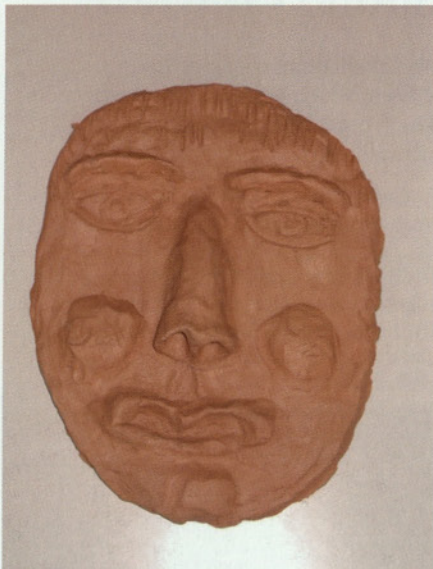
Bojan Rotovnik

16. otroški parlament

Tabuji

– prepovedane stvari

Mentorica otroškega parlamenta Anka Voh je najprej pripravila teze o pripravih na otroški parlament in z njimi seznanila učitelje, razrednike pa prosila, da so se z učenci pri uri oddelčne skupnosti pogovarjali o tabu temah.

Teze o tabujih:

- so področja, o katerih se ne govori (družbena pravila za funkcioniranje družbe);
- so področja, o katerih se le redko govori (pravila in meje postavljajo starši);
- so prepovedane teme (promiskuiteta, zlorabe, droge);
- so teme, o katerih se javno ne izpostavlja (smrt, ločitve, duševne bolezni);
- so stvari, ki se jih naj ne bi počelo (nasilje, socialna izključenost, revščina, trpinčenje).

Kot uvod v razpravo o tabujih smo si učenci od 5. do 9. razreda ogledali predstavo Tabuji – prepovedane stvari Potujočega gledališča Pro fortis. Učenci smo bili nad prikazanim navdušeni, saj smo se skozi sproščen pogovor Ane s svojim očetom seznanili s temami, kot so: alkoholizem, droge, nasilje v družini, spolne zlorabe, družinski prepiri, ločitve, občutek krivde, misel na samomor, invalidnost, starost, bolezen in smrt ... predvsem pa koga vprašati, s kom se pogovoriti, kje poiskati odgovore.

Na sestankih otroškega parlamenta smo se seznanili z dejstvom, da je mladinska književnost bogata s tabu temami ter da lahko z branjem spoznavamo »prepovedane stvari«. Branje je koristno in nudi užitek. Ugotovili smo, da nam je branje lahko tudi »pomoč«, saj knjige obravnavajo različne probleme in lahko pomagajo pri razumevanju le-teh. Za večino knjig s tabu temami velja, da jih učitelji svetujejo učencem po potrebi, kadar se srečajo z določenim problemom, ki jih zanima in vznemirja. V določeni starosti vse otroke zanimajo »prepovedane stvari«.

Toda če želimo, da bo branje prispevalo k razumevanju teh problemov, potem je vsekakor potreben pogovor o prebrnem, pogovor med vrstniki.

Učenci 8. razredov so imeli predavanje referentke za zdravstveno vzgojo o spolnem dozorevanju.

Glede na to, da je tema o tabujih oz. stvareh, ki so prepovedane in se o njih neradi pogovarjamo, zelo široka, so na Medobčinski zvezi prijateljev mladine Velenje pripravili delovni osnutek, ki nam je bil v pomoč pri obravnavanju teme. S predstavniki oddelčnih skupnosti smo se zato pogovarjali o odvisnosti, zasebnosti in drugačnosti, nasilju in medijih, zlorabah in spolnosti ter o smrti. Sestali smo se večkrat ter se nazadnje dogovorili, da se bo zasedanja medobčinskega otroškega parlamenta, »Tabuji – prepovedane stvari«, udeležilo 12 učencev naše šole. Učenci so: Maša Vučina, Tjaša Ostervuh, Nejc Borovnik, Jana Obšteter, Nastja Stropnik Naveršnik, Jernej Plankelj, Dea Zager, Petra Plantak, Matic Hudournik, Urška Aplinc, Vesna Panič, Ksenija Zbičajnik. Občinski otroški parlament je potekal 25. 1. 2006, v sejni dvorani Mestne občine Velenje.

Regijskega otroškega parlamenta, ki je potekal 13. 2. 2006, v dvorani Centra Nova v Velenju, so se udeležili trije učenci naše šole. Izbrali so jih vrstniki na občinskem otroškem parlamentu, in sicer Ksenija Zbičajnik, Tjaša Ostervuh ter Matica Hudournika. Vsi trije so aktivno oblikovali regijske sklepe, ki so jih potem poslali v Ljubljano ter predlagali teme za naslednji otroški parlament.

Na zaključnem šolskem parlamentu smo sprejeli naslednje **ugotovitve, pobude, predloge, sklepe**:

Zlorabe:

- Poznamo več vrst zlorab: fizično nasilje, zanemarjanje otrok, čustveno zlorabljanje otrok, spolna zloraba otrok, prostitucija otrok, otroška pornografija, zloraba otrok preko interneta, trgovina z otroki, otroci in medijih ...
- Do zlorab lahko pride kjerkoli: doma, v šoli, v medijih ...
- Storilec zlorab je lahko kdorkoli: starši, bratje, sestre, učitelj, duhovnik, policist ...
- Pedofilija se vedno bolj globalizira, zato je potrebno poskrbeti, da je javnost dovolj osveščena. O pogostosti pedofilije se ve zelo malo.
- Zlorabljeni otroci nočejo govoriti o zlorabah, zato bi morali nenehno opozarjati otroke, da če se jim zgodi kaj takega, spreговорijo.
- Potrebno bi bilo priskrbeti čim več organizacij, kamor bi se zlorabljeni otroci lahko zatekli.
- Vsaka zloraba otroku pusti čustvene posledice.

Spolnost:

- Ljudje so v pogovorih o spolnosti še vedno zelo nesproščeni.
- Spolnosti se bi smeli sramovati.
- Znanje o spolnosti je potrebno obema spoloma.
- Spolnost je zasebna stvar vsakega posameznika in jo vsak doživlja na svoj način. Za nekoga je spolnost tesno povezana s čustvi, za drugega je lahko užitek in rekreacija, za tretjega pa le razmnoževanje.

Šolska

(po Župančičevi Žebljarski)

*Od sedmih do osmih,
od sedmih do osmih
se narava prebujala
in se sonček zbuja,
v nas pa se žalost kuja,
ker nam je šola največja muja;
od sedmih do osmih,
no krasno, nam še avtobus zamuja;
od sedmih do osmih,
od sedmih do osmih.*

*Začetek pouka
ah, to mi je največja muka;
možgani napeti
že vsi smo razgreti;
od osmih do dveh
se truditi za odličen uspeh,
od osmih do dveh.*

*Učenje, učenje, učenje,
zvonjenje, zvonjenje, zvonjenje,
od osmih do dveh
nam učitelji nekaj razlagajo
in nam učno snov nalagajo,
od osmih do dveh,
od osmih do dveh.*

*Poglejte te prostore in stene,
kjer se nam mešajo štrene.
Spisi, spraševanje, ne, ne!!
Ah, ta šola, šola,
od osmih do dveh,
od osmih do dveh.*

Petra Pečnik

- Spolnost je vedno povezana s čustvi. Morda se doživlja z občutki radovednosti, ponosa, veselja, spoštovanja, odgovornosti ali pa se doživlja z občutki zmedenosti, krivde, strahu, sramu.
- Ko se mladostnik odloča za spolne odnose, je prav, da ve, kako bo ravnal/a, ko se bo odločal za ta korak, vedeti, kako nevarni so virus HIV in druge spolno prenosljive bolezni ter kako ravnati s kontracepcijskimi sredstvi.
- Več bi morali vedeti o številnih spolno prenosljivih boleznih ne le o aidsu.
- Spolne odnose si moramo sami želeti, ne da bi nas kdo silil v to in nam dajal pogoje.
- Otroci bi morali vedeti, kako ravnati v primeru posilstva in spolne zlorabe.
- Če so mladi o spolnosti dovolj zgodaj in dobro osveščeni, potem tudi ne prihaja do nezaželenih posledic, npr. prezgodnje nosečnosti, okužb s spolnimi boleznimi.

Smrt:

- Predvsem moramo sprejeti smrt kot nekaj naravnega.
- V primeru, ko nam umre bližnja oseba, se moramo o tem velikokrat pogovarjati. Če nimamo nikogar, s komer bi lahko delili

Smeh

*Rodimo se le enkrat, nikoli dvakrat.
Ko se rodimo, se vsi skupaj smejimo.
Srečo prinesemo ljudem na obraz,
Ampak tega se ne zaveš takrat ne ti ne jaz.
Ko pa rečemo prvo besedo, smeh,
pričaramo staršem v obeh.
Postaviš se na noge in padeš,
pojavi se ti solza v očeh.
Mama ti pove par tolažilnih besed in
spet se na tvojih ustih pojavi smeh.
Vstopimo v šolo in to pravo,
ne tisto ta malo,
tam, kjer se učiš pisati in brati
ter se z novimi prijatelji smejati.
Kaj kmalu šolo narediš in naprej
v srednjo šolo odletiš.
Tam spoznaš nove ljudi, ki so bolj ali manj prijatelji ti.
Pogumno stopaš s smehom naprej,
saj hočeš priti do visokih mej.
Zaaj sam sebi si gospodar,
živiš tako, kot je le tebi mar.
In ko si že dovolj star,
pa dobiš en lep dar.
Spet se vsi smejimo, ker otroka
v družino dobimo.
Tako je smeh vedno z nami
in mi ga imamo zmeraj radi.*

Pia Verdnik

našo bolečino, lahko pišemo dnevnik in njemu zaupamo svoje stiske.

- Mlajši otroci laže sprejmejo izgubo (smrt) ljubljene osebe, ker se pojma smrti ali dokončnosti še ne zavedajo. Predvsem jim ne smemo govoriti, da je oseba šla na daljše potovanje ...
- Smrt je v nekaterih primerih odrešujoča tako za bližnje kot tudi za osebo, ki je npr. imela dolgotrajno in hudo bolezen.
- Smrt mladega človeka ali otroka je težko sprejemljiva zlasti za starše otrok, umrlih v prometni nesreči.
- Če se nekdo dolgo oblači v črnilno, ker mu je umrla bližnja oseba, še ne pomeni, da res iskreno žaluje za njo.
- Živeti moramo polno življenje, saj nikoli ne vemo, kdaj bomo umrli.

Nasilje in mediji:

- Družinsko nasilje je vse preveč skrito za zaprtimi vrati. Žrtve so največkrat šibki člani družine (otroci in ženske). Velikokrat se nasilno vedenje prenaša z vzorci vedenja s staršev na otroke.
- Nasilje v družinah v vseh pojavnih oblikah je potrebno sprotno spremljati in zaznavati z namenom zaščite otrok pred nasiljem, kakor tudi z namenom preprečevanja in zmanjševanja nasilja.
- Otroke, žrtve nasilja, je potrebno umakniti iz ogrožujočega okolja ter jim omogočiti namestitve v varno in urejeno okolje, za kar je dolžna poskrbeti širša družba. Otrokom, ki so žrtve nasilja, je potrebno nuditi vso potrebno oskrbo in jim zagotoviti čim boljše pogoje za življenje in razvoj.
- Nasilje se širi tudi v osnovni šoli. Nasilneži so po-

samezniki ali vrstniške skupine, ki imajo potrebo po moči in premoči ter z nasilnim vedenjem kažejo svojo notranjo stisko.

- Učitelji velikokrat ne znajo prisluhniti in ne znajo prepoznati, kaj se med otroki dogaja.
- Policija naj bo v šolah večkrat prisotna, predvsem zaradi nenehnega izobraževanja in osveščanja učiteljev in staršev o ukrepih zoper nasilje. Javnost naj osvešča preko zložen, plakatov, šolskega glasila ...
- Nasilne učence je potrebno takoj obravnavati in ukrepati zoper njih.
- Na šoli bi moral biti ustrezno izobražen varnostnik, ker hišnika »upoštevajo« le redki učenci.
- Policija naj bo prisotna na tistih mestih, kjer se zadržujejo mladi, tako podnevi kot ponoči. (Lipa)
- Mediji naj predvajajo več oddaj o preprečevanju nasilja in zlorab. Naj bo več pogovorov z otroki, strokovnjaki, starši s ciljem osveščanja javnosti za hitrejšo in učinkovitejšo odkrivanje in preprečevanje nasilja.

Odvsnost:

- Eno samo življenje imamo in eno smrt. Tudi svoboda je ena sama. Izbiraj! Dokler si svoboden, izbiraš sam, kasneje ... zate izbirajo drugi.
- Nikar ne segajmo po omamah (tobak, alkohol ali celo mamila), kajti sprostitve je lahko tudi pogovor s prijateljem, športna aktivnost, sprehod v naravi, ples, dobra glasba ...
- Za družine, kjer otrok uživa drogo, je značilna »revna« komunikacija. Starši si zlepa ne priznajo, da otrok potrebuje njihovo pomoč. Kar naprej ga nekam pošiljajo. Ko je mlajši, na dvorišče, ko je večji, k prijateljem, odveč jim ni niti, če pri njih prespi, da se le izognejo mučnim razgovorom, konfliktom, ki navadno sledijo.
- Številni starši nočejo videti oz. se spoprijeti z dejstvom, da njihov otrok uživa alkohol ali celo mamilo. To skrivajo ali pa se jim zdi celo normalno, saj v družinah, v katerih »vladajo« alkohol in cigareti, starši tega ne opazijo.
- Poostri naj se nadzor nad prodajo drog in alkoholnih pijač mladostnikom osebam.
- Glede na vse večjo pojavnost zasvojenosti z vsemi oblikami nedovoljenih drog in alkoholom, naj se zagotovijo vse oblike preventivnih programov za preprečevanje zasvojenosti, hkrati pa omogoči zdravljenje otrokom in mladostnikom, ki so že zasvojeni.

Mentorica: Anka Voh, prof.
in člani šolskega parlamenta

Vzorna mama

- svetuje, kako naj se učim;
- me vozi na treninge;
- me ne ošteje, če dobim slabo oceno;
- je popoldan doma;
- je vesela in zdrava;
- se ukvarja s športom;
- mora imeti čas za sprostitve in razvedrilo;
- je skrbna in ljubezniva;
- skrbi za red in čistočo;
- me pričaka z dobrim in toplim obrokom;
- me vzgaja za življenje;
- me spodbuja v slabih trenutkih;
- me večkrat objame;
- ima rada mojega očeta.

Mladi novinarji OŠ Šoštanj

Valentinovo

Večkrat ljudje kaj povemo iz ljubezni. A besede grede mimo in odidejo nevidno, čeprav se tega ne zavemo. Počasi bledijo in na kancu izginejo za vedno.

Pisma pomenijo več, obstanejo in se ne ganejo, prebiramo pa jih lahko še dolgo. Sedaj pišemo le poredko in ta navada izginja. Sedaj misli pošiljamo po elektronski pošti, to povemo kar ustno ali pa pošljemo sms. Pa bi bilo bolje, če bi si pisali?

Tudi na naši šoli smo si za valentinovo pošiljali razna pisma in želje. Nekateri so jih dobili več, nekateri pa manj. Žal pa so bili mnogi žalostni, ker niso dobili nobenega pisma, spet drugi pa zato, ker je bilo le-to anonimno. Ta pisma smo dali v škatlo in nato so jih razdelili po razredih.

Čeprav je valentinovo že mimo, si lahko še vedno pošljemo razne misli. Tukaj sem jih nekaj napisala in upam, da vam bo kakšna misel prišla prav. Pošljite jih tistim, ki jih imate najraje, in jih s tem razveselite.

Poleg tega vam želim veliko ljubezni. Torej, če trditev velja, da ljubezen čaka za vsakim vogalom, jo boste kaj kmalu deležni tudi vi.

Sedaj pa le list papirja v roke in svojemu najdražjemu pošljite kakšno misel. Verjemite, da bo presenečen!

Ne briga me tabla, ne briga ukor; kdor je zaljubljen, je majčkeno nor.

Vedno bolj te ljubim, vsak dan, vsako uro, danes bolj kot včeraj, a mnogo manj kot jutri!

Tvoja usta, tvoj nasmeh, vse bi dal za tvoj pogled! Ljubim te, me ljubiš ti? Prosim te, odpiši mi.

Če bereš tole pošto ti, nikar, te prosim, ne prezri, da vse dneve in noči vse bolj všeč si mi!

Ne vem zakaj, ne vem kako, vem le to, da ljubim te močno!

Čeprav sem vedela, da nisem zate, sem se zaljubila vate!! Ti si moja sreča, ki si jo želim, ti si moja ljubezen, po kateri hrepenim.

Če bi ena dežna kaplja lahko dokazala, kako te ljubim, kako te pogrešam, koliko mi pomeniš, potem bi deževalo celo tisočletje!

Pia Verdnik

Sredina

NAPOVEDNIK PRIREDITEV

april 2006

KDAJ	ZVRST	KAJ	KJE	VABI VAS
1. teden				
sobota, 1.4. ob 13:00	kegljanje	Šoštanj : Drava (2. slovenska liga vzhod – ženske)	Športni center TEŠ	Ženski kegljaški klub Šoštanj
sobota, 1.4. ob 16:00	odbojka	Šoštanj Topolšica II : SIP Poljčane (3. državna odbojcarska liga - moški)	Telovadnica OŠ Šoštanj	Odbojcarski klub Šoštanj - Topolšica
sobota, 1.4. ob 16:30	kegljanje	Šoštanj : Rudar II (2. slovenska liga vzhod – moški)	Športni center TEŠ	Kegljaški klub Šoštanj
sobota, 1.4. ob 18:00	odbojka	Kajuh Šoštanj : Dravograd (III. državna odbojcarska liga za ženske)	Telovadnica Topolšica	Ženski odbojcarski klub Kajuh
sobota, 1.4. ob 17:00	košarka	Elektra Esotech : Alpos Šentjur (1. A slovenska košarkarska liga)	Športna dvorana Šoštanj	Košarkarski klub Elektra
sobota, 1.4. ob 20:00	odbojka	Šoštanj Topolšica : Prevent Maribor (1. tekma 1/2 državnega prvenstva)	Športna dvorana Šoštanj	Odbojcarski klub Šoštanj Topolšica
nedelja, 2.4.	planinstvo	Izlet na Samoborsko gorje (lahka pot)	Hrvaška	Planinsko društvo Šoštanj
nedelja, 2.4. ob 16:00	predstava	Lutkovna predstava Poko in gospod Zajec	Kulturni dom Šoštanj	Zavod za kulturo Šoštanj
ponedeljek, 3.4. ob 18:00	bridge	Velikonočni simultani bridž turnir	Kavarna in slaščičarna Štorman Šoštanj	Šaleški bridge klub Velenje
torek, 4.4. ob 17:00	delavnica	Torkova peta: ustvarjalna delavnica za otroke in starše	Kulturni dom Šoštanj	Medobčinska zveza prijateljev mladine Velenje
četrtek, 6.4. ob 17:00	predavanje	Ura pravljic	Mestna knjižnica Šoštanj	Mestna knjižnica Šoštanj
petek, 7.4. ob 18:00	koncert	Koncert Glasbene mladine Slovenije: klavir in saksofon	Mestna galerija Šoštanj	Glasbena mladina Velenje in Zavod za kulturo Šoštanj
petek, 7.4. ob 19:00	religija	Svetopisemski večer	Mihaelov dom Šoštanj	Župnija Šoštanj
nedelja, 9.4. ob 16:30	nogomet	Šoštanj : AJM Kungota (Štajerska liga v nogometu)	Stadion Šoštanj	Nogometni klub Šoštanj
2. teden				
sreda, 12.4. ob 8:00	pohodništvo	Izlet Zidani most – Kopitnik	Kopitnik	Društvo upokojencev Šoštanj
sreda, 12.4. ob 20:00	košarka	Elektra Esotech : Pivovarna Laško (1. A slo. koš. liga – LIGA ZA PRVAKA)	Športna dvorana Šoštanj	Košarkarski klub Elektra
četrtek, 13.4. ob 17:00	delavnica	Ustvarjalna delavnica pod vodstvom Anite Rakita	Mestna knjižnica Šoštanj	Mestna knjižnica Šoštanj
četrtek, 13.4. ob 19:00	razstava	Odprtje slikarske razstave akademskega slikarja Denisa Senegačnika	Mestna galerija Šoštanj	Zavod za kulturo Šoštanj
3. teden				
torek, 18.4. ob 19:00	potopis	Potopisno predavanje Vzhodna obala Avstralije	Mestna knjižnica Šoštanj	Mestna knjižnica Šoštanj
sreda, 19.4. ob 16:00	prostor	Javna obravnava predloga sprememb PUP za Lokovico	Dom krajanov Lokovica	Občina Šoštanj
sreda, 19.4. ob 18:00	koncert	Večer glasbene šole	Mestna galerija Šoštanj	Glasbena šola FKK – oddelek Šoštanj in Zavod za kulturo Šoštanj
četrtek, 20.4. ob 17:00	predavanje	Ura pravljic	Mestna knjižnica Šoštanj	Mestna knjižnica Šoštanj
četrtek, 20.4. ob 18:00	skupščina	Skupščina Kabelsko-razdelilnega sistema Šoštanj z.o.o.	Kulturni dom Šoštanj	Kabelsko-razdelilni sistem Šoštanj z.o.o.
četrtek, 20.4. ob 18:00	bridge	Bridge - razmigajmo možgane	Kavarna in slaščičarna Štorman Šoštanj	Šaleški bridge klub Velenje
petek, 21.4. ob 18:00	pogovor	Ob dnevu knjige o dnevu knjige – pogovor	Mestna galerija Šoštanj	Zavod za kulturo Šoštanj
petek, 21.4. ob 19:00	koncert	Koncert obrtniško glasbenega društva Varaždin in tamburaškega orkestra	Kulturni dom Šoštanj	Zavod za kulturo Šoštanj
sobota, 22.4.	planinstvo	Izlet na Limbarsko goro 733 (lahka pot)	okolica Blagovice	Planinsko društvo Šoštanj
sobota, 22.4. ob 19:00	predstava	Večer bošnjaške kulture	Kulturni dom Šoštanj	BMK
4. teden				
ponedeljek, 24.4. ob 19:00	koncert	Letni koncert učencev in dijakov Glasbene šole Velenje, oddelek Šoštanj	Kulturni dom Šoštanj	Glasbena šola FKK – oddelek Šoštanj
nedelja, 30.4. ob 16:30	nogomet	Šoštanj : MU Šentjur (Štajerska liga v nogometu)	Stadion Šoštanj	Nogometni klub Šoštanj

Sredina vabi

Sredina vabi

Napovednik prireditev objavljajo: mesečnik LIST, Kabelska televizija Šoštanja (kanal 34) in spletni Portal Šoštanj.info (<http://www.sostanj.info>). Podatke o prireditvah pošljite na el. naslov: prireditve@sostanj.net.

KATEGORIJE PRIREDITEV:

šport

kultura

šolstvo

gospodarstvo

splošno

KAVARNA-SLAŠČIČARNA ŠTORMAN ŠOŠTANJ

www.gostilne-hotel-storman.com

Trg bratov Mravljakov 3, Tel.: 03/ 89 11 544, Del. čas: vsak dan 7. - 23. ure, v pet. in sob. do 24. in ned. do 22.

Velika izbira različnih vrst kave ter pravih čajev, sladice iz slaščičarne Štorman ter torte po naročilu, vrhunska izbira cocktailov, majhni prigrizki...

Podoba kulture

pripravila Milojka Komprej

PREGLEDNA RAZSTAVA

Irena Guček

V Mestni galeriji Šoštanj se je v četrtek, 16. 3., s pregledno razstavo slikarskih del predstavila Irena Guček. Akademski slikar Denis Senegačnik se je v izboru del za omenjeno razstavo osredotočil na dela, ki slikarko na nek način najbolj predstavljajo. V kulturnem programu je sodeloval Rudarski oktet, besede ob odprtju pa je v imenu organizatorja pridal direktor Zavoda za kulturo Šoštanj Kajetan Čop.

Senegačnik se je o slikarki in njenem delu izrazil pozitivno in njeno slikanje razmejil na slikarsko ustvarjanje in vsakdanje ustvarjanje. Slikarsko ustvarjanje je realistično osnovano - v naslednji fazi pa že abstrahirano na prej omenjeni psihološko analitični način. Ali gledano drugače, slike so na prvi pogled realistične, pa naj bodo to portreti, krajine ali tihožitja; ko pa skušamo slike interpretirati, nam Irena ponudi rebusne rešitve, ki so zagonetno zastavljene. Njena abstrakcija je torej kompleksnejša, ker smo pozitivno prisiljeni, da razmišljamo kot avtorica. Kar pomeni, da ob opazovanju raziskujemo, zakaj portret ravno te osebe, zakaj ravno ta del krajine in nenazadnje, zakaj kombinacija različnih predmetov in tihožitij ...

Foto: Dejan Tonkili

Dela Irene Guček so pretanjeno odslikana. Barve so nanešene zelo precizno in transparentno. Akvarelni prijemi pa so s svojo zahtevnostjo v smislu neodvzemanja materiala v ravno pravih sorazmerjih s portretirano osebo ali naslikano krajino. Njena vidna natančnost pri slikanju in pri izbiri slikarske motivike temelji na analitičnem in kakovostnem teoretičnem nivoju, ki je očitni odraz večletnih izkušenj. Prostor čuti, barvno izredno dobro znana, velikostna razmerja ji nikakor niso tuja. Vse to služi kot osnovna predispozicija za ravno pravi izbor naslikanega in povedanega, je o ustvarjalci povedal Senegačnik.

Razstava bo na ogled od 10. aprila.

Irena Guček živi in ustvarja v Velenju.

Dejavnosti za ustanovitev Muzeja usnjarstva Slovenije v preteklem letu

Vsi že vemo, da kakega dogodka preprosto ni, če ga ustrezno ne obravnavajo in predstavijo tudi mediji. Tako je tudi v tem primeru.

V zadnjih dneh leta 2005 se je namreč v Mestni galeriji Šoštanj skoraj neopazno za širšo javnost zgodil zanimiv dogodek. V knjižni zbirki Lapis bellus je izšla publikacija z naslovom **Vsebinske zasnove Muzeja usnjarstva Slovenije, gradivo 1**, ki jo je uredila Estera Cerar iz Tehniškega muzeja Slovenije, izdal in založil pa Zavod za kulturo Šoštanj in zanj Kajetan Čop. Predstavitev publikacije se je zgodila v zadnjih dneh leta, kar je morda najpomembnejši od razlogov za slab obisk. Razveseljivo pa je, da sta se prireditve udeležila tudi župan Občine Šoštanj Milan Kopušar in podžupan Štefan Szabo ter nekaj predstavnikov Muzejskega društva z Vrhnike.

Preden bomo kaj več rekli o publikaciji, moramo razsvetliti dogajanje v nekaj zadnjih letih, ki je pripeljalo tako daleč, da lahko govorimo o muzeju usnjarstva. Začetki segajo desetletja nazaj preko delovanja Muzejskega društva Trzič, Muzeja Tomaža Godca v Bohinjski Bistrici, aktivnosti muzejskega društva Vrhnika in Tehniškega muzeja Slovenije v Bistri. Vendar se je pozornost v zadnjih letih iz različnih razlogov usmerila v Šoštanj. Kot vemo, so že leta 1988 ob praznovanju 200-letnice IUV TOZD TU Šoštanj opozarjali, da je potrebno ohraniti bogato usnjarstvo industrijsko dediščino Šoštanja. Svet Občine Šoštanj je leta 1999 sprejel odlok o začasni razglasitvi TUŠ za kulturni spomenik, leta 2001 pa je bil ustanovljen iniciativni odbor za ohranitev kulturne in tehniške dediščine takrat že zaprte tovarne. Svet Občine Šoštanj je kasneje sprejel odlok o pričetku postopkov za ustanovitev muzeja usnjarstva, ki ga zdaj vodi ZKŠ. V tem času so za potrebe muzeja sanirali objekt takrat že fizično odstranjene tovarne, v letu 2004 pa je bil izdelan idejni projekt izgradnje muzeja. Pričujoča

publikacija je nastala kot rezultat dela projektne skupine za ustanovitev Muzeja usnjarstva Slovenije, ustanovljene leta 2005, in predstavlja nadaljevanje dela omenjenega iniciativnega odbora. Člani projektne skupine so bili: vodja skupine Kajetan Čop in člani: Barbara Vodopivec, Tone Ravnikar, Mojca Ifko, Nada Radonjič, Danilo Čebul in Miran Aplinc.

V pričujoči publikaciji so objavljeni rezultati raziskave, ki je bila izvedena v prvi fazi projekta **Vsebinska zasnova Muzeja usnjarstva Slovenije**. Financirala sta ga Ministrstvo RS za kulturo in Občina Šoštanj, sama raziskava pa poteka pod strokovnim vodstvom Tehniškega muzeja Slovenije. Namen raziskave je popisati - ugotoviti, koliko in kakšno gradivo obstaja na Slovenskem, ugotoviti lastništvo in možnosti uporabe za bodoči muzej. Do končne realizacije je seveda še dolga pot in bo potrebno opraviti še veliko dela, v začetni fazi pa je pomembno zagotoviti pogoje, da bi se ohranilo že zbrano gradivo v zbirkah, ter ustvariti temelje

za strokovno muzejsko delo.

Publikacija prinaša prispevke o usnjarstvu v preteklosti na Celjskem in v Šoštanju, popis gradiva za mesto Maribor, Šoštanj, Celje, Slovenj Gradec, seznam zaščitenih premičnin iz TU Šoštanj, poročilo o terenskem delu v vprašalnikom za zbiranje materiala in podatkov za Muzej usnjarstva. Vsekakor bo muzejska postavitev morala upoštevati tudi obstoječo tehnološko opremo, prikaz uporabe le-te ter tehnoloških postopkov predelave živalskih kož do končnega izdelka usnja skozi zgodovino. Usnjarstvo je kot pomembna gospodarska dejavnost na Slovenskem na različnih krajih in časih pustila sledi v urbanizaciji, kulturi, poselitvi prebivalstva, razvoju mest in trgov itn. Čeprav je zaradi gospodarske krize in drugih razlogov v drugi polovici 20. stoletja propadla večina tovrstne industrije na Slovenskem, je pustila neizbrisni pečat. Če na kratko povzamem zaključne misli v uvodu publikacije urednice Estere Cerar, naj bi bodoči muzej **»simboliziral pomen usnjarstva obrti in industrije, saj sta bili med najmočnejšimi panogami na Slovenskem.«**

Predstavitev rezultatov raziskave je bila predvidena najprej v Šoštanju, nato pa še po vseh inštitucijah, ki hranijo usnjarstvo dediščino. Zaradi neopaznosti prve predstavitve v Šoštanju je umestno, da se ta ponovi morda pred Svetom Občine Šoštanj, ki je tudi sofinancirala omenjeni projekt in bi jo kot preverjeno gospodarno rezultati raziskave morali zanimati.

Miran Aplinc

Sensibile

Foto: Dejan Tonkili

V sklopu sodelovanja Glasbene mladine Slovenije in Zavoda za kulturo Šoštanj je bil 9. marca v Mestni galeriji Šoštanj drugi v vrsti glasbenih nastopov. Kvartet Sensibile v sestavi Eve Slana, flavta, Anamarije Tomac, flavta, Gregorja Feleta, violončelo in Urške Križnik Zupan, harfa, je izvedel dela Marka Mihevca, Carlosa Salzedo, Janija Goloba, igrali pa so tudi skladbe, ki so jih napisali Gaspar Cassado, Pierr Mac Dubois, Astor Piazzolla, Jeitor Villa Lobos in Črt Sojar Voglar. Izredno kvaliteten izbor in izvedbo so pospremili številni poslušalci, čeprav bi se našlo prostora še za kakšnega. Vabljeni tudi v mesecu aprilu.

Darilo materam in ženam v Lokovici

Hvala, draga mama,
za ljubezen in srce,
za življenje hvala,
hvala, mama, ti za vse.

V nedeljo, 19. marca, so dvorano doma krajanov v Lokovici zopet napolnile mame, babice, žene in druge predstavnice nežnejšega spola. Njihovi otroci in moške so jim namreč, tako kot vsako leto, tudi letos pripravili posebno darilo za njihov praznik. Zahvalo za njihov trud in ljubezen so izrazili na tradicionalnem koncertu ob materinskem dnevu.

Foto: J. K.

Da se zavedajo ljubezni svojih najdražjih, so ob tej priložnosti pokazali predstavniki vseh generacij. Najmlajši so se združili v Otroški pevski zbor Lokovica in poleg pesmic mamice razveselili

tudi s pristrčnimi deklamacijami. Ko so otroci bolj hudomušno začeli Kdor je nima, ni rojen. Takšen najbrž ni noben. Če si človek, maček, miš, le ob mami preživiš, so se mame zagotovo nasmejale, ob bolj globokih mislih pa je marsikateri od poslušalk lahko stopila kakšna solza v oko. Kot vedno so se izkazali mladi glasbeniki. Zaigrali so na saksofon, flavto, klaviature, violino, kitaro in na nepogrešljivo frajtonarico. Nikakor pa na svoje žene in matere niso pozabili pevci Moškega pevskega zbora Lokovica. Najprej so jim svojo naklonjenost pokazali z ubranim petjem, po koncu pa s tem, da so sami postregli njim, ki se ponavadi ubadajo s postrežbo. Tako so se po končanem programu matere lahko ob pecivu še zadržale v prijetnem klepetu in druženju, otroci in moške pa so morda pomislili na to, da jim bodo pozornost izkazali še večkrat med letom vse do naslednjega koncerta prihodnje leto v Lokovici.

Jerica Koren

Niso pozabili žensk

Proslava ob dnevu žena je v Ravnah pri Šoštanju že tradicija. Pravzaprav zadnja leta nekako ta praznik združijo z materinskim dnevom, torej je enaka pozornost namenjena tako materam kot tudi tistim, ki to (še) niso. Tudi v nedeljo, 12. marca, nanje niso pozabili.

Foto: Arhiv

Prav lep in prijeten kulturni program so tokrat zopet pripravili člani kulturnega društva. Zapel je moški pevski zbor, zaigrali so harmonikarji in »štrajharji«, pripravili so tudi lep recital, v katerem pa je bilo govora tudi o moških in njihovi današnji vlogi. Otroci pa tako ali tako vedno prav prijetno presenetijo s svojim nastopom. Zapeli so nekaj pesmic in veliko povedali o mamah.

Kot ponavadi so tudi tokrat po proslavi priredili še zabavo, na kateri so lahko krajanje malo pokramljali in se ob glasbi zavrteli.

Smeh ni greh

V Kulturnem domu Šoštanj smo člani Kulturnega društva Ravne pri Šoštanju v petek, 10. marca, priredili zabavno predstavo, kjer smo zaigrali nekaj skečev. Gledalci so dvorano na-

Foto: Dejan Tonkili

polnili do zadnjega kotička in upam, tudi uživali.

Člani smo se na prvo predstavo v letošnjem letu dokaj dobro pripravili. Za idejo vseh devetih skečev, ki na povsem realen način prikazujejo današnje življenje, gre zahvala članici KUD gospe Marjani Kotnik. Vlogo režiserja je prevzel gospod Peter Obšteter, ki pa se je pojavil tudi med nastopajočimi. Slednji so bili še: Nataša Obšteter, Dejan Obšteter, Dani Praprotnik, Katja Mesarič, Marko Pergovnik, Petra Hudournik, Jože Jančič, Zdravko France, Marjan Kotnik, Mojca Kotnik, Simon Lenko, Mateja Bolha, malenkostno vlogo pa sta prevzela še Gašper Obšteter in Vid Puc. Program je povezovala Anja Zaljuberšek, njegovo popestritev pa so omogočili trije vrli harmonikarji: Matic Tajnik, Samo Kotnik in Bojan Anžej.

V kratkem nameravamo gostovati še po drugih krajevnih skupnostih. Sicer pa nas v nedeljo, 26. marca, čaka še ponovna predstava v Šoštanju.

Mateja Bolha

Robert Goličnik s prijatelji

Pa bo spet veselo. Glede na zagotovila Roberta Goličnika in program, ki ga je prinesel v naše uredništvo, smo prepričani, da bo dvorana pri Rednaku v nedeljo, 2. aprila, spet nabito polna. Se še spomnite lanskega koncerta? Veselo je bilo in dolgo je trajalo.

Robi Goličnik pravi, da gre letos predvsem za predstavitev nadebudnih harmonikarjev, ki jih Goličnik v svoji šoli poučuje, gre pa tudi za praznovanje 10. obletnice ansambla Goličnik.

Pa še presenečenje je dodal za vse mamice, tako da bo ženski del občinstva tokrat še posebej zadovoljen. Zadovoljni pa bodo najbrž vsi, saj bodo v programu nastopili: Mladi Dolenjci, ansambel Petra Finka, Navdih, Čevėlce, ansambel Storžič, ansambel Bratov Avbreht, harmonikar Jure Vučič in seveda Goličnik, ki pa bo predstavil tudi Orkester Roberta Goličnika v tradicionalni zasedbi, zasedbi Juniorčki in zasedba Sončki. Pa še mažorete bodo nastopile in pa, glej ga, glej, Brendi. (Kje je pa Korado?) Vse skupaj pa bo »za hec in za res« povezal Darko Žvižej, bolj poznan kot Štamprlov Pepi.

No, če pa to ni zadosti!?

Pogovor z mag. Mileno Koren Božiček o razstavi del I. Napotnika iz javnih in zasebnih zbirk

O Napotniku še nisem rekla zadnje besede

Milojka Komprej

Foto: arhiv M.K.B.

V Velenju do 14. junija, v Ljubljani pa do 21. maja si lahko ogledate razstavo IVAN NAPO-TNIK iz javnih in zasebnih zbirk. Ta nedvomno odmevna in od vsega začetka dobro obiskana razstava je delo velikega kroga ljudi, pobudo in idejo zanjo pa je dala mag. Milena Koren Božiček iz Galerije Velenje. Napotnikove plastike so bile za časa umetnikovega življenja zadnjič razstavljene v Šoštanju leta 1958, v Ljubljani pa 1959. Vemo, da se je njegovo življenje v letu 1960 izteklo v Šoštanju, zapustil pa je bogato dediščino, ki je hranjena v javnih zbirkah v Šoštanju, Velenju in Kostanjevici na Krki, veliko njegovih del pa je v zasebni lasti. S to razstavo sta Galerija Velenje in Narodna galerija Ljubljana naredili ogromen korak pri ponovnem obujanju spominov in vrednotenju tega največjega kiparja v lesu na Slovenskem, hkrati pa se je vzpostavilo sodelovanje in naredil nov popis njegovih del, ki je dosti obsežnejši od prvotnega. Od ideje do realizacije tega projekta smo se pogovarjali z mag. Mileno Koren Božiček

Ivan Napotnik, nedvomno največji kipar v lesu v Sloveniji, je po skoraj pol stoletja spet obujen z razstavo iz javnih in zasebnih

zbirk. Nam lahko poveste, kako je do razstave prišlo in kako se utira pot tako velikemu projektu.

Razstava Ivana Napotnika, ki je na dveh lokacijah, v Velenju in Ljubljani, je bila zasnovana v Velenju na pobudo naše galerije, pravzaprav na mojo pobudo. Tukaj smo začeli postavljati koncept, kako bi pripravili razstavo in kaj je vodilo razstave. To smo v skrajšanem uvodnem projektu ponudili Narodni galeriji Ljubljana. Odziv je bil vzpodbuden in pozitiven in že leta 2003 smo ta projekt vključili v program za leto 2004 in se seveda tudi prijavi na razpis na Ministrstvu za kulturo RS.

Se pravi, da je šla pobuda iz lokalnih voda v nacionalne. Kako pa se je v idejo galerije vključila lokalna skupnost?

Sodelovanje je bilo podprto iz Mestne občine Velenje in tudi Občine Šoštanj, kar je bila potrditev našemu delu, da občini soglašata in bosta sodelovali. To je tudi lepa poteza s strani obeh lokalnih skupnosti in potrditev, da se bo s sodelovanjem delal obsežen projekt. Običajno je tako sodelovanje steklo le z eno ali drugo občino. Tu pa gre za skupen projekt dveh občin in dveh galerij. Vemo, da je bila do pred desetletjem Napotnikova zbirka last občine Velenje, po delitvi občin pa jo je prevzela Občina Šoštanj, čeprav je strokovni skrbnik še vedno Galerija Velenje.

Del Napotnikove zbirke je še vedno pod ključem v Občini Šoštanj.

Da, vemo, da je zbirka res v depozitu in tudi to nas je vodilo, da bi Občina Šoštanj vzpodbudili k hitrejši postavitvi stalne zbirke. Vemo, da Občina Šoštanj to že načrtuje, in sem bila vesela, ko je na odprtju v Velenju župan Občine Šoštanj tudi javno povedal, da je v letu 2008 predvidena nova postavitev. Že s tem je namen razstave petdesetodstotno realiziran.

Zakaj dve lokaciji in zakaj Napotnik iz javnih zbirk v Velenju, iz zasebnih pa v Ljubljani?

Ideja je bila, da se dela iz javnih zbirk postavijo v Galeriji Velenje, iz zasebnih pa v Ljubljani. Dve lokaciji zato, ker je ogled del dostopen širšim množicam in ker sta obe galeriji v ta projekt prispevali svoj delež.

Kako bi opredelili kiparstvo Ivana Napotnika?

Napotnik je ostajal zvest klasičnemu oblikovanju, občudoval je baročno kiparstvo, kasneje ga je zajela secesija, kot pripadnika samo tega obdobja. Kasneje se njegovo kiparsko oblikovanje v razvojnem smislu razvije do ekspresivne faze. Njegovi kolegi so nadaljevali v novo stvarnost, Napotnik pa je z nekaterimi deli po-

kazal svoj raziskovalni duh, da ga zmore, da ima vizijo, vendar je ostal zvest klasičnemu oblikovanju.

Nam lahko navedete kakšno značilno delo za posamezna obdobja?

Iz novejšega bi bilo delo Boksar iz leta 1959, iz ekspresivnega obdobja jih je več, iz secesije pa bi izpostavila Hrepenenje in Zavodenjsko Venero in Mater z otrokom iz leta 1921, ki je ena izmed prvih imenovanih kipov v njegovih evidencah in jo je želel plasirati na pravo mesto. To mu je tudi uspelo, saj je v zbirki Narodne galerije, kar gre zasluga tudi dr. Karlu Dobidi.

Omenili ste dr. Karla Dobido. Nam lahko poveste kaj več o njem?

Dr. Dobida je bil jurist, prevajalec, drugi direktor Narodne galerije, oseba, ki je krojila umetniško politiko in sceno v času Napotnikovega delovanja. Z Napotnikom sta se spoznala menda v Topolšici in od takrat gojila zelo dobre odnose. Napotnik mu je zelo zaupal, zato je bilo v Dobidovi lasti kar nekaj Napotnikovih del, saj je za galerijo izbral njegova najboljša dela. Kot je razbrati iz ohranjene korespondence, mu je Napotnik v zahvalo poklonil kakšno delo. Večino del je dal Dobida v Narodno galerijo, nekaj pa jih je obdržal in so jih podedovali dediči.

Vzporedno lahko zato omenim spremljajočo razstavo v Ljubljani ob 100-letnici rojstva dr. Karla Dobide.

Vrniva se nazaj v leto 2004, ko se je začelo raziskovalno delo in priprave na razstavo.

V letu 2004 so prispela prva sredstva Ministrstva za kulturo RS v Galerijo Velenje, ki so bila namenjena za raziskovalni del. Začelo se je terensko delo, popisi, priprava gradiva in eksponatov za razstavo.

Raziskovalno delo je eno najlepših odtenkov našega poklica, vendar je, žal, več operativnega dela kot raziskovalnega. Naše delo je zajemalo obsežen teren, potrebno je bilo obhodiati veliko lastnikov. Podatkovna baza Napotnikovih del, ki je obstajala, je bila sicer obsežna, saj je bilo na začetku popisanih 274 del. Bili pa smo prepričani, da so dela še druge, zato smo začeli raziskovati z objavami v časopisih, na katere so se ljudje različno odzivali. Zato smo podatke skušali dobiti še preko znanih umetnikov. Bilo je veliko nezažuriranega gradiva, naleteli smo na dela, ki so z dediči odšla tudi v Avstralijo in Ameriko ter po Evropi. To je bila seveda ovira, ampak smo tudi na podlagi tega ustvarili nov koncept, ki smo ga v zaključku realizirali. Seveda se je dogajalo, da lastniki svojih del niso želeli dati na razstavo, ampak to je seveda treba spoštovati.

Lastniki del na razstavi niso objavljeni, vendar je menda nastal dosti obsežnejši popis, kot je bil sprva.

Prav zaradi prej navedenega nismo navajali lastnikov del, ki so v zasebni lasti, dela, ki so v javni lasti, pa smo seveda objavili. Z 274 znanih del je popis narasel na 400 del, kar je znaten dodatek temu opusu in tudi to je bil eden izmed ciljev. Na razstavi je razstavljenih 133 kiparskih stvaritev. S tem smo Napotnika osvetlili tudi iz tistega dela, ki ga še nismo poznali. To so dela, ki še niso bila na razstavi ali pa so bila razstavljena samo enkrat. To pomeni tudi novo ovrednotenje v segmentu slovenske umetnosti.

Verjamemo, da je raziskovalni del zanimiv pa tudi razburljiv. Ste mogoče naleteli na kakšno delo, ki je štelu za Napotnikovo, pa ni bilo?

Dogajale so se res zanimive stvari, vendar se kaj posebnega ni odkrilo. Le kakšna dela, za katera tudi sami lastniki niso vedeli, ali so Napotnikova, oziroma so dvomili. So se pa v prodaji že pojavila tudi ponarejena dela. Jaz nimam veliko teh izkušenj. Zna pa se zgoditi, da bo cena Napotniku ta trenutek zrasla, ker se je pač pojavilo večje zanimanje zanj.

Govorimo lahko o obsežnem opusu Napotnikovih del. Gre torej za plodovitega ustvarjalca?

Res je, njegova značilnost je bila, da je delal več del hkrati in je poskušal dokončati tistega, ki je bil najbolj optimalno zadet. Ostala je dokončal celo čez par let. Ob tem ko smo pripravljali razstavo, se nam je ponudila tudi priložnost, da smo nekatera dela tudi predatirali. Nekaj jih je, ki so veljala za drugače datirana. Zdaj smo jih na podlagi korespondenc, ki jih je hranil dr. Karel Dobida in drugi, med njimi tudi umetnik Fran Tratnik, postavili v pravi čas. To se je dogajalo zato, ker je delo, ki ga je začel npr. leta 1920 končal leta 1928. Ta dela smo datirali kot nastajajoče obdobje ali pa jim letnico pripojili.

Ste naleteli pri svojem raziskovalnem delu tudi na veliko nedokončanih del?

Napotnika se je prijala oznaka, da je veliko njegovih del nedokončanih. Ob času smrti je res zapustil nekaj del, ker mu vid ni dopuščal, da bi jih končal, ali pa je sam presodil, da jih ne bo. Mnoga dela pa so dokončana, čeprav nekateri mislijo da niso. To so dela predvsem iz ekspresivnega obdobja. V svojem oblikovanju je šel skozi več obdobjih in ko je poskušal modelacijo s poenostavljanjem oblik, so pač nastale različne faze. In če delo ni spolirano, kot so nekateri navajeni pri njem, se ne smatra, da ni dokončano. Dela so končana, ko je avtorjeva izpoved zaključena.

Omenili ste timsko delo in širšo podporo. Se je v fazah priprav in dokončanja postavitev razstave nabralo veliko sodelavcev?

Vsekakor gre za projekt, ki je zahteval širše sodelovanje. Podporo projektu je dal že prejšnji direktor Narodne galerije dr. Andrej Smrekar in seveda tudi sedanja direktorica dr. Barbara Jaki. Koordinatorica in urednica kataloga je bila mag. Mojca Jenko. Sodelovali smo s celotnim aparatom Narodne galerije, ki je bil velik, pri nas pa naj omenim sodelavko Kornelijo Križnič, ki je izpeljala večino popisov in ureditve opusa - vseh teh 400 del. Pomagala je tudi pri ostalem delu, tu je veliko administrativnega dela. Ta del je bil na plečih Galeriji Velenje.

Omenili smo že, da so v Galeriji Velenje razstavljeni dela in javnih zbirk, v Ljubljani pa si lahko ogledamo dela iz zasebnih zbirk. Dela pa so potekala menda ravno obratno.

V galeriji Velenje smo bolj poskrbeli za zasebni del, v Narodni galeriji pa za javna in tudi zasebna dela. To predvsem zato, ker nekaj del iz javnih zbirk spada v matično službo NG, čeprav je razstava postavljena obratno.

Ob razstavi tudi predvajamo film o Napotniku iz leta 1959 Dela, ki so razstavljeni v Velenju, predvajamo preko videa v Ljubljani in obratno. Tako lahko vsak obiskovalec s to vizualno informacijo izve, kaj je na ogled v drugi hiši, in s tem motiv, da jo tudi obiše.

Kaj pomeni razstava vam intimno?

Napotnik je avtor, ki ga spremljam že od svojih začetkov službe. Leta 1982 se je začela pripravljati Napotnikova monografija, ki jo je strokovno oblikoval dr. Stane Mikuž, ki je bil moj profesor. Takrat sem dobila priložnost, da sem sodelovala pri identifikaciji kipov, kar sem delala skupaj s Franom Zupanom, ki je bil v času zadnje Napotnikove razstave kustos v Narodni galeriji. Od takrat se z Napotnikom na nek način ukvarjam ves čas. Od tega, da smo končali njegovo monografijo, do tega, da smo postavili več razstav po Sloveniji, kar jemljem kot svojo prijetno dolžnost in dolžnost naše službe. Napotnik sodi v sklop avtorjev, ki so mi izziv, to so avtorji, ki so na nek način prezrti. Prezrti zato, ker so bili premalo cenjeni in obdelani, da bi jih lahko cenili, kot si zaslužijo. Med njimi je zagotovo Napotnik in treba je priznati, da je največji kipar v lesu v Sloveniji. Lahko smo ponosni, da je živel v tem okolju.

Ob razstavi je bil izdan tudi zares lep in obsežen katalog, ki ga lahko obiskovalci kupijo ob ogledu.

Res je bil izdan dokaj obsežen katalog, v katerem so spremni govori poglavitnih podpornikov tega projekta. V njem je tudi moja študija, ki je nastala na podlagi raziskave in na podlagi pisne dokumentacije in korespondenc med Napotnikom in Dobido. V katalogu je celoten opus del Ivana Napotnika, ki jih poznamo. Slikovni material pa je predstavljen v obsegu, kot je postavljena razstava. V katalogu je še poseben barvni blok, kjer so posebej izpostavljena dela, ki avtorja najbolj prezentirajo. Gradivo je na voljo na obeh lokacijah. Veseli bi bili, če bi se obiskovalci odločili za nakup kataloga in s tem ponesli Napotnika na nek način v svoje domove, saj je bil Napotnik ustvarjalec, ki je bil ljudem zelo blizu.

So kakšni izgledi, da se razstava seli v tujno, glede na to, da je Napotnik študiral na Dunaju in še kje?

Težko bi o tem rekla kaj določnejšega. V Ljubljani na odprtju razstave sem poskusila izkoristiti priložnost ter se o možnostih razstave v tujini že tudi pogovarjala. Vendar bi pogovor težko ocenila za kakršen koli dogovor. Mogoče pa je le bil. Bomo videli.

Razstava je na ogled in dela so zaključena ali pa tudi ne. Verjetno pa bi že lahko naredili kakšne zaključke.

Razstava stoji in občutki so dobri. Ljudje so se neverjetno pozitivno odzvali na razstavo in tudi na postavitev, ki je v poplavi teh modernih pristopov dokaj klasična. Na odprtju v Ljubljani je bilo tudi veliko tujcev, veseli pa smo, da se je domača publika odzvala, kot se je. Mislim, da je tudi publiciteta okoli razstave odmevna in velika. Tudi katalog je bil dobro sprejet in ob tej priložnosti pohvalo izrazila oblikovalcu razstave in kataloga Ranku Novaku, ki je dobro zadel z obema vizualnima informacijama o Napotniku. Zelo informativni so Napotnikovi prepoznavni podpis.

In za konec še beseda o mag. Mileni Koren Božiček

Umetnostno zgodovino je diplomirala leta 1982 na Filozofski fakulteti v Ljubljani in se nekako simbolično v Kulturnem centru Velenje zaposlila prav na dan 8. februarja. Sprva je delala še kot profesorica na šolskem centru, a neglede na to, da je tudi to delo opravljal z vso profesionalnostjo, ji je bil bolj blizu galerijski del. Tu je našla svoje življenjsko

Foto: Marija Lebar

delo. Pravi, da jo najbolj privlači raziskovalni del, čeprav ima seveda veliko operativnega in tudi managerskega dela. Delo jo zaradi vložene energije še bolj izpopolnjuje.

Leta 2004 je magistrirala, tema njenega dela so bili pozabljeni avtorji, ki so diplomirali v letih od 1945 do 1965 na akademijah bivše Jugoslavije, v Zagrebu in Beogradu.

Ukvarja se predvsem z raziskovanjem umetnostne zgodovine novega veka in njenega družbenega statusa. Kot kustosinja galerije dela od leta 1982. Doslej je pripravila več sto samostojnih razstav slovenskim in tujim umetnikom v Sloveniji in v tujini. Med večje pro jekte sodijo: sodelovanje pri monografiji Ivana Napotnika (1984), razstava in katalog Cirila Cesarja (1990), retrospektivna razstava in katalog Mire Pregelj (1995), spominska razstava Majde Kurnik (1997), pregledna razstava in monografija Alojza Zavoloviška (1998), sodelavka pregledne razstave in kataloga Franceta Rotarja (1999), retrospektivna razstava in katalog Elde Piščanec (2002).

Od leta 2005 je muzejska svetovalka in že več kot petnajst let vodi Galerijo Velenje.

Z Napotnikom se srečuje od vsega začetka in o njem še ni rekla zadnje besede, čeprav sama meni, da jim je s to razstavo uspelo takšno delo, ki ga bo težko preseči.

Napotnik v Narodni galeriji v Ljubljani

Naš rojak Ivan Napotnik je v Narodni galeriji gostoval že v času svojega življenja, vendar pa tokratna razstava postavlja na ogled dela, ki so bila razstavljena samo enkrat, kar tretjina pa je takih, ki si jih obiskovalci zdaj lahko ogledajo prvič. V Ljubljani so javnosti predstavili mojstrove dela, ki so v zasebni lasti. To je le del projekta, saj je istočasno v Velenju odprta razstava njegovih del, ki so javna last. V bistvu je to ena razstava na dveh lokacijah, saj sta avtorici isti.

Foto: Marija Lebar

Narodna galerija se je odzvala na pobudo sodelavk iz Galerije Velenje in tako so že leta 2003 pričeli obsežne priprave. Namen je bil, da po 56 letih javnosti predstavijo avtorja v obsegu, kakršnega še ni bil deležen. Tako je v Velenju na ogled 70 del, last galerij in Občine Šoštanj, v Ljubljani pa 63 del, ki jih je za razstavo posodilo 36 zasebnikov.

Foto: Marija Lebar

Med slednjimi je bilo tudi kar nekaj Šoštanjčanov, zato je bil iz Šoštanja organiziran avtobusni prevoz na otvoritev razstave v Ljubljani. Seveda so se pridružili tudi številni ostali ljubitelji kulture, med njimi precej tistih, ki so avtorja osebno poznali.

Hkrati z Napotnikovo pa so v Narodni galeriji odprli še razstavo o življenju in delu Karla Dobide ob 110-letnici rojstva. Ta je 15 let vodil Narodno galerijo. Že od konca prve svetovne vojne je bil dober Napotnikov prijatelj in je kiparju čestokrat pomagal ter ga vzpodbujal. Prihajal je tudi v Šoštanj.

V avli novega dela galerije, kjer je otvoritev potekala, se je zbralo tudi precejšnje število ostalih obiskovalcev, med njimi nekaj naših mladih, ki študirajo v Ljubljani. Pridružilo se jim je še veliko »ljubljskih Šoštanjčanov«, kot Joco Žnidaršič in dr. Beno Lukman, od ostalih gostov pa omenimo avstrijskega veleposlanika, pa tudi

Milan Kopušar, župan

Ideja o razstavi na dveh lokacijah je res presrečena. Tako otvoritev v Velenju kot v Ljubljani sta bila enkratna dogodka. Preseneča me, koliko ljudi se je poleg avtoric razstave angažiralo in združilo pozitivno energijo, da je stvar res dobila širši pomen. Prav je, da naš rojak najde v slovenskem prostoru veljavo, ki mu gre. Pohvalno je tudi, da so zasebni lastniki njegovih stvaritev pokazali razumevanje in omogočili javnosti predstaviti še tisti del Napotnikovega opusa, ki ji do sedaj ni bil dostopen.

Kar se tiče stalne razstave Napotnikovih del v Šoštanju, imamo projekt ureditve Mayerjeve vile, kjer naj bi ta razstava bila, opredeljen v razvojnih načrtih občine. Pričakujem, da se bo to rešilo v roku treh let. V ta namen imamo rezerviranega že nekaj denarja, zavzeli pa se bomo za to, da bomo dobili sredstva tudi od države in ustreznih evropskih skladov. Realizacija projekta bo gotovo pripomogla k revitalizaciji našega kraja.

Že na otvoritvi v Narodni galeriji smo pričeli konkretne pogovore in v kratkem pričakujemo v Šoštanju obisk direktorja Direktorata za kulturno dediščino pri ministrstvu za kulturo dr. Damjana Prelovška.

Petra Kuharja iz kulturnega programa nacionalne TV. Ko sta se pridružila še župan Milan Kopušar in podžupan Štefan Szabo, je bil to pravi »šoštanski večer«. Najbrž bi bil mojster Napotnik vesel, če bi mu bilo dano videti, da po pol stoletja še ni pozabljen.

Slavnostni govornik je bil dr. Damjan Prelovšek, direktor Direktorata za kulturno dediščino pri ministrstvu za kulturo. V obsežnem govoru je orisal umetnikovo življenjsko pot in njegovo ustvarjalno delo. Žal se je Napotnik večkrat zaman poskušal otresti grenkobe pomanjkanja in samotnega življenja na obrobju umetniškega dogajanja. »Medtem ko so drugi ustvarjali v marmorju, je Napotnik delal v lesu, ki mu je bil cenovno najbolj dostopen in ga je bilo okoli njegove domačije dovolj, a je vanj vložil toliko svoje umetniške sile, da so bili izdelki ravno tako razkošni kot tisti iz marmorja. Nekateri so na Napotnikove plastike, zlasti tiste manjše, gledali zviška. Toda v njegovih rokah je les zaživel in iz njega je umetnik samo »izluščil« obliko, ki jo je les kot živ material ponujal,« so nekateri poudarki iz govorov.

Uvodni govor je imela mag. Milena Koren Božiček, vodja Galerije Velenje. Na kratko je predstavila namen razstave in delo pri inventarizaciji celotnega opusa, ki sta ga opravili s soavtorico mag. Mojco Jenko. Pristavila je, da je škoda, da so dela take kakovosti, ki so v javni lasti, zaprta v depojih in skladiščih, saj so bila namenjena gledalcu.

Jože Svetina, Zavodnje

Najprej naj pohvalim občino, da se je zavzela za tako pomemben dogodek in nam omogočila, da se ga udeležimo. Morda se pomena in veličine Napotnikovega dela še vedno premalo zavedamo. Žal je velenjski Kulturni center Napotnikovo ime izbrisal iz svojega naziva. Naša dolžnost je, da vedenje o njem prenašamo na naslednje generacije, ki bodo šele zaradi oddaljenosti časa lahko prav vrednotile tega velikega mojstra.

Sam sem kmalu po prihodu v Zavodnje začel spoznavati umetnikovo življenje in sem hitro navezal stike z Napotnikovo družino. Njegova vdova mi je celo zaupala nekaj del v restavriranje, konzerviranje. Bil sem pobudnik Male Napotnikove likovne kolonije, uvajal sem znanje o njem v šolski program. Dobro pa sem poznal tudi njegovega prijatelja Karla Dobido.

Nad vse prijetno doživetje, želeli bi, da bi na tak način lahko obiskali še kako drugo kulturno prireditev.

Ob tej priložnosti so izdelali tudi obsežen katalog, ki ga je bilo moč kupiti, zasebniki, ki so posodili umetniška dela, pa so ga dobili v zahvalo. Katalog je uredila mag. Mojca Jenko, strokovno študijo pa je prispevala mag. Milena Koren Božiček. Pri pripravi kataloga je sodelovala še Kornelija Križanič.

Ko je bila razstava odprta, je bilo med gledalci slišati različne komentarje in pogovore, največkrat pa besede: »Ali se spomniš ...«, iz česar je bilo sklepati, da je spomin na avtorja in na prigode ob njegovih delih še vedno živ. Tako je zakrožila tudi zgodba o tem, da se je umetnik nenehno zastrupjal, ko je delal z negojevim lesom. To drevo je namreč izredno strupeno in nekateri Napotnikovo bolezen v poznejših letih pripisujejo ravno temu, sicer zelo atraktivnemu lesu.

Za zaključek so se obiskovalci lahko ob zlahtni kap-

Franc Ravnjak, Šoštanj

Napotnikova razstava v dveh delih je gotovo velik dogodek, ki potrjuje umetnikovo veličino. Na sam način postavitve eksponatov pa jaz kot kipar včasih gledam malo drugače kakor galerijska stroka. Kot Šoštanjčan pa razmišljam, če ne bi bilo morda pravilneje razstavo narediti v umetnikovem domačem Šoštanju in ljubitelje kulture iz Ljubljane in od drugod povabiti sem. Ne morem niti mimo dejstva, da se odprtja v Narodni galeriji ni udeležilo več vidnih oseb iz našega kulturnega življenja na čelu z ministrom.

Vsekakor je razstava posebno doživetje tudi zame, saj mi je ustvarjanje v lesu še posebej blizu.

ljici in prigrizkih do mile volje družili in poklepetali, srečali stare znance, ki žive v prestolnici. Nekateri često obiskujejo svoj »domači« kraj, nekateri bolj poredko, a kot je dejal Zoran Jarnovič: »Šoštanjčan pač ostane Šoštanjčan, malo drugačen, na nek način malo čuden. Lahko živi desetletja drugje, a ne bo se čisto predal, čisto asimiliral. Del srca je ostal tam nekje pod Pustim gradom.«

Marija Lebar

Akademski kipar Ivan Napotnik kot veliki umetnik in kot navaden meščan

Ob slovenskem kulturnem prazniku 8. februarju se mi je porodila misel, da bi tudi Šoštanjčani imeli svoj »kulturni dan«, namreč 12. december, ko je bil v Zavodnjah nad Šoštanjem rojen naš veliki mož »maestro lesene plastike«, akademski kipar Ivan Napotnik.

Da bi pa kljub temu obudil in osvežil spomine na tega pomembnega Šoštanjčana, sem se odločil nekoliko pobrskati po njegovem zasebnem življenju in predstaviti Napotnika ne kot velikega umetnika kiparskih stvaritev, temveč kot povsem običajnega moža z njegovimi dobrimi pa tudi morebitnimi slabimi lastnostmi, v delčku njegovega življenjskega obdobja.

Da sem bil tako dobro seznanjen z njegovo zasebnostjo in razmerami, v katerih je po končani II. svetovni vojni živel v Šoštanju, mi je pripomoglo dejstvo, da je bila moja mama sorodnica Napotnikove žene Ele in sem bil kot nekakšen »pridružen družinski član« pogosto pri njej na domu, kjer sem jima rade volje pomagal pri kakšnih manjših hišnih opravilih in popravilih.

Sicer pa naj za tiste, ki nekoliko manj poznajo Napotnikovo življenjsko pot in njegov umetniški opus, najprej navedem nekoliko biografskih in ostalih podatkov s področja kiparske umetnosti.

Ivan Napotnik je bil rojen 12. decembra 1888 v družini Zdovčevih v Zavodnjah nad Šoštanjem. Osnovno šolo je obiskoval v domačem kraju Zavodnje, kjer je učitelj spoznal njegovo nadarjenost za rezbarjenje in so na njegov nasvet mladega fantiča poslali v podobrsko delavnico Andreja Rovška v Ljubljano, kjer pa se je že po par mesecih vpisal na Umetno obrtno šolo. Po uspešno končanem 3-letnem šolanju je odšel na Dunaj, kjer je bil 2 leti kiparski pomočnik pri kiparju in profesorju Franzu Zeleznyju. Zatem je bil v letih 1908 do 1912 študent kiparstva na Akademiji upodablajočih umetnosti na Dunaju, kjer je tudi dvakrat sodeloval na razstavah študentov te akademije. Leta 1912 pa je razstavljal tudi na Slovenski umetnostni razstavi v Ljubljani. V letih 1912 do 1915 je bil slušatelj specialke na dunajski Akademiji za kiparstvo, kar pa je zaradi iz-

bruha I. svetovne vojne moral prekiniti. Od tu je odšel naprej v Budimpešto, kjer je kparil v delavnici madžarskega kiparja Horvayja.

Zaradi smrti staršev se je moral vrniti domov v Zavodnje, od koder pa je bil leta 1916 kot rezervni oficir vpoklican v vojsko, kjer je bil kmalu hudo ranjen v nogi. Po dolgotrajnem zdravljenju v vojaški bolnišnici v Pragi je bil leta 1918 odpuščen iz vojske, se vrnil domov v Zavodnje, tam dočkal konec vojne in nato do leta 1941, ko so Nemci okupirali večji del Slovenije, tam živel in ustvarjal.

Ker pa mu življenje v tej hribovski vasi nikakor ni ustrezalo, si je vsekoli želel v kakšno večje kulturno središče, kjer bi se lahko umetnostno hitreje izpopolnil in ohranjal stike s pomembnimi osebnostmi ljubljanskih umetniških krogov. V tem času je postal član Društva upodablajočih umetnikov Avstrije, član Umetnostnega sveta jugoslovanskih likovnih umetnikov in tudi član Umetnostnega sveta Narodne galerije v Ljubljani. Upal je na mesto profesorja na Umetnostni poli v Ljubljani, kar pa se na njegovo razočaranje ni zgodilo. Tudi kandidatura za mesto profesorja na beograjski akademiji je bila neuspešna.

Vsi ti izjalovljeni poskusi priti v bolj kulturno okolje so Napotnika močno potrl in negativno vplivali na njegovo umetniško ustvarjanje, vendarle pa pripomogli k dokončni in prelomni odločitvi.

Naš kipar Ivan Napotnik je leta 1941 zapustil domačijo v Zavodnjah, v Šoštanju kupil hišico, se oženil z Emanuelo Goršek in tako obrnil pomemben list v knjigi svojega življenja.

Napotnik kot navaden meščan

Dodobra sem spoznal razmere in okolje, v katerem sta v skromni hiški domovala zakonca Napotnik. Hišica, ki se je nahajala za Šumerjevo hišo nad Teranovo gostilno, je bila zares skromna, nizka zgradba z majhno kuhinjo in dvema sobicama, od katerih je ena bila za spalnico, ona druga pa je razstavljala obsežen del umetnikovih stvaritev od manjših plastik in kipcev pa do podstavkov z večjimi statuami. To je bila »galerija v malem«, kjer sem občasno tudi sam imel prijetno zaposlitev pri urejanju in brisanju prašnih delcev z umetnin.

Ta novi domek tudi ni imel vodovoda, tako da je bilo potrebno vodo nositi iz oddaljenega vodnjaka, za kuhanje in toploto pa je bil v kotu kuhinje majhen železen štedilnik. Uporaba stranišča, ki je bilo izven zgradbe, pa je bila za kiparja z obolelima nogama vse prej kot prijetna.

Toda kljub takemu skromnemu domovanju sta se »mladoporočena« kar kmalu živela v novo okolje, tako da je umetnikova ustvarjalna energija, ki je zaradi razočaranja glede neuspehov pri iskanju stalne zaposlitve nekoliko pojenjala, dobila nov zagon. Ne nazadnje je k temu prispevala res prijazna, živahna in razgledna soproga, žena Ela oziroma Elka, kot jo je umetnik prijazno klical. Njega je ona, ker je pač bil na Dunaju in v Budimpešti Johann, kasneje tudi Janez, imela za sovjega Jančika. Saj, res! Kako neki sta se Elka in Jančika sploh spoznala? Tudi to sem izvedel iz prve roke (beri: ust). Ona je bila kot Emanuela Goršek v 30 letih pred II. svetovno vojno receptorka v zdravilišču Rimske toplice, kjer je tudi opazila prijaznega gospoda srednjih let, ki je bil v toplicah na okrevanju in ji je očitno posvečal več pozornosti, kot pa je bilo potrebno. Ta

Danilo Čebul, ml.

Najprej pohvala tistim, ki so omogočili organiziran ogled razstave v Ljubljani.

To je bil dogodek, ko smo bili vsi, ki smo se ga udeležili, ponosni, da smo Šoštanjčani, kot da so se vrnili za naš kraj bogata šestdeseta leta. V tem so se nam pridružili tudi tisti sokrajani, ki to niso več, živijo drugje, pa v dr-žavnem merilu in celo širše nekaj pomenijo. Sam sem razstavo težko pričakoval, zlasti ogled del, ki še niso bila predstavljena javnosti, in lahko rečem, da me je postavitev popolnoma zadovoljila. Najbolj všeč sta mi deli z naslovom Junaki in Nimfa, ki so jo pri Napotniku naročile in plačale Šoštanjčanke, ko so dobile vodovod.

Prav bi bilo, da bi Šoštanj svojemu rojaku dal mesto, ki mu gre, in mu zagotovil stalno razstavo. Hkrati pa je potrebno pričeti Napotnika tržiti, da bo imelo od bogate umetnikove zapuščine nekaj tudi mesto.

Nekateri smo se po vrnitvi v Šoštanj zadržali na klepetu pri Ravnjakovih, kjer je prava mala galerija in je čutiti, da je Napotnikov duh v Šoštanju še kako živ!

simpatični gospod je bil seveda Ivan Napotnik, ki si je prišel zdraviti posledice v I. svetovni vojni ranjenih nog. To bežno poznanstvo pa se je kmalu razvilo v obojestransko simpatijo, ki se je končala s poroko in je tako Gorškova Ela postala gospa Napotnik.

Sicer sem pa jaz teto Elo, tako sem jo klical kot 11-letni fantič, spoznal, ko je bila pogosto pri nas doma na obiskih, kajti z mojo mamo sta bili v sorodu. Stanovala pa je v Gaberkah pri Bizjakovih, nedaleč stran od mojega doma. Tudi tam sem jo pogosto videval, kajti pri Bizjakovih smo vsak dan dobivali mleko, ki sem ga v kanglici nosil domov. V spominu so mi prav dobro ostali sobotni večeri, ko so se pri nas zbrali kvartopirci in pozno v noč igrali »dureka«. In kdor je bil nazadnje durek, je moral za kazen prihodnjic s seboj prinesiti pijačo. Na kartanje je vedno prišla Ela, pa postavni sedov sin in pa naša dva, mama in ata. Vedno so igrali le dureka, kar je včasih trajalo skoraj do jutranjih ur. Mene so seveda vedno prej nagnali spat, ker menda nočno pirovanje pač ni bilo primerno za mladoletnike. Vendarle pa mi le ni ušlo, da sta se teta Ela in mladi sosed kar malo prepogosto spogledovala in si gledala

Spoštovani gospod podžupan Občine Šoštanj!

Verjamem, da delim mnenje vseh udeležencev izjemno pomembnega kulturnega dogodka v Ljubljani (in pred tem v Velenju) ob otvoritvi razstave del kiparja Ivana Napotnika. Želim se iskreno zahvaliti Občini Šoštanj in hkrati Mestni občini Velenje, ki sta skupno s Kulturnim centrom Ivana Napotnika v Velenju več kot uspešno uresničili vrhunski projekt, ki si ga je ta veliki kipar tudi zaslužil. Prav tako gre pohvala za lepo število udeležencev, katerih prevoz je omogočila naša občina. Lepo se zahvaljujemo gospe, ki je vse briljantno vodila. Prijazen pozdrav!

V imenu udeležencev
Mile Topolovec

v karte. Ko pa je Ela v Rimskih toplicah spoznala Napotnika, je tudi kvartopirstvo pri nas doma takoj prenehalo. Spominjam pa se, da sem, ko sem hodil po mleko k Bizjaku, tam ob koncu tedna večkrat opazil tujega gospoda, ki je prihajal k Eli na obisk. Bil je to Ivan Napotnik, za katerega pa staromodni Bizjak, bivši finančni uradnik, ni smel vedeti, ker ni maral, da bi njegova podnajemnica sprejemala moške obiske. Tako je bil Napotnik kot nekakšen ilegalci včasih kar par dni skrit v Elini sobici. No, vse to skrivalištvo pa se je srečno končalo – z »ohcetjo«!

Emanuela Goršek na klopci v Rimskih Toplicah pričakuje svojega izvoljenca Ivana Napotnika.

Ko pa sem se po končani svetovni moriji in po nekaj letih montažnega dela končno za stalno vrnil v domači kraj, sem se z zakoncem Napotnik tudi поблиži spoznal. Ženo Elo sem tako poznal že kot mlad fantič, Janeza ali Jančika pa sem bolje spoznal šele sedaj. Priznati moram, da je že na prvi pogled naredil name močan vtis kot impozantna osebnost, da pa je tudi spoštovanja in občudovanja vreden umetnik, sem ugotovil šele, ko sem vsakokrat na novo ogledoval in se čudil njegovim umetniškim stvaritvam. Tista mala sobica, kjer je bil postavljen samo del njegovih umetnin, je res bila »prava paša za oči«. Drugače pa je bil Napotnik bolj redkobeseden možak. Kar je imel povedati, je povedal kratko in jedrnat. Spominjam pa se prijetnih večerov, ki se jih preživljal pri Napotnikovi tisti teden, ko sem imel v elektrarni nočno službo. Zvečer sem predčasno odšel od doma, tako da je bilo dovolj časa za obisk pri njiju. Tam sem moral najprej namleti kavo z nekakšnim starim mesingastim mlinčkom, ki mu onadva nista bila kos. Nato smo malo pokramljali in takrat se je navadno Jančika »razpričal« o marsikateri svoji dogodivščini. Tako sem neposredno od njega izvedel, kako mu je na Tirolskem italijanska strojnica prerešetala nogi, kako je bilo pri študiju na Dunaju in kasneje pri kiparjenju v Budimpešti. Bili so nepozabni, zanimivi večeri, tako da sem moral prav paziti, da nisem zamudil v službo.

Ko pa se mu je nekje sredi 60 let pričelo zdravje slabšati in so bile zdravstvene tegobe vsako leto hujše, je tudi njegova ustvarjalnost močno usahnila. Kljub pogostim obiskom in vzpodbudi njegovih umetnostnih prijateljev dr. Dobide, slikarjev Božidarja Jakca, Franca Zupana, župnika Sokliča in še mnogih drugih, je postal še bolj redkobeseden in zagrenjen. Poudarim pa naj, da mu je ob teh težkih trenutkih stala ob strani in ga bodrila njegova Elka, kar je tudi znal ceniti. Ponosen pa je lahko bil tudi na mnoga priznanja, ki jih je prejel. Med drugim: orden zaslug za narod, red dela I. stopnje ter imenovanje za prvega častnega občana Šoštanj.

Ob njegovi 70-letnici pa se je zgodila Razstava Napotnikove plastike v Šoštanju in Retrospektivna razstava v Narodni galeriji v Ljubljani. Leta 1979 je bila postavljena stalna Galerija Ivana Napotnika v Šoštanju.

Žal je huda bolezen tako hitro napredovala, da nas je Ivan Napotnik 19. junija v 72. letu za vedno zapustil. Za vedno se je poslovil tudi od soproge Ele, ki jo je izguba ljubljenega Jančike močno prizadela. Seveda smo ji ob težkih trenutkih stali ob strani, jo obiskovali in tolažili, da se je nekako lažje živela v povsem drugačne življenjske razmere vdovstva. Tako sem ji bil jaz s svojim volkswagenom vedno na razpolago za razne nujne vožnje, kajti z javnimi prevoznimi sredstvi v takšnih časih ni bilo najbolje.

Ščasoma si je vdova pridobila kar nekaj znancev in novih prijateljev, med katerimi so ji bili najljubši Šmigovčeva Vladka, Rihtaričeva gospa, inženirka Zora Valentinčičeva in učitelj Jože Svetina. Le-ti so bili pogosto gostje pri njej na domu in ji vselej prinašali kanček razvedrila in sproščenosti. Pogosto je bilo na popoldanski »kavanki« ali čajanki tudi kartanje. Vsi naštetih so sestavljali nekakšen »šnopskvartet«, »šnopsali« pa so le za majhne denarce, ki so se nato zbirali v škatlici in bili predvideni za nabavo kave.

Receptorka Emanuela radodarna z naveti svojim rekonvalescentom.

In tako so Napotnikovi vdovi Eli minevala kolikor toliko srečna leta. Toda prišla je bolezen. Pa so prišli tudi Repovi, ki so na malo čuden način prevzeli »skrbstvo« nad bolnico in nad njenim imetjem.

Zategadelj so tudi moji obiski pri Eli postali bolj redki, tako da sem se zadnjič poslovil od nje, ko je pri 70 letih za vedno tiho odšla za svojim umetnikom, kiparjem Ivanom Napotnikom ...

Na njenem grobu pa večkrat zaplapolata tudi plamenček moje prižgane svečke.

Ob ubujanju spominov na te čase in prijetne dni si ne morem kaj, da ne bi obelodanil kakšno posrečeno zgodbo, lahko bi celo rekli anekdoto, saj gre za velikega umetnika Ivana Napotnika.

Novotarij pa ne!

Napotnik si je vsak večer na stara leta svoji oboleli nogi namakal v velikem »lavorju« mlačne vode, v kateri je raztopil nekakšno sol. Za te kopeli je seveda rabil velike količine vode, kar pa je predstavljalo kar velik problem, kajti v hiši ni bilo vodovoda. Bil pa je kakih 10 metrov od hišice kar precej globok vodnjak z vedno dovolj vode. Tu je vedno ležal tudi okoli 3 metre dolg lesen drog s privezanim kovinsko vedrico – »ajmerjem«. No, in s tem »ajmerjem« na drogu je bilo treba zajeti vodo, jo dvigniti na površje in z njo napolniti veliko leseno vedro. Ves ta postopek ni bil ravno enostaven,

običajno pa je vse to natakanje in oskrba z vodo seveda doletela mene. Napotnikovima je občasno prihajala v pomoč neka starejša soseda. Tako se je ravno njej pripetilo, da se je pri zajemanju vode zarjavela žica, s katero je bil »ajmer« privezan na drog, utrgala in tako je »ajmer« ostal na dnu vodnjaka. Ko sem se naslednjič oglašil, me je seveda čakala naloga, da spravim stvari ponovno v red. Na kol sem montiral nekakšno železno kljuko in po par spodletelih poskusih le spravil »ajmer« na plan, ga pritrdil z novo žico na drog in zadeva je bila popravljena.

Pa sem po vsem tem le predlagal Napotniku, da mu uredim hidrofor, to je malo črpalko z vetnikom in tlačnim stikalom, da bodo imeli vodo v hiši, ki jo bo dovolj za nožne kopeli, pa še pralni stroj bodo lahko priklopili.

Toda mož je samo zmajal z glavo in nekam hudo-mušno odvrnil:

»Jaz pač nisem za takšne in drugačne novotarije. Če se mi pokvari »ajmer«, ga lahko popravim sam, če pa bi se tisti tvoj hidrofor ali kako se že tisto čudo imenuje, ga pa najbrž jaz ne bi znal popraviti!«

In tako je ostalo pri starem ...

Zamera pa taka!

Svoj atelje oziroma delavnico, kakor je Napotnik imenoval manjši prostor v Šumerjevi drvarnici, je imel kakih 100 metrov stran od svoje hišice. V tej delavnici so nastajale njegove stvaritve iz lesa, največkrat iz nagoja, pa tudi češpljeva, hruškova in hrastova debla sem videl prislunjena na steni. Poleg je bila tudi manjša skladvonica bukovih drv za kurjenje v gašperčku, ki je stal v kotu delavnice.

Bil pa je kar mrzel zimski dan, ko je kipar zaključeval dela na 90 cm visokem kipu Venere. Pa je zmanjkalo kurjave, gašperček se je ohladil in v delavnici je postalo strupeno mrzlo, da sta kiparju pomodreli roki in mu je dleto kar padlo iz rok. Nato se je Napotnik kar pošteno razjezil in raztogoten zarobantil:

»Ti prešmentana mrzla Venerica! Zaradi tebe pa res ne bom zmrzoval tukaj! Enostavno se te ne dotaknem več. Ostala boš takšna, kot si: nedokončana.«

Kar pogosto se ustavim pri Napotnikovi »Šoštanjski Veneri«, ki krasi moje stanovanje in se spominim njenega »rojstnega dneva«.

Pa je še isti večer, ko mu je soproga že ogrela mrzli roki, še kar jezen svečano izjavil:

»Veš kaj, Elka, ta presneta Venera se je pa res tako zamerila, da je nočem niti videti več. Dajva jo kar takšno, kot je, Makslnu, bo pa on v bodoče bolj pridno skrbel za kurjavo.«

Maks Lomšek

Ne veš, ali bi se jokal ali smejal

Pred kratkim je bila v mozirski knjižnici predstavitev knjige Janeza Gregorca iz Ljubije Čas mojega življenja. V njej avtor s preprosto, domačo slovensko besedo, bolje rečeno, v pogovornem jeziku domačega kraja opisuje dogodke iz svojega življenja. V njej je našlo prostor tudi nekaj znanih Šoštanjčanov.

Foto: Marija Lebar

V knjižnici se je zbralo več kot sto gostov, med njimi tudi precej iz Šoštanja in Šaleške doline. Pozorno so prisluhli zanimivemu pogovoru, ki ga je vodil znani publicist in kulturni delavec iz Mozirja, Bert Savodnik. Janez Gregorc, po domače Rajšter, iz Ljubije, kamor se je priženil, se je rodil v Lepi Njivi na kmetiji z domačim imenom pri Mihevcu. V doglednem času namerava izdati še eno knjigo, ki bo opisovala življenje na kmetiji, ki je včasih morala biti samozadostna. »Samo sol in petrolej smo kupovali, za sladkanje pa smo imeli skoraj pri vsaki hiši čebele,« je dejal.

Spremljajoči kulturni program je bil čisto poseben, saj so izvajalci Gregorca predstavili tudi kot komponista in pesnika. Moški sestav Oblakovi bratrance in ženski kvartet Ljudske pevke Pušeljic so namreč zapeli pesmi, ki jih je napisal, delno pa tudi uglasbil on sam. Pesem o Prešernu je predstavil njegov vnuk Matic, odlomek iz knjige o smrti avtorjeve mame pa je prebrala vnukinja Melita.

Ko je voditelj vprašal avtorja, kako se poleg dela na kmetiji, v čebelarstvu družini, raznih družbenih obveznosti lahko posveča še komponiranju in igranju na citre, je Gregorc odgovoril: »Ja, za to moraš biti pa malo čez les!«

Uvod h knjigi je napisal Jože Prislán, sicer avtorjev mali bratranec. Ta je večkrat prihajal h Gregorc in tam videl dva velika, drobno popisana zvezka, v kateri je Janez vpisoval razne dogodke. Ko je Prislán stvar bolje pogledal, je menil, da je nujno, da grede zapisi med ljudi. Knjigo je uredil Vinko Šmajš in jo tudi nekoliko popravil. Kot pravi v pripisu, je v knjigi nekaj nemščine in srbohrvaščine, je pa na koncu podan priločni slovarček. Morda bo ravno zaradi tega knjiga malo manj razumljiva mlajšim bralcem.

»Zato sem se pri svojih sedemdesetih naučil še dela z računalnikom in svoje zapiske prepisal,« je povedal Gregorc. Vedno je bil vedoželjen, čeprav v njegovi mladosti z izobrazbo ni bilo najbolje. Takrat je bilo splošno mnenje, da človek, razen pisanja in računanja, izobrazbe ne potrebuje. Zato so otroci dostikrat hodili v šolo le pozimi, ko doma ni bilo nujnega dela. Kljub temu in čeprav je hodil v šolo med vojno, ima avtor na šolanje kar lepe spomine. Razen seveda tega, da so mu obe, tako šmihelsko kot leponjivsko šolo požgali.

»Čeprav smo kmetje sodelovali s partizani in čestokrat dali zadnjo hrano od hiše, smo bili po vojni po krivem zaznamovani in imenovani kulaki. Krivični zakoni in nerazumni predpisi bi ne bili potrebni, če bi se vsi ljudje držali desetih božjih zapovedi!« je mnenje pisatelja, pesnika, skladatelja, kmeta, družinskega očeta in vnetega čebelarja Janeza Gregorca.

Vsak, ki je njegovo knjigo (izdala jo je Osrednja knjižnica Mozirje) vzel v roke, mi je zatrdil, da je ni mogel odložiti, dokler je ni prebral do konca. Enakega mnenja sem tudi sama. Seveda v njej ne iščimo kake visoke literature, njena vrednost je v pristnosti iz življenja porojenega pisanja.

Naj mi bo dovoljeno, da vam napišem eno od anekdot, ki je sedaj malo smešna, takrat pa je bila presneto kruta. Taka je cela knjiga, ko se avtor z neverjetno natančnostjo spominja dogodkov, a jih obenem gleda skozi prizmo časa, ki je od dogodkov potekel in jih obrusil, ter z dobršno mero prizanesljive šegavosti obravnava takratno težko življenje. Nekako takole pripoveduje:

»Tako po vojni je bilo težko za vsako stvar, zato se je visok politik v Ljubljani spomnil in ukazal, da morajo menze in ljudske kuhinje shranjevati surove krompirjeve olupke, ki imajo »očesa«. Spomladi so dobili kmetje, tudi pri Gregorc, po domače pri Mihevcu, pošto, naj pridejo v Mozirje po seme za krompir. Ko so odprli vreče, so zagledali kup posušenih krompirjevih olupkov, iz katerih bi morda zrasel kak kot lešnik debel krompirček, kaj več pa gotovo ne.«

Marija Lebar

Novi stari predsednik

Člani šoštanjkega odbora društva invalidov MDI Velenje so se zbrali konec februarja na občnem zboru, da bi položili račune o delu v preteklem letu in si začrtali dejavnosti za leto. Dosedanjemu upravnemu in nadzornemu odboru je potekel mandat, zato so imeli tudi volitve.

Foto: Marija Lebar

Predsednik Tone Plešnik je v svojem poročilu naštel tiste akcije, ki so bile poleg redne dejavnosti bolj opazne. Tako je povedal, da so obiskali svoje najbolj prizadete člane in jih razveselili z 32 darilnimi paketi. Čeprav so ti kar bogati, so člani dostikrat še bolj veseli obiska, saj začitijo, da niso čisto sami. Od družabnih dogodkov je naštel izlet na Višarje, ki je odlično uspel, izlet na morje, martinovanje in novoletni ples. Na športnem področju pa so, razen tega, da se člani udeležujejo športnih prireditev izven društva, sami priredili

tradicionalno tekmovanje v pikadu v Zavodnjah. Za svoje člane priskrbijo tudi nekaj letovanj v toplicah, vendar je teh vedno premalo. Na koncu se je zahvalil županu za moralno in finančno podporo ter razumevanje, ki ga Občina Šoštanj kaže do društva. Poročilo o delu je podal tudi referent za šport, ki je zlasti poudaril, da imajo v svoji sredi kandidatko za paraolimpijske igre, ki ji iščejo sponzorje, da bo lahko zastopala društvo.

Potem ko so člani potrdili poročila predsednika, blagajničarke in nadzornega odbora, je verifikacijsko-volilna komisija predlagala razrešitev starega odbora in podala predlog novega. V predlogu je bilo slišati kar nekaj novih imen, predsednik pa naj bi ostal. Na predsedniško mesto je bil nato s strani članstva podan alternativni predlog, vendar so se odločili za Toneta Plešnika.

Ta se je v imenu novoizvoljenega odbora zahvalil za zaupanje in prebral okvirni delovni načrt za to leto, ki vsebuje vse redne aktivnosti društva, temu pa je prilagojen tudi načrt financiranja, katerega glavni vir je članarina.

V razpravi po poročilih je besedo povzel župan Milan Kopušar in dejal, da je z delom društva zadovoljen, kar se tiče finančne pomoči, pa je imela občina v teh letih veliko investicijo za šolo, kar 200 milijonov tolarjev namenjena za otroško varstvo, 75 milijonov pa za prevoze v šolo. V bodočnosti načrtujejo plinifikacijo nekaterih naselij in dokončanje začete toplifikacije. Kljub temu nekaj sredstev še vedno namenijo za dejavnosti društev. Številni gostje so nato delo društva pohvalili in zaželeli še naprej plodnega sodelovanja, med njimi tudi predsednik odbora invalidov Šmartno ob Paki.

Za zaključek je predsednik Plešnik še dodal, da ima šoštanski odbor, ki je imel prej oglasno desko na stavbi društva upokojujencev, sedaj svoj prostor za obveščanje članov na oglasni deski v podhodu poleg galerije, njihova pisarna, ki je v stavbi šoštanske krajevne skupnosti, pa bo odprta vsak prvi petek v mesecu od 9. do 11. ure.

Marija Lebar

Joli

Jolanda Belavić

Foto: arhiv J. B.

Letošnja nagrajenka Športne zveze Šoštanj za uspešno športnico invalidko na področju Občine Šoštanj v letu 2005 je Jolanda Belavić. Jolanda je poleg športnice tudi uspešna podjetnica in mati, ki podpira družino ter marsikoga razveseli. Za pogovor sva se dogovorila prav na dan žena, zato se mi je izbira sogovornice zdela dokaj posrečena.

Kakšna je zgodba tvojega prihoda na svet?

Nič kaj rožnata, saj so v starosti devetih mesecev odkrili težave s kolkom. Dali so mi šine, kot se reče, pozneje pa še mavec. Vse skupaj ni bilo uspešno, zato so se zdravniki pri enem letu starosti odločili za operacijo. Prva operacija ni dala pravih rezultatov, zato so me čez pol leta operirali še enkrat, in to uspešno. Do pubertete je bilo stanje dokaj normalno, pri trinajstih, štirinajstih letih pa se je pričela obraba kolka. Leta 2004 sem doživela ponovno operacijo in takrat so mi zamenjali kolk. Zdaj je stanje dobro in upam na najboljše.

Kje si preživljala otroštvo?

Stanovali smo v hiši na Koroški 32, to je tam, kjer je blizu parkirišče znane gostilne Ržen. Na tistem igrišču sem preživljala svoje lepo otroštvo. Dijana, Samo, Aleksander, Andrej, Helena, Nataša, Boštjan, ... Indijanci in kavbojci, pa partizani in Nemci so moji otroški prijatelji, s katerimi sem marsikaj ušpičila. Kotalkanje, skiro in otroške igre so nas družile in kdaj pa kdaj tudi za eno uro oddaljile, ko smo se skregali.

Kaj pa šola?

Hodila sem na šolo Karla Destovnika, kjer je bilo tudi lepo. Takrat sem se pričela primerjati z drugimi in ugotovila, da sem malo počasnejša. V meni je to vzbudilo nekaj tekmovalnega duha.

Ali je iz tega zrastle ljubezen do športa?

Doma smo imeli garažo, v kateri je oče krpal avtomobile. Zvečer po končanem delu so namestili mizo za namizni tenis in igrali. Oče in tisti, ki so prihajali, so igrali, sama pa sem bila na začetku opazovalka, pozneje pa sem velikokrat prišla za lopar. Oče je bil velik ljubitelj tega športa, saj se je z njim aktivno ukvarjal in tako je navdušil tudi mene. Rada sem igrala s temi starejšimi gospodi in se z njimi kosala. V osnovni šoli nas je za namizni tenis ali »pink ponk« še dodat-

no navdušil učitelj Janko Novak, ki je bil kot trener izjemen, z veliko pozitivne energije. Kot učitelj v razredu pa je bil bolj strog in nepopustljiv. Vse sobote smo vadili in tekmovali ter potovali okrog. Tako sem osvojila namizni tenis, ki je postal moja velika ljubezen.

Kaj pa po osnovni šoli?

Po osnovni šoli sem šla v Celje na triletno poklicno strojno šolo, ki je imela tri praktične smeri: finomehanika, zlatarstvo in optika. Za slednjo sem se odločila in jo tudi uspešno končala. Takrat je bila to praksa, ki si jo moral opravljati v drugem in tretjem letniku. Pripravištvo sem delala leta 1984 pri Abbi v Velenju, nato pa pri isti firmi v Mariboru, kjer sem se tudi zaposlila. Štiri leta dela in brezskrbne mladosti s prijateljicami, s katerimi sem stanovala, je bilo dokaj sproščenih.

Danes si tukaj v lokalni Optika Monokel na Trgu bratov Mravljakov v Šoštanju. Kako si pristala tukaj?

Po delu v Mariboru sem bila še dve leti zaposlena v Celju, leta 1990 pa sem se odločila odpreti svojo optiko. Takrat sem se že tudi ustalila, saj sem se že poročila.

Imaš družino?

Poročila sem se s Tomislavom in v zakonu se je najprej rodil sin Klemen, pozneje pa še hči Polona, ki s štirinajstimi leti nastopa tudi v državni namiznoteniški ligi. Stanujemo v hiši v Metlečah. Mož, ki je zelo delaven, pa ima veliko zaslug za prenovo hiše in njeno vzdrževanje.

Tu, kjer sediva, je veliko očal, stekel, okvirjev. Mi opišeš svojo ljubezen do svojega poklica?

Če bi se morala ponovno odločiti o svoji izobrazbi, potem bi spet izbrala isto. Delo je zanimivo in prijetno in k tebi prihajajo ljudje, kar mi je pisano na kožo. Rada govorim in ljudje so mi všeč, všeč mi je družba in se hitro »vklopim«. Dinamično delo in geslo KUPEC JE KRALJ, sta zame zelo pomembna. Optik mora biti pazljiv pri branju recepta, ki ga je napisal zdravnik. Znati mora priporočiti stranki pravilno izbiro stekel, okvirjev in vsega drugega ter jo opomniti na pravilno vzdrževanje očal.

Foto: arhiv J. B.

Vidim majhne strojčke, nekakšne plastične šablone, kaj je s tem?

Vse to spada k mojemu delu. Izdelam celoten postopek od plastične šablone po obliki okvirja do centriranja in nazadnje brušenja stekel. Pride še montaža in korekcija, nos, ušesa, tako imenovano priprasanje. Veliko raznovrstnih postopkov, da dobimo, kar želimo, in da je stranka zadovoljna.

Ali je to vse, kar počneš tukaj v lokalni?

Imam tudi nekaj popravil, potrebno je kakšen vijak pritegniti, zamenjati počeno steklo ali okvir, kaj poravnati. Pri nas lahko kupite tudi sončna ali kolesarska očala. Skrbeti je potrebno tudi za novo modo pri vseh artiklih.

Ali si imela kdaj kakšen spodrsrljaj pri svojem delu?

Imela sem gospoda, ki si je zlomil očala. Naročil je nova in

zapisala sem njegovo ime in priimek v zvezek, ki ga redno uporabljam. Ko je prišel po očala, jih je pomeril in ugotovil, da ne vidi drugega kot meglo. Ni mi bilo jasno, zakaj megla, saj sem vendar naredila po točno določenih podatkih, ki sva jih zapisala. Pri podrobnejšem pregledu sem bila zelo prese-nečena, kajti izkazalo se je, da sta v zvezku dva popolnoma enaka priimka in tudi isti imeni. Bili sta dve različni osebi. Razlika je bila samo v dioptriji. Tudi to se zgodi. Popravili smo, meglo pa odstranili.

Najina glavna tema bo sedaj tvoje športno udejstvovanje. Tvoja velika ljubezen. Ali je še prostor za kakšno?

Zelo rada naredim kakšno pecivo in ga razdelim med prijatelje, kadar smo na kakšnem druženju. Za to priložnost ga vedno spravim v posebno torbico in vzamem zraven. Zdaj me tisti, ki me poznajo, nikoli ne vprašajo, če imam pecivo, ampak vedno vprašujejo: »Kje imaš pa torbico?« Poleg tega zelo rada pletem.

Kot športnica invalidka si znana po namiznem tenisu in plavanju. Bi mi povedala malo o tem?

Včlanjena sem v MDI, Medobčinsko društvo invalidov, ki zajema občine Velenje, Šmartno ob Paki in Šoštanj. Poleg tega sem včlanjena tudi v Namiznoteniški klub SPIN Šoštanj, pod vodstvom Toneta Leberja, mojega očeta.

Udeležujem se občinskih in državnih tekmovanj v plavanju, kjer sem tudi večkratna državna prvakinja. Tekmujem v disciplini 50 m prsno in 50 m hrbtno. V namiznem tenisu se poleg občinskih in državnih tekmovanj udeležujem tudi mednarodnih, kjer beležim lepe rezultate, tudi s tekmovanja na Madžarskem. V vseh kategorijah sem dosegla prvo mesto, na domačih tleh v Laškem pa sem dosegla tretje mesto. V letošnjem letu bom pričela izpolnjevati normo za paraolimpijadi, ki bo na Kitajskem. Najprej odhajam v Srbijo, potem v Italijo, Slovenijo in na Slovaško. Čez eno leto je tudi evropsko prvenstvo v Kranjski Gori in upam na udeležbo.

Tega je kar precej, ali ti ostane še kaj prostega časa?

Ja. S šoštanjskimi invalidi hodim na ekipno tekmovanje v rallyju, ki vključuje štiri discipline. Spretnostna vožnja z avtomobilom, streljanje, pikado in keglanje, kar je precej zabavno. Redno se udeležujem tudi tekmovanj veteranov, bivših registriranih tekmovalcev v namiznem tenisu in se z njimi spoprimem.

Mislim, da bi lahko govorila v nedogled o tem, kaj vse počneš. Naš List, ki ga vidim na tvoji mizi, pa je nekako omejen na določeno število strani. Bi rada kaj sporočila našim bralcem?

Mislim, da je končno čas, da posije sonce, da zima počasi odide in postanemo vsi skupaj bolj veseli. Ko bo List izšel, bom imela za sabo prve kvalifikacije za paraolimpijske igre, zato je moja želja, da bi me bralci v svojih mislih spremljali, kajti v slogi je moč. Vsem želim veliko dobrega branja, ostre poglede in veliko športnega duha.

Jolanda, v imenu bralcev in v svojem imenu ti želim predvsem zdravja in upam, da boš uspela uresničiti svoje sanje. Mi bomo vsekakor držali pesti.

Najlepša hvala.

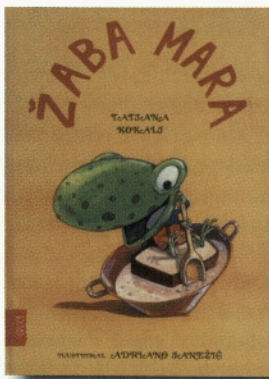
J.N.

Knjižne novosti in dogodki v mestni knjižnici Šoštanj

Maja Rezman

V knjižnici rastejo in cvetijo knjige, na travniku pa zvončki in troben-tice, mačice ... vijolice. Aha! Pa gugalnice in tobogani so spet tu ... hura!

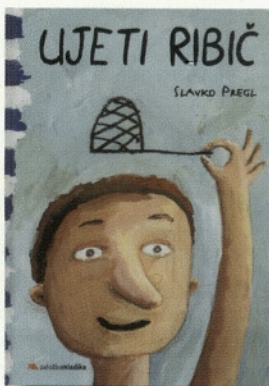
Otrokom to-krat predstavljam dve novosti. Prva je slikanica **Tat-jane Kokalj**, z naslovom *Žaba Mara*. Mara je svojeglava žabica. Stanuje v Rjavi ulici; rada nagaja, hodi po svojih po-teh, kadar pa jo pokličejo h kosilu, je vedno prva. Z

njo živijo še zaspana muca Jula, neustrašni medved Bomi, prijazen zajček Dojo in Polonca. Polonca hodi v prvi razred in zna že brati in pisati. V omari ima veliko knjigo in ko zunaj pade mrak, svojim prijateljem prebere pravljico. V knjigi je zbranih devet lepo ilustriranih zgodbic. Ilustracije je prispeval **Adriano Janežič**.

Založba Grlica.

V drugi knjigi - *Ujeti ribič* so tri hudomušne zgodbe **Slavka Pregla**. Glavna junaka sta prijatelja Vlado in Gal, ki živita v istem bloku. En v četrtem, drug v sedmem nadstropju. Skupaj sta doživela že veliko stvari, zdaj pa se prvič v življenju odpravljata v šolo, se učita kadiati, in lovita ribiča ... kako jima vse skupaj uspeva, pa si preberite sami. Risal je **Damijan Štepančič**.

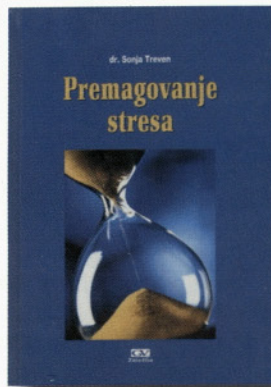

Založba Mladika.

Odrasli. Knjiga *Premagovanje stresa*, avtorice **Sonje Traven**, odgovarja na številna vprašanja, povezana s stresnimi situacijami doma in na delu. Namenjena je vsem - tako tistim, ki so zaposleni in

opravljajo različna dela, kot tudi tistim, ki niso zaposleni zaradi izgube delovnega mesta ali so upoko-jeni. Prve bo spodbudila, da bodo začeli razmišljati o možnosti za učinkovito premagovanje stresa na delovnem mestu in v družinskem okolju, drugim pa bo pomagala pridobiti znanje in spretnosti, potrebne za učinkovito premagovanje stresa v vsakdanjem življenju. Knjigo bodo kot učni pripomoček lahko uporabljali tudi študenti, ki se ukvarjajo z managementom človeških virov.

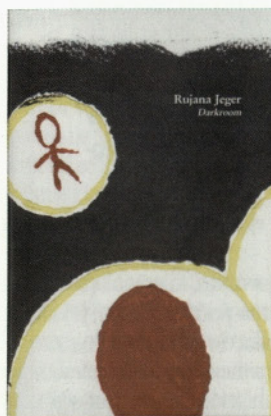
GV Založba, Ljubljana.

Rujana Jeger se je rodila v Zagrebu, se učila novinarstva, diplomirala pa arheologijo na filozofski fakulteti v Zagrebu. Od leta 1991 živi na Dunaju in počne marsikaj. Nekoč je spoznala, da želi pisati. Roman *Darkroom* (2001) je dobil literarno nagrado mesta Dunaj (2004), preveden pa je tudi v nemščino in poljščino. Izdala je tudi zbirko kolumen (Posve osobno, 2003), ki so izhajale v Cosmopolitanu. Je tudi kolumnistka hrvaške izdaje Cosmopolitana, piše pa tudi za Elle.

Rujana Jeger je prižgala luč. Ne ravno reflektorja, prižgala je brlivo in o temnem prostoru pripovedovala. Svetlobe ni potrebovala za to, da bi analizirala *kdo jo je*. Pripovedovala je o nekem življenju neke tridesetletnice. Morda je želela zgolj to. Ni opisala dimenzij temnice, razporeditve klopi in ležišč ter koliko je pajkov. Spregovorila je o tem, kako zvenijo koraki osebe, ki se z enega kota sprehodi na drugega in katero pesmico si ob tem mrmra. (iz spremne besede Stanke Hrastelj)

Založba Goga.

Zadnja knjiga tega meseca nosi naslov *Skrivnosti govoreče jaguarke*, avtor je **Martin Prechtel**. Avtor je kot sin priseljenega Švicarja in kanadske Indijanke odrasčal v indijanskem rezervetu v Novi Mehiki, nato pa se je po daljšem potovanju po Mehiki naselil

v gvatemalski vasi Santiago Atitlan, kjer je postal vajenec cutuhilskega šamana Nicolasa Chiviluja Tacaxoya. PO večletnem učenju je postal šaman, nabey mam, in živel med Cutuhili, dokler se ni bil prisiljen vrtni v ZDA. Danes je široko priznan zdravilec, predavatelj, glasbenik, slikar in pisec.

Skrivnost govoreče jaguarke je odmevna in zanimiva resnična pripoved o letih, ki jih je preživel v majevski skupnosti v Gvetamali. Živo opisuje zvoke, dišave in barve vasi, njene čarobne prebivalce, lepoto, materialno pičnost in duhovno bogastvo ter stoletne obrede. Popelje nas v srce naravne divjine in v domače radosti življenja v majevski skupnosti.

Založba Eno.

Otroci, ne pozabite na pravljicne četrtkove večere!

6.4.

Koroška pripovedka: Mojca Pokraculja **13.4.**

Nova ustvarjalna delavnica, ki jo vodi Anita Rakita. Število otrok je omejeno (15), prijave sprejema prijazna knjižničarka.

20.4.

Sunčana Škrinjarič: Trije Snežaki
Guido van Genechten: Mala kengurujka

18.4. ob 18.00 ste vsi lepo vabljeni na potopisno predavanje z naslovom *Vzhodna obala Avstralije*; potovala sta Nina Rozman in Iztok Uršič.

Do naslednjic bomo brali na gugalnici.

Mornova zijalka

Martina Pečnik

Foto: Martina Pečnik

Čeprav ne živimo na Krasu, imamo tudi v Občini Šoštanj nekaj zanimivih kraških pojavov. Mednje gotovo sodi Mornova zijalka, katere naravne danosti je človek koristil že v prazgodovinskem času.

Nastanek jam

Nastanek jam je vezan na kombinacijo različnih dejavnikov, ki preoblikujejo naše površje in notranjost zemlje. Mesto, kjer se jama prične razvijati, je nekakšna »šibka cona« kameninske podlage. Kameninska osnova tu ni trdna in neprepustna, temveč razpokana in prepustna za padavine oz. vodo. Takšne cone se razvijejo vzdolž tektonskih prelomov, do katerih pride ob sproščanju napetosti notranjih sil zemlje. To se ne dogaja samo pri premikanju litosferskih plošč, ki obsegajo cele celine ali oceane, marveč so te plošče razdrobljene še na veliko manjših, ki jih lahko preučujemo na regionalni ali lokalni ravni. Med temi so torej prelomi, kjer se zaradi pritiska in povišane temperature kamenina spremeni. Spremeni se lahko mineralna struktura, nastanejo razpoke in voda začne prodirati v notranjost kameninske podlage. S tem se začnejo odvijati kemični procesi raztapljanja kamenine. Na apnencu je zaradi reakcije med ogljikovim dioksidom, raztopljenim v vodi, in minerali apnenca proces raztapljanja (korozije) še posebej intenziven. Ko se stene razpoke raztapljajo, se ta razpoka širi in nastajati začne podzemni prostor – jamski rov, jamska dvorana ipd. Če se ta prostor poveča in približa površju, se strop podzemnega prostora udre. Takrat nastane vhod v jamski prostor, ki nam, ki živimo na površju, omogoči vstop v podzemni svet.

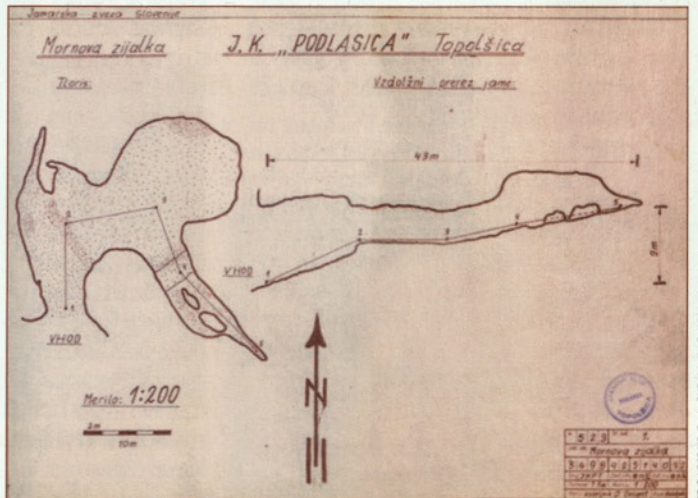
Značilnost Mornove zijalke

Mornova zijalka leži nad Hudim potokom, ki teče po vzhodnem robu Krajevne skupnosti Bele Vode. Vhod v jamo je nekaj 10 m nad potokom, katerega dolina se ravno v tem delu zoži v krajšo sotesko, ki sicer predstavlja zahodno

mejo Loma. Lom je značilna kraška planota, ki se strmo dviguje nad okolico in ima zaradi apnenčaste podlage razvite kraške pojave, med katere sodijo tudi jame. Lokacija Mornove zijalke je zelo nazoren primer za ponazoritev razlage o nastanku jame. Jama se nahaja na robu planote, ki jo zaključuje soteska potoka. Očitno je pri nastajanju oz. dvigovanju planote ravno v tem delu nastal tektonski prelom, ob njem šibka cona, ki ni bila kos moči vodne sile. Voda je pretrto kamnino vzdolž preloma pričela odnašati in si tako izdolbla sotesko, po kateri teče danes Hudi potok. Stranski prelomi so povzročili nastanek manjših stranskih razpok, na območju ene izmed njih se je razvil podzemni prostor Mornove zijalke. Po podatkih Jamarskega kluba Podlasiča je dolžina jame 43 m. Poleg vhodne dvorane ima v zahodnem delu še približno 20-metrski jamski rov. Za pozorne obiskovalce je zanimiv tudi sam vhod v jamo. Tik pred vhomom v dvorano je na pobočju možno opaziti še nekaj ostankov kamenine, ki je nastala z odlaganjem podzemne ali površinske reke. V kamenini so namreč vidne vzporedne plasti, ki so običajno rezultat odlaganja vodnega toka. Lahko torej, da gre za odložen material Hudega potoka še iz časov, ko je bila struga potoka v višini jame. Ali pa gre za odkladnino podzemne reke, ki je nekoč tekla čez Mornovo zijalko. Odgovor na to bi bilo moč dobiti s podrobnejšimi raziskavami sedimentne kamenine in jamarskim raziskovanjem širše okolice.

Sobivanje človeka

Vhodi v jame nudijo zavetje za najrazličnejše priložnosti, kar so dodobra koristili že naši predniki, pri čemer ni bila izvzeta niti Mornova zijalka. Prva sistematična preučevanja sledov prazgodovinskega človeka je izvajal Srečko Brodar v letih 1935–1936. Jamo je našel po navodilih tedanjega direktorja banke v Šoštanju L. Korickega in je takrat predstavljala odkritje že tretje paleolitske postaje, ki jo je S. Brodar uspel locirati. Kot je navedeno v dodatku Hribernikove zgodovine Šoštanja, so preučevanja Mornove zijalke pokazala kar nekaj podobnosti s Špehovko nad Hudo luknjo, ki jo je S. Brodar odkril le dva tedna po zijalki. Po podatkih iz omenjene knjige so raziskovanja v zijalki dokazala prisotnost ledenodobnega človeka. Med odkritimi predmeti prevladujejo orodja, za katere se domneva, da se niso izdelovala v sami jami, temveč so bila prinesena od drugod. Koncentracije najdb, ki bi kazala na ožje bivalno območje, ni, kar nakazuje, da je bila jama koriščena kot »lovska postaja«. V

Vir: Jamarski klub Podlasiča

Po raziskovanju in meritvah jamarji izdelajo načrt jame.

jami so našli kosti različnih prazgodovinskih živali, med njimi največ kosti jamskega medveda. V plasteh na jamskem dnu so bili najdeni tudi predmeti iz domnevno halštatske in latentske dobe ter predmeti rimskega časa, kot npr. 9 rimskih novcev, večje število žebeljev, bronastih in koščenin igel, dve zapestnici, trije bronasti prstani, večje število kosov stekla in keramike. Po analizah še kasnejših raziskovalcev se je oblikovalo mnenje, da je bila zijalka pribežališče in morda tudi bivališče, ki ga je človek uporabljal vse od mlajšega paleolitika do antike. Za podrobnejšo zgodovinsko utemeljitev tega je sicer potrebno še precej raziskovalnega dela. A vloga pribežališča se z antiko najbrž ni končala, saj poznamo številne prigode in zgodbe, ki so se spletale okrog Mornove zijalke še njega dni ...

Ko rečemo življenje, rečemo voda

Besedilo in fotografije: Marija Lebar

Brez vode ni življenja in kjer je življenje, je prisotna tudi voda v kakršni koli obliki. Zato znanstveniki, ko iščejo znake življenja v vesolju, iščejo vodo. Tudi na Zemlji se je življenje najprej začelo v vodi. Vodi je posvečen 22. marec, ko obeležujemo svetovni dan voda.

Če vprašamo kemika, kaj je voda, bo dal približno takle odgovor: »Voda je spojina v tekočem stanju, ki nima barve, vonja in okusa. Pojavlja se v vseh treh agregatnih stanjih: v trdnem kot led in sneg, v tekočem in v plinastem kot hlapi.« Če vprašamo naravovarstvenika, bo dejal: »Voda je vitalnega pomena, a se tega premalo zavedamo in jo onesnažujemo na vse mogoče načine.« Ko o vodi vprašamo pesnika, pa ne bomo dobili kratkega odgovora. Voda ima poleg naštetega tudi estetski vidik, oblikuje in poživlja našo krajino. Skratka o vodi govoriti na kratko ni mogoče.

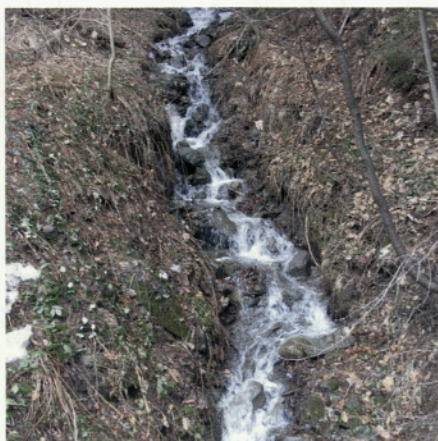
V Pomurju imam sorodnike, ki lahko vodo iz napeljave uporabljajo le kot sanitarno, za uživanje pa jo kupujejo. Temu je vzrok naše »napredno« kmetijstvo. Zato jim, kadar jih obiščem, odpeljem plastično kanto šaleške vode.

Kakšna je naša tekoča voda iz cevi, ki jo uživamo?

Direktor Komunalnega podjetja Velenje Marjan Jedovnický je pred nedavnim izjavil, da vedno pije vodo iz vodovoda in da jo imenuje »šaleški biser«. Kakšni pa so dejanski podatki o pitni vodi na našem območju, nam je pojasnil vodja PE Vodovod Kanalizacija (PE VO-KA) Primož Rošar.

Večletni trend prodanih količin vode kaže upadanje. To velja tako za industrijo kot za gospodinjstva, čeprav se je število prebivalcev, ki jih oskrbujejo z vodo, od leta 1990 do 2005 povečalo za okoli 2.300. Na upad porabe v gospodinjstvih imajo velik vpliv energetske varčnejši stroji in pripomočki, v industriji pa prav tako napredne tehnologije zaključenih tehnoloških procesov. Ti trendi povzročajo, da so hitrosti pretoka vode v ceveh prenizke, vzdrževanje sistemov veliko dražje in zagotavljanje kvalitete vode težje.

V naslednjih letih bodo vodo napeljali še za okoli 1000 prebivalcev v Vinski Gori, na Trebeliškem in v Ravnah. Na osnovi izdelanih analiz predvidevajo, da se bo letna prodaja ustalila okoli 3.700.000 m³ vode,

kapaciteta sistema pa je dimenzionirana za distribucijo 7.000.000 m³ prodanih količin letno. Vodni viri so dovolj močni, da tudi ob minimalnem vodostaju še vedno omogočajo skoraj eno tretjino rezerve.

Ker se za vzdrževanje in investicije nabere pre malo sredstev, rastejo tehnološke izgube vode. Zato so v preteklih letih nakupili opremo, ki omogoča načrtno iskanje netesnosti vodooskrbnih napeljav. S to napravo izvajajo tudi storitve iskanja netesnosti za individualne in ostale zunanje naročnike.

Vodovodni sistem je zlasti v Velenju dosegel tisto starost, ko bi ga bilo potrebno temeljito prenoviti. Posebej so se posvetili tudi vodooskrbi v Šmartnem ob Paki. Ker bi se tukaj lahko pojavil vpliv kmetovanja na vodo, so pričeli iskati alternativni vir. Dosedanji odjem je bil nekje na globini okoli 60 m. Raziskali so teren in naredili vrtnice do 150 m, vendar so v nekaterih vzorcih zaznali antimon, zato ta voda ne ustreza. Razmišljajo, da bodo Šmartno navezali na centralni sistem vodooskrbe. Letos bodo v ta namen izdelali idejni projekt. Za izvedbo računajo tudi na sredstva iz kohezijskih skladov.

Centralna čistilna naprava za pitno vodo na Grmovem vrhu je bila zgrajena leta 1983 in je potrebna korenite prenove, saj deluje na robu zmogljivosti. Zato bodo del za mehansko čiščenje vode dogradili in opremili z novejšo tehnologijo, najverjetneje s tako imenovano ultrafiltracijo, ki iz vode odstrani tako bakterije kot viruse in spore.

Po vstopu v EU se voda v skladu s predpisi tretira kot živilo, torej je tukaj treba upoštevati sistem HACCP, zadoštili pa morajo tudi zahtevam kvalitete standardov ISO, ki so jih pridobili. Na področju kvalitete pitne vode so v PE VO-KA izredno zadovoljni. Preglede kakovosti vode opravljata tako celjski kot mariborski inštitut tako, da vzorčita vodo nenajavljeno. Dobro kontrolo in veliko hitrejšo rezultate in ukrepanje že v enem dnevu pa jim omogoča njihov lastni laboratorij. Tukaj lahko opravite tudi analizo svoje pitne vode. V minulem letu je bilo tako odvzetih 413 vzorcev vode, ki so ustrezali, in deset neustreznih, kar je samo 2,42 odstotka. »To ne pomeni, da je bila voda zdravju škodljiva, prekoračene so bile le nekatere mejne vrednosti. Če pogledamo drugod po Sloveniji primerljive vodne sisteme, je bilo kar 10,7 odstotka neustreznih, če pa vzamemo pod drob-

nogled vse slovenske vodovode, pa je bila neustrezna kar tretjina vzorcev. Dogaja se, da so majhna, individualna vodna zajetja, za katera se v javnosti meni, da so »zdrava«, čestokrat onesnažena s fekalnimi primesmi in ostanki pesticidov,« pravi Rošar.

Komunalno podjetje je zadolženo za kvaliteto vode do zadnje pipe v hiši in dogaja se to, da pride do onesnaženja vode ravno tam. Če voda na primer v tako imenovanem »slepem črevu«, kaki odvečni cevi, zastaja, je to lahko vir onesnaženja. V tem primeru imajo v VO-KA ustrezno opremo, da napeljavo očistijo. Prav tako lahko izvedejo čiščenja napeljav, če so se vam v njej nabrali mehanski delci.

Kaj pa zloglasni klor? »S klorom se voda dezinficira že več kot stoletje. Dodajamo ga tudi mi, vendar v strogo nadzorovanih količinah, tako da ga na odjemih v vodi ni mogoče več določiti, saj ostaja samo še v sledih. Dodal bi še, da motna ali »bela« voda ne pomeni vsebnosti klora, temveč je v vodi zrak (majhni mehurčki).«

V šaleški vodovodni napeljavi je v sistemu Velenje-Šoštanj in Šmartno ob Paki še 26,6 km azbestnih cevi. Tukaj se v KP Velenje ravnajo po veljavni zakonodaji ter upoštevajo priporočila resornih ministrstev ter inšpekcijskih služb. Problematika azbesta pa je mnogo bolj pereča na drugih področjih in ne na vodooskrbnem.

Iz priporočil Ministrstva za zdravje je razvidno, da ni dokazanega vpliva na zdravje uporabnikov pitne vode iz salonitnih cevi. Te so se namreč v nekaj letih znotraj prevlekle s slojem vodnega kamna (kalcijev karbonat), kar preprečuje prehajanje azbestnih vlaken v vodo.

Slabost salonitnih cevovodov je njihova krhkost in so zato podvrženi mehanskim okvaram zaradi obremenitve terena, posedanja ali udarcev. Ker ti cevovodi napajajo večja območja preskrbe, je usmeritev KP Velenje, da imajo obnove teh cevovodov prednost v naslednjem obdobju. V zadnjih treh letih so zamenjali okoli 5,8 km cevovodov iz azbestnih snovi in tudi v letošnjem poslovnem načrtu predvidevajo izločitev okoli 2,7 km salonitnih cevovodov.

Iz naštetega je torej razbrati, da imamo v šaleški dolini kvalitetno pitno vodo, ki pa je, kot pravi direktor Marjan Jedovnický »tudi veliko cenejša kot pa ustekleničena voda.«

Porušene hiše v Gaberkah XIII. del

A. Grudnik in Z. Mazej

Pri Lojzki Jevšnik

Na začetku Žabje vasi, na levi strani glavne ceste Šoštanj-Gaberke so nekoč stale tri hiše. Prva med njimi, s hišno številko Gaberke 4, je bila najmlajša, zgrajena okoli leta 1956. S pomočjo sorodnikov in sosedov jo je leta 1952 začela graditi Lojzka Jevšnik.

Pogled na dom Lojzke Jevšnik z glavne ceste leta 1986. Na levi strani je njena uta, na desni strani pa stoji Kotnikova hiša.

Lojzka je bila rojena leta 1908 pri Jermanu v Gaberkah kot šesti otrok v desetčlanski družini Marije in Gabrijela Jevšnik. Svojo mladost je preživela doma na kmetiji. Leta 1952 je po starših podedovala parcelo, ki je stala le kakšen kilometer stran od rojstne hiše. Na njej je takoj pričela z gradnjo hiše. Brat Karel, naslednik na Jermanovi kmetiji, ji je po svojih močeh pomagal pri transportu gradbenega materiala s konjsko vprego, doma pa je lahko dobila tudi ves potreben les. Po štirih letih gradnje je bila Lojzka hiša pripravljena za vselitev. V njej je živela sama, saj se nikoli ni poročila, pa tudi otrok ni imela. Lojzka je bila polna življenjske energije. Morda je k temu pripomogla njena globoka vera, saj jo je bilo mogoče vsak dan srečati v cerkvi sv. Mihaela v Družmirju, kasneje pa tudi v mestni cerkvi v Šoštanju ali v farni cerkvi v Skornem. Obisk cerkve ji je lahko preprečilo le zelo slabo vreme. Bila je vesela ženska, ki se je rada smejala, v užitek pa so ji bili tudi petje, pletenje in ukvarjanje z rožami. Ob samotnih večerih jo je razveseljeval in kratkočasil radio.

Lojzka se je po vojni zaposlila v Lesnem kombinatu (LIK) v Šoštanju. Delala je v obratu, kjer so izdelovali lesno volno za steklarne in pletli lesne vrvi za uporabo v livarnah. Plača ji je prišla še kako prav v času, ko si je gra-

dila in opremljala nov dom. V novem domu je imela vedno red. Čeprav je bila sama, je vedno poskrbela za zajtrk, kosilo in večerjo. Bila je zelo čila in vedra ženska. Za prevozno sredstvo je skoraj v vseh vremenskih razmerah uporabljala kolo. Le takrat, ko je bil na cesti visok sneg, se je zaradi varnosti od doma odpravila peš. S kolesom se je vozila še tedaj, ko je imela že čez 80 let. Kolo je bilo

Pogled na Lojzkiino hišo iz smeri Gaberke-Šoštanj.

v tistih časih, ko je bilo na cesti le malo avtomobilov in avtobusov, najboljše prevozno sredstvo. Hoja je le preveč zamudna, posebej če je razdalja do cilja dolga več kilometrov. Lojzka se je velikokrat zapeljala v Šentilj, kjer sta živeli njeni sestre Angela in Ana. Pri tem je morala skozi Velenje, kjer pa so na nekaterih križiščih že stali semaforji. Rdeča luč za Lojzko sploh ni obstajala. Če ni bilo zelene luči za vozila, je Lojzka izkoristila zeleno luč, ki je gorela za pešce in tako se ji v nobenem primeru ni bilo potrebno ustavljati. S tem se je vedno rada pohvalila.

Oblika Lojzkiine hiše se v vseh letih kratkega obstoja ni spremenila. To je bila majhna, enostavno zidana podkletena hiša z lesenimi stropi in z belo fasado. Sredi petdesetih let so se sicer že gradile hiše z betonskimi ploščami, ampak če ni bilo dovolj denarja, je bila tudi lesena plošča dobra. Hišo je ogrevala s krušno pečjo in s štedilnikom na drva. Poleg hiše je stala lesena uta, kjer je Lojzka imela shranjeno kurjavo. Domačih živali ni imela, saj zase ni potrebovala veliko hrane, poleg tega pa je imela redno plačo. Veliko dobrin je dobila doma pri Jermanu, nekaj priboljškov pa je dobila tudi pri kmetih, ki jim je rade volje priskočila na pomoč pri delu. Mimo njene hiše je tekla ozka pešpot,

ki se je uporabljala kot bližnjica med sosedi. Pot je dolga leta, predvsem v času, ko še ni bilo veliko motornih vozil, uporabljala večina prebivalcev desnega brega Gaberk. Tekla je od Lojzkiine hiše do Plešejeve kočice, mimo Klančnikove kapele ob njivah, pred Pikom pa se je priključila na nekdanjo glavno cesto na Pristavo. Sredi osemdesetih let se je uporaba te poti počasi zmanjševala, saj se je

Dvorišče Lojzkiine hiše z ozko tlakovano potjo do ceste.

večina ljudi že preselila drugam, ostali pa so raje uporabljali glavno cesto.

Prve tedne svoje upokojitve je Lojzka morala preživeti v bolnišnici v Slovenj Gradcu. Na njen zadnji delovni dan je namreč nanjo padla težka železna plošča hidravlične stikalnice. Šele ko so se ji poškodbe pocelile, je lahko končno pričela uživati v pokoju. Le zakaj ne bi, saj ni imela veliko skrbi, zdravje ji je dobro služilo, rada je pomagala pri sosedih, kar nekaj časa pa si je vzela tudi za obisk cerkve. Zelo rada je hodila tudi na izlete, od katerih se ji je najbolj vtisnil v spomin obisk romarskega središča v Lurdu v Franciji.

Njeno brezskrbno življenje je leta 1971 zmotil požar njene lesene ute. Rešiti se kaj veliko ni dalo, hiša pa je po posredovanju gasilcev vendarle ostala cela, čeprav jo je ogenj malo osmodil. Pa je kmalu na drugi strani hiše stala nova in večja lesena uta, ki ji je skupaj s hišo uspelo dočakati konec v začetku 90 let prejšnjega stoletja. To, da so se njeni znanci morali izseljevati iz Družmirja, Lojzke ni preveč motilo. Rada se je usedla na kolo in jih na ta način obiskala v drugem kraju. Žal pa je tudi njo doletel trenutek, ko se je morala izseliti iz svoje hiše, v kateri je preživela dobrih 30 let. Zadnja leta je Lojzki hiša zaradi ugrezjanja zemlje vidno po-

kala. Nekoč so vrtalci v bližini njene hiše delali raziskovalno vrtino in s tem dan in noč povzročali neznosen hrup. Zgodilo pa se je, da jim je med iztiskanjem jedra počila cev z emulzijo in tekočina je pod visokim tlakom brizgnila po hiši, se vplila v fasado in madež je ostal.

Lojzka pa vseskozi le ni živela sama v hiški. Svoj dom je najprej ponudila nečaku Gabrijelu Grazerju. Ta si je na podstrešju uredil stanovanje, ki ga je uporabljal vse do svoje selitve v novo hišo v Pesje. Gabrijel je tetino hišo precej posodobil. Uredil je namreč tudi, da so v hiši instalirali centralno ogrevanje. Leta 1974 pa je k teti Lojzki prišel živeti nečak Edo Grazer z ženo Majdo in hčerko Sašo, ki so pred tem stanovali v Celju. Oba nečaka sta bila sinova Lojzki sestre Ane, ki sta otroštvo in mlada leta pre-

Foto: Edo Grazer

Pred desetletji je bilo na gaberških poljih veliko hmelja. Med največjimi pridelovalci hmelja so bili tudi Jermani. Med obiralci hmelja leta 1962 lahko prepoznamo: Marijo Jevšnik, Mileno Koren in Tončko Zajc. V ozadju lahko vidimo dom Lojzke Jevšnik.

živela pri Jermanu. Ana se je v začetku 30 let prejšnjega stoletja poročila z mizarjem Jožetom Grazerjem iz Šentilja. Skupaj sta živela v majhnem stanovanju pri Pirhu v Šentilju. Ko je bila Ana leta 1934 malo pred rokom za porod, se je odločila, da gre roditi domov v Gaberke, saj je bilo tam več ženskih rok za pomoč. Rodila je dvojčka, krepka dva fanta, ki so jima dali ime Jože in Gabrijel. Za mamo Ano je bil to zelo težak porod in si po njem kar nekaj časa ni opomogla. Dober mesec so domači s konjsko vprego hodili v Šoštanj po doktorja Medica, ki je zdravstveno stanje Ane skrbno spremljal. Ko je bila Ana zopet pri močeh, se je v Šentilj vrnila samo z enim sinom, in to z Jožetom. Domači so ji namreč predlagali, da jim naj pusti enega sina, ker bo skrb za oba za njo prevelik napor. Tako je pri Jermanu ostal Gabrijel in je tam živel, dokler se ni preselil k teti Lojzki. V majhnem stanovanju pri Pirhu so se v nekaj letih rodili še trije otroci: Alojz 1936, Ivan 1937 in Marija 1938. Stanovanje pri Pirhu je tako postalo pretesno, zato sta Grazerja kupila parcelo v bližini Pirha in si začela graditi novo hišo. V njo so se preselili sredi vojne vihre leta 1944

in takrat se je rodil še najmlajši sin Edo. Leta 1944 se je oče Jože priključil partizanom v drugem Pohorskem bataljonu. Mama Ana je bila doma sama s petimi otroki. Ker so se po vaseh začele širiti novice, da bodo okupatorji vse družine, katerih družinski člani so v partizanih, izselili, se je mama Ana odločila, da bo najmlajšega sina Eda odnesla k svoji mami v Gaberke. In tako je nekega dne ponoči nekajmesečnega dojenčka skrivaj odnesla k Jermanu. Dodatno skrb ji je povzročala tudi informacija, da je njen mož Jože v partizanih padel, kar pa se je kasneje izkazalo, da ni res. Po vojni je bil Jože nekaj časa zaposlen kot mizar na premogovniku, kasneje pa so ga prestavili na delo v jamo. Pri Jermanu je zgradil in opremil leseni del sušilnice za hmelj ter obnovil lesene objekte, ki so bili potrebni obnove.

Foto: Edo Grazer

7. rojstni dan Saše Grazer so praznovali z leve: Edo in Saša Grazer, Rozika Bučar in Lojzka Jevšnik.

Leta 1977 je družina Eda Grazerja kupila parcelo za nadomestno gradnjo v Florjanu, kjer so leta 1983 pričeli z gradnjo hiše. Po izselitvi iz Gaberk je Lojzka svoj nov dom našla pri nečaku Ivanu Grazerju v Florjanu, ki je bil Edov sosed. Tam je v pritičnem stanovanju, kot že nekoč, zopet živela skupaj s svojo starejšo sestro Rozalijo, ki je tam našla svoj dom že prej. Lojzke tudi urbano naselje in veliko avtomobilov na cesti ni ustavilo pri njenem kolesarjenju. Veselo je potovala po celi Šaleški dolini. Sreča ji je bila mila vse do takrat, dokler ni v Šoštanju spregledala voznice s hroščem. Utrpela je malo modric, na kolesu pa sta bila poškodovana kolo in vilice. Lojzka se zaradi tega ni pretirano razburjala niti se ni pustila prestrašiti. Svojemu nečaku Ivanu je naročila, naj ji popravi kolo. Ivan pa je okleval. Pa ne zato, ker kolesa ne bi hotel popraviti, ampak si ga preprosto ni upal. Skrbelo ga je namreč za teto, da se ji ne bi zopet kaj zgodilo in bi potem imel slabo vest. Njena nečaka Ivan in Edo sta se večkrat pogovarjala, kaj storiti s tetinim poškodovanim kolesom. Lojzka pa je stanje brez kolesa nekaj časa molče prenašala, potem pa se je odločila, da si bo kupila novo kolo. Ko je nekoč prišel nečak Edo iz službe, ga je čakala na dvorišču. Edo je takoj vedel, koliko je ura. Lojzka ga je poprosila, če jo lahko pelje v Šo-

štanj. Kaj pa je mogel drugega, kot da jo je posedel v avto in jo odpeljal v mesto. Lojzka mu je pri železnini rekla, naj ustavi, parkira avto ter ji pomaga izbrati novo kolo. Malo začuden, ne pa presenečen je Edo svoji teti Lojzki pomagal izbrati novo kolo. Ko sta kolo izbrala, pa je Lojzka Ediju rekla, da ga ne potrebuje več, češ, saj sedaj pa že lahko pride sama domov. In tako je Lojzka pri svojih 80 letih kupila novo kolo, ki ga je še nekaj let s pridom uporabljala.

Njeno in sestrično brezskrbno življenje pa je v novem domu 1. novembra 1990 prekinila poplava potokov Toplice in Florjanščice. Zgodaj zjutraj se je prva prebudila Rozika in opazila dobro ped kalne vode v sobi. Nemudoma je zbudila sestro Lojzko in jo vprašala, zakaj zvečer ni zaprla vode na pipi. Malce kasneje se je izkazalo, da je ta pipa zelo velika in da tok vode iz nje še nekaj časa ne

Foto: Edo Grazer

Lojzka in njene štiri sestre pred njenim novim domom na Pohrastniku so se zbrale na sveti birmi Saše Grazer leta 1986.

Z leve sedijo: Tereza in Fanika Jevšnik, Julijana in Rezka Grazer, Marija Jevšnik, Ivan Grazer, Lojzka Jevšnik, Rozalija Bučar, Anica Volk, Petra Pirc in Urška Volk.

Stojijo z leve: Ivo in Saša Grazer ter Tomaž Pirc.

bo usahnil. Roziko je nečak Edo na ramenih odnesel v svojo sosednjo hišo, Lojzka pa je kar sama zabredla po globoki vodi. Ves dogodek je pri obeh sestrah pustil posledice. Strahu pred vodo se nista več znebili, pa tudi stanovanje ni bilo več takšno, kot je bilo prej. Mladi so se skupaj z njima odločili, da bo najbolje zanju, če gresta živeti v dom za ostarele. Res je, da je tam Lojzka ostala brez kolesa, zato pa sta tam s sestro našli veliko novih prijateljev. Sorodniki vedo povedati, da je ob njihovem obisku marsikdaj ni bilo mogoče najti v sobi.

V Lojzki hišo se je po njeni izselitvi vselila nečakinja Anica Volk z družino. Ko so si Volki v Gaberkah zgradili novo hišo, so se izselili, v Lojzki hiši pa je za nekaj let našla svoj dom Terezija Dobelšek, Gaberčanom znana tudi kot Naceva Treza.

Hišo so okoli leta 1990 gradbeni stroji porušili.

Zapisano po pripovedovanju Eda Grazerja.

pripravila Ajda Prislan

V knjižnici v Radljah ob Dravi so predstavili novo knjigo DORIS TUDOR z naslovom *Dieta? Hvala, ne bi: (Še maček je grd, če je suh)*. Poučna in zabavna hkrati je vzbudila veliko zanimanja. Sam naslov knjige se malce dobrika zalitim. Če jo preberete, pravi avtorica, se lahko imate bolj radi - od znotraj seveda. Doris Tudor se je lotila življenjskih zgodb, ki se pričnejo s šalo ali prijetno mislijo. Ker ji ni všeč beseda hujšanje, uporablja besedo lajšanje. »Bistvo vsega pa se začne s tem, da se zavedamo, da jemo.« Knjiga ni priručnik za hujšanje.

Kaj je bilo obiskovalcem literarnega večera v Radljah najbolj všeč? Doris Tudor meni: »Malce knjiga, drzna, ki obrača dieto na glavo. Mi zaliti nismo bolni, le pojemo več, kot porabimo, a ponavadi tega nočemo videti. Če bomo izločili tisti delež hrane, ki ga uživamo, ko se ne zavedamo, da jemo, na primer ko gledamo TV ali beremo, bomo že napredovali, se bomo lajšali. Ko jemo, pa predlagam, da jemo dlje časa in se naslajamo v hrani. Minili so časi, ko smo rekli: kdor hitro dela, hitro je ...« Različne teme v knjigi so opremljene tudi s šalami: »Mama kara dekllico: Le glej, da boš vse pojedla! A veš, kaj postane iz dekllic, ki ne pojedjo vsega. Mala odgovori: Vem, manekenke.«

Doris Tudor pripravlja že naslednjo knjigo, ki ji je naslov »Okroglo kot melona. Kaj? Življenje vendar.« Eno od poglavij v njej je Globalni moški iz gume. Tudi tu pisateljica črpa vsebine iz življenja.

Izšla je knjiga JURETA JEŠOVNIKA iz Radelj ob Dravi z naslovom *Pričakujte nepričakovano*. Jure tudi poje in dela glasbo za svoje rap pesmi, z velikimi lesenimi kipi, ki jih postavlja na prosto v naravo, pa se likovno izraža. Je vzgojitelj predšolskih otrok, trenutno nezaposlen, piše pa tudi kolumne za časnik Večer.

Njegov knjižni prvenec so že predstavili v Mladinskem centru Radlje ob Dravi in v Mladinskem kulturnem centru v Slovenj Gradcu. Prireditvi sta bili začinjeni z rap-rock glasbo. Nastopili so Dino Vučkovič na bobnih, Matej Čoderli s kitaro, Marko Ternik z bas kitaro, Jani Poderzavnik na bobnih in klaviaturah in glas, Jure Ješovnik z avtorskimi besedili.

Knjiga je predvsem humoristični avanturistični potopis, izšla pa je v samozaložbi pod okriljem Dramske infekcije Radlje. Začne se z zahvalo pisca: »Iskreno bi se rad zahvalil obupno grdi prodajalki sadja, ki je pri svojih 50. letih s tremi končanimi letniki zdravstvene šole hotela postati vzgojiteljica. Ko je ugotovila, da se ji želja nekako ne bo izpolnila, ker sem med vsemi ostalimi ovirami, ki so ji stale na poti do prostega delovnega mesta, bil ena tudi jaz, je brez slabe vesti odhitela do osebe, ki je bila pristojna za omenjeno zaposlitev, in ji hinavsko zaupala, da jaz v vrtcu pač ne morem delati, ker sem pred leti s prijatelji kadil marihuano.

Tako sem takrat ostal brez zaposlitve, bilo mi je dolgčas in nastala je tale knjižica.

Se enkrat najlepša hvala.«

Svojo prvo samostojno razstavo se v posebnem razstavnem prostoru v gradu, kjer je Koroška osrednja knjižnica dr. Franca Sušnika na Ravnah na Koroškem, predstavlja domačin, akademski slikar DAVID ZADRAVEC. Razstava ima preprost naslov *Slike* in sam avtor jo opiše takole: »Težko je na kratko kar koli povedati, kajti tudi narava slik je takšna, da ne prenese preveč besed. V bistvu je bolje, da jih sploh ni, ker lahko delujejo moteče. Nekatere slike nosijo naslove. Lahko bi bile tudi brez njih. Grajene so bile iz nekega drugega nivoja. Naslov označuje duhovno naravnost slik ali usmeritev. Na primer, ena od njih je poimenovana »Globoki so oceani in širna neba«, kar ne pomeni, da označuje nek predmetni svet oziroma dejansko neko predmetno, socialno ... nebes, ampak predvsem duhovno vsebino njih.« Na vprašanje, kaj razmišlja, kadar ustvarja, je povedal: »Najbolje je, da takrat, ko ustvarjam, sploh ne mislim.«

Mag. Jernej Kožar pa Zadravčeve slike opiše takole: »Zadravec tokrat razstavlja nekaj slik na plat-

nu velikega formata. To so monokromne slike z zelo pomenljivimi naslovi. Pri njih ne moremo govoriti o abstraktnem slikarstvu, kajti abstraktno je lahko mišljeno filozofsko, tu pa gre le za povsem likovne učinke. Glavni pomen ima barva in subtilni toni, ki določajo vsebino teh slik. Naslikane so tako, da različni lazurni nanosi prodirajo od spodaj navzgor in povzročajo, da slika pred nami trepeta, zavibrira v prostoru, nikoli je ne moremo povsem določiti, kakšne barve oziroma kakšen ton ima.«

David Zadravec je bil štipendist koroške Ustanove - Fundacije akademskega slikarja Karla Pečka. Razstavljal je že na skupinskih razstavah študentov v Jakopičevi galeriji v Ljubljani, v Muenchnu v Nemčiji in v Koroški galeriji likovnih umetnosti Slovenj Gradec.

Turistično društvo Slovenj Gradec je podelilo tri plakete in dvanajst priznanj za lepo urejeno okolje na območju Slovenj Gradca v letu 2005. Pozornost so pritegnili posamezniki, podjetja in gostinski lokali: Anica in Drago Kokol, Mihaela Kotnik, Sonja in Janez Ošlovnik, vsi doma v Pamečah, Marjana in Mihael Svetina iz Trobelj, Betka Konečnik z Gradišča, Zvonka Juvan iz Razborja, Dragica in Florijan Potočnik ter Stan-ko Jeromel iz Podgorja, Miran Ocepek ter Metka in Valčka Vasa, Tejči bar, Jožica in Franc Kotnik, vsi iz Slovenj Gradca. Prireditve s pogostitvijo, ki so jo pripravili dijaki in njihovi mentorji iz Poklicne gostinske in lesarske šole Slovenj Gradec, je bila v prostorih slovenjgraške gimnazije, uvodne besede je podal predsednik TUD Slovenj Gradec Ivan Bošnik, nato je predsednica komisije za urejanje okolja Marija Rotovnik spregovorila o usklajenem urejanju okolja.

Ugotavljajo, da je hortikultura osveščenost pri ljudeh na zelo visoki stopnji in napreduje. Letos so prvič ocenjevali tudi z novimi kriteriji, ki jih raz-

laga Marija Rotovnik: »Na primer, kako se ohranja, zlasti na podeželju, a tudi v mestu, naravna in kulturna dediščina, kakšen odnos imajo ljudje do starih dreves, stavb in starih šeg, ki izginjajo. Opažamo, da izginjajo stara vaška jedra in jih je potrebno obnoviti ali osvežiti s tradicionalnimi dejavnostmi. Spogledujemo se z gospodarstvi, kraji, vamsi, ki jim mnogo pomeni čistost okolja. Gledamo na to, da ne onesnažujejo okolja, zato poudarjamo prednost ekološkega kmetovanja, biodinamično kmetovanje in druge oblike sonaravnega vrtnarjenja. Pozdravljamo iskanje alternativnih virov energije. Vse to prispeva h kakovosti našega bivanja, k zdravemu življenju, dobremu počutju in to so naši aduti ter prepoznavnost, zaradi česar bodo turisti obiskovali naše kraje.«

Na podelitvi plaketa in priznanj so obiskovalci imeli priložnost podrobno seznaniti se z načrtom o ureditvi jedra Slovenj Gradca s cvetličnimi gredami in z novimi pobudami glede urejenosti nabrežij ob rekah, zlasti ob novi regulaciji Suhodolnice, kjer bodo zasadili nove grmovnice in druge drevesne vrste.

Predsednik Turističnega društva IVAN BOŠNIK meni, da je potrebno opozoriti tudi na pomanjkljivosti: nekatere dele blokovskih naselij v Slovenj Gradcu bi bilo treba bolje urediti, izboljšati odnos do urejenosti okolice blokov, dvorišč in ometov.

Čaka jih še veliko projektov in idej. Še pred manj kot desetimi leti so si v društvu prizadevali odpraviti divja odlagališča na zakotnih dvoriščih in drugje, vzpodbujati prenovo nemarnih pročelij hiš in balkonov, zanemarjenih zelenic, urejenost potečnih nabrežin. Ob podpori Mestne občine Slovenj Gradec jim je uspelo, da se podoba mesta spreminja. Zato so prejeli številna priznanja Turistične zveze Slovenije in pred tremi leti gibanja za najlepša evropska mesta Etente Florale.

Niso še ocvetličena vsa okna, ni dovolj klopi za počitek v samem mestnem jedru, ni dovolj kolesarskih stez, še manj poti za ježo s konji. Marija Rotovnik je prepričana: »... da bo podoba mesta še

lepša, ko bodo v prihodnje talne gredice postopoma nadomestile betonska korita na Glavnem trgu. Pa se ob tem vprašajmo, če ne bi bil center mesta lepši in bolj prijazen brez avtomobilske pločevine! Veseli smo tudi, da spet živi hotel z možnostjo nastanitve turistov in dobro kulinarično ponudbo, da je vedno več okusno opremljenih lokalov, domiselnih izložb, obe lepo ohranjeni cerkvi, da smo priča številnim razstavam v likovnih galerijah in obeh muzejih.«

Župan Mestne občine Slovenj Gradec Matjaž Zanoškar je med drugim povedal tudi, da bo k zagonu doslej zanemarjene panoge pripomogla vrtina tople vode v Mislinjski Dobravi, kjer naj bi se kmalu začel razvijati zdraviliški turizem.

Mladi pisatelj URBAN KLANČNIK iz Slovenj Gradca je izdal že tretjo knjigo (prva je Kalius, druga Geneza). Nova ima naslov

Droplja Krt in vsebuje štiri ironično-humoristične zgodbe, ki so, po besedah avtorja, živ dokaz, da človeška neumnost ne pozna meja. V nadvse berljiivo delo pa je vpeta tudi družbena kritika. Avtor se na šaljiv način norčuje iz oblasti tako, da optike (politike) in advokate nažene v gozd, smeši uporabo tujk in nekatere nepogrešljive proizvode kapitalistične družbe.

Na predstavitvi knjige v prostorih Mladinske knjige v Slovenj Gradcu so nekatere like iz knjige ponazorili pisatelj Urban Klančnik ter Tomaž Kolar in Mojca Rozman, univerzitetna profesorja glasbe.

V Mladinski knjigi Slovenj Gradec so predstavili tudi zbirko spominov, esejev, kritik in teoloških razprav duhovnika IVANA JANEŽA ŠTUHECA. Knjigi je naslov Smer – osvobodjena dežela.

Mestna občina Slovenj Gradec podeljuje vsako leto Bernekerjevo nagrado in Bernekerjeve plakete za dosežke v kulturnih dejavnostih. Poleg nagrade Kulturnemu društvu Šmartno so letos podelili tudi tri plakete. Eno od njih je dobil IVAN KAMNIK iz Pameč (predlagatelj: Kulturno društvo Pameče – Troblje in Vaška skupnost Pameče).

Ivan Kamnik je rojen v Pamečah in od leta 1993 znova tam tudi živi. Vrsto let pa je živel v Slovenj Gradcu in v Tovarni usnja kot sindikalni delavec skrbel med drugim tudi za organizacijo

kulturnega življenja v podjetju. V letu 1994 se je začel vključevati v organizacijo kulturnih prireditelj v Pamečah. Leta 2000 je prevzel predsedniško funkcijo KD Pameče – Troblje. Z njegovim predsednikovanjem se je okrepila pevska dejavnost in znova zaživela gledališka dejavnost. Društvo vsako leto pripravi eno predstavo. Najodmevnejši sta bili Sobe M. Köbelija in Vse zastonj, vse zastonj italijanskega nobelovca Daria Foa. Ta predstava se je uvrstila na Linhartovo srečanje.

Ivan Kamnik je dober organizator in skupaj s šolo, vrtcem in drugimi društvi organizira mnoge odmevne prireditve: lutkovni abonma, proslave ob praznikih, spominske večere Viktorju Brezniku in tradicionalna srečanja harmonikarjev. Skupaj z družino Breznik vzdržuje tradicionalne stike z glasbeno skupino Coro di Angelo iz Begliana v Italiji in s koroškimi ter porabskimi pevci. Kulturniške skupine KD Pameče – Troblje gostujejo po Sloveniji in tudi v tujini (Italija, Avstrija, Madžarska, Srbina in Črna gora).

Ivana Kamnika odlikuje velik posluš in sposobnost povezovanja različnih interesov ter usmerjanje moči v skupne cilje. Zato mu je uspelo izpolniti kulturno praznino v kraju.

VKnjižnici Ksaverja Meška Slovenj Gradec so predstavili knjigo Slovenjgradčanke HEDE PRAPROTNIK z naslovom Smeš in jok v enem košu. Heda že vse življenje piše tudi humoreske. Do upokojitve je bila novinarka na Koroškem radiu. Knjiga je izšla pri slovenjgraški založbi Cerdonis. Avtorici se je napletlo devetindvajset zgodb iz mladosti, ki so dragocena pričevanja o minulih časih, o usodah in življenju naših staršev ter starih staršev. Čas v knjigi se vrača dve generaciji nazaj in zariše obdobje pred pol stoletja – petdeseta leta dvajsetega stoletja. Andrej Makuc v spremni besedi ugotavlja: »Heda Praprotnik ne vstopa v svet svojega otroštva obremenjena s tisto vednostjo o njem, ki se ji je nabrala v kasnejših skušnjah z njim. Svet se ji razkriva v svoji primarnosti – s pozicij otroške čistosti, nedolžnosti, čudenj in hrepenenja.«

Knjiga je opremljena z dokumentarnimi fotografijami (iz arhivov zgodovinarja Jožeta Potočnika, Koroškega pokrajinskega muzeja Slovenj Gradec in iz družinskega albuma Štelcerjevih); tako zgodbe še bolj prepričljivo zavzamejo mesto v svoji zgodovinski umeščenosti ter bralcem vzbujajo in hkrati tešijo radovednost – namesto pravljic – z resničnostjo.

Svetloba

Meditacija

Človek današnje dobe še vedno spi. Najraje ostaja v zavetju svoje ego predstave, si nadeva različne maske in širi svoj vonj po zatohlem. Uživa v igrah veseljačenja, pomembnosti, razkazovanja, kulta osebnosti, prisvajanja in seveda poudarka na edino veljavnem, na znanju. Znanje, ki ga postavlja na prestol in s tem vrednoti posameznega človeka po doseganju inteligentnosti, je zgrešena smer. Ta smer uničuje mnoge ljudi. Posameznike, ki ne zmorejo biti računalnik, smo odrezali, jim javno povedali, da nimajo pravega mesta v družbi. Današnji trend je v tem, da naj ostanejo na obrobju, naj bivajo v svojem svetu nepopolnosti, posebej pa naj se ne vtikajo v svet ustoličenega ega. Ukazi, ki prihajajo z vrhov inteligentnih in vladajočih, so namenjeni tistim prikrajšanim, izmučenim, zavrženim, ti-

stim, ki ne pristajajo na puhlost in lažnost.

In prav je tako. Samo na obrobju, samo na oddaljenosti ego igre je moč spregledati prefinjene družbene kvazi vrednote, v katerih se šopirijo zagovorniki učenosti. Da bi spregledali, potrebujemo očala, skozi katera lahko vidimo vse podrobnosti ustroja današnje civilizacije in kvaliteto človekovega duha. Videnje se lahko zgodi samo skozi Meditacijo. Edina perspektiva je odkritje naravne biti posameznika in svetloba, ki razsvetljuje sposobnosti individualnega. Ko je individualno enakovredno priznано, očiščeno in usposobljeno na meditativni način, nastane možnost vladanja in upravljanja. Takrat je prvič možno zgraditi družbo, celoto, ki je sestavljena iz zadovoljnih posameznikov, ki bivajo v razumevanju, humanosti, civiliziranosti in živijo v notranji ter zunanji svobodi. Da pa bi se to zgodilo, ne potrebujemo inteligentnih ego predstavnikov. Zadosti je nekaj ljubečih pristašev meditacije, ki čutijo utrip vesoljnega in zemeljskega. Takrat nastane možnost vzklitja radosti med ljudmi današnjega časa. Ljudje današnje dobe se vrtijo v kolesju navideznih kratkotrajnih užitkov, ki so podobni beraški skledi brez dna. Njihov poskus izstopanja pa je vnaprej obsojen na propad. Rezultat takšnih nenehnih ego poskusov je popolno razočaranje in osamljenost v lastni notranjosti. Ta se ne vidi navzven, ker se jo je vsak dodobra naučil skriti v dosedanjih letih življenja, pod pritiskom ugleda, v vzvodih moralnih vrednot lažne družbe in v lastnem pristajanju na to, kar sami nismo. Nihče nas ni poučil o tem, da smo del Boga, da je v nas Bog, da smo Svetloba. V nas je toplota božjega duha, čista energija, ki je ne moremo videti zunaj nas. Tako dolgo, dokler bomo zaslepljeni s prizadevanjem za obstoj našega ega, s pristaja-

njem na to, kar naj bi imelo pomen, pa ga zagotovo nima, tako dolgo ne bomo imeli vpogleda v pravo znanje. Človek je bitje, ki ima omejeno bivanje, moral bo vse spustiti iz rok in oditi. Če ni vložil energije v meditacijo in se je poistovetil z užitkom zunanjega, bo padel v strašno trpljenje, ki ga v zemeljskem življenju pravzaprav ni možno izkusiti. Ne ukvarjajmo se z nepomembnimi stvarmi posvetnega, saj bomo zavedeni od sveta iluzornega. Jezus je rekel: »Kako ozka so vrata in tesna je pot ...« Zakaj so vrata ozka? Kaj je hotel povedati s tem? Da smo morda predebeli, da bi lahko šli skozi vrata? Prav je imel, predebel je naš ego, naš denar, imetje, naše znanja in samopašnost. Bog nima nič proti bogastvu, samo ego je prevelik, da bi lahko odšli v svoj pravi dom, dom miru in blaženosti. Ljudje današnje dobe še vedno mislijo, da imajo moč nad Bogom, da lahko počnejo, kar jih je volja. Bog je ustvaril kozmične zakone, vendar jih malo ljudi pozna, skoraj nihče. Iz tega neznanja se rojevajo vse meje med ljudmi, napetosti, nestrpnosti, pohlep in nesreče. Zakaj ne pride pravo znanje med ljudi, zakaj ljudje ne vedo nič o duhovnem in zakaj nočejo nič vedeti o tem? Odgovor leži v tem: z znanjem bi lahko izgubili svoje lažne sanje, sanje o močnem egu. Izgubili bi svoje lažno dostojanstvo in moč nad drugimi. Če pa bi se ljudje opremili s pravim znanjem, bi v zameno dobili mnogo večje darilo, neprecenljiv dar notranje Svetlobe, tišine, miru in svobode. Dokler ne bo ustaljenega življenja zamenjala Meditacija, tako dolgo ni upanja. Človek bo ostal ujet v svet trpljenja, priklenjen v svet pristajanja na posvetno in minljivo. Ste kdaj srečali človeka, ki je trkal na ozka vrata onstranstva? Obrnite se vase. Ta človek lahko postanete sami.

Zen Aj

Vabilo na prvomajsko srečanje na Pristavo

Tudi letošnje leto bo ob 1. maju Turistično društvo Pristava na prireditvenem prostoru pod gradom Forhtenek organiziralo Prvomajsko srečanje krajanov Občine Šoštanj. Zabavna prireditve se bo začela ob 12. uri. Pristavčani bodo poskrbeli za brezplačen golaž in za zabavo. Vsi vljudno vabljeni.

Večina ljudi se na prvomajsko srečanje na Pristavi odpravi peš iz doline, saj je takrat pomlad že v polnem razcvetu. Marsikdo se takoj ne ustavi na prireditvenem prostoru, temveč se odpravi naprej do razvalin gradu Forhtenek in do opuščene rova.

Foto: A.Grudnik

April 2006

Ona

Oven

Mesec bo malce nepredvidljiv, bližnji vam ne bodo šli na roko kot ste pričakovali. Težko boste usklajevali privatno in poslovno življenje. Zahteve v družini bodo velike. Poslovno se obeta uspešen mesec, če boste le upoštevali diplomatsko obnašanje in taktičnost. Druženje in srečanja s prijatelji vas bodo izpolnjevala. Ljubezni se bo tesno prepletala s prijateljstvom.

Bik

Spomladanska utrujenost vas bo pripravila do tega, da boste več spali in si privoščili nekaj časa samo zase. Občasno se boste prepustili sanjarjenju in domišljiji. Tisti, ki se ukvarjate z umetnostjo boste imeli zelo ploden čas in velik navdih za svoja dela. Zaljubljeni bodo sanjali v budnem stanju. Romantika bo vstopila v vaše življenje, odnosi se bodo izboljšali. Z lahkoto boste ugotavljali namere drugih.

Dvojčka

April bo zanimiv mesec. Veliko se bo dogajalo, vi pa boste delovali na več strani. Pojačano boste delovali na področju zaslužkov in financ na splošno, rezultati pa vam žal ne bodo všeč. Če pričakujete kak priliv denarja, računajte na težave. Izognite se večjim stroškom in novim vlaganjem, pazite tudi komu posojate denar. Prijatelji bodo v tem mesecu igrali pomembno vlogo, vendar se ne zanašajte na njih, če gre za finance.

Rak

Intenzivno se boste ukvarjali s posli in s kariero. Vsakodnevni ritem vas bo zelo izčrpaval, vendar se boste odlično znašli. Delali boste preko delovnega časa, naredili pa praktično vse česar se boste lotili. Lahko si prisluzite nagrado. Na ljubezenskem področju bo potrebno dosti vaše modrosti. Partner bo trmast in nepremišljen kar vam bo delalo sive lase. Izognite se preprirom, ničesar ne boste rešili.

Lev

Zveze, ki so se začele v preteklem obdobju, se bodo ucvrstile. Samski bi se še vedno lahko zaljubili. Poudarjeno strastni boste, to pa bo povzročilo pravi naval ljubosumja doma. Prihajalo bo do nekontroliranih preprirov, nobena stran ne bo popustila. Pazite na besede, kaj izrečete v jezi. V sredini aprila bo še posebej burno, dolgotrajne zveze se bodo znašle na preizkušnji. Možne so ločitve.

Devica

April prinaša olajšanje. Nekateri manjši problemi se bodo rešili sami od sebe, večje pa boste tudi rešili. Problemi ne bodo zgинili čez noč, resno ogrožene bodo tiste zveze, ki so že nekaj časa v krizi. April bo vsekakor mesec s pospešenim tempom. V vse kar boste delali, boste vlagali veliko naporov in se na koncu počutili izčrpani. Čeprav boste imeli energije na pretek, se od časa do časa malo oddahnite. Manjši problemi z glasilkami in grlom se lahko pojavijo. Pojavila se bo oseba iz preteklosti in želela obnoviti zvezo, vi pa boste neomajni. Pazite, možnost nenadne zanositve je velika!

Tehtnica

Veliko časa boste preživeli v službi. Vaš šef se ne bo strinjal z vašimi idejami, vi pa boste vse skupaj vzeli preveč osebno. Če se znajdete v pogovoru z njim, pazite na svoje besede in ne izrecite vsega kar vam pade na pamet. Ne prenačajte se in ne iščite nove službe na vrat na nos, ni vse tako črno kot je videti. Privoščite si kak izlet v naravo ali odpotujte za kratek čas, če le imate možnost. Po 20. aprilu se bo situacija popravila, boljše volje boste.

Škorpion

Vaša romantična narava se bo prebudila, veliko časa boste razmišljali o svojih zvezah. Morda boste celo ugotovili, da se ne želite vezati. No, sredi meseca bo v vaše življenje vstopila oseba, ki vam bo všeč in pozabili boste na svoje načrte. Obnašali se boste zaljubljeno, zdelo se vam bo, da je to oseba vašega življenja. Razmišljali boste o skupnem življenju, ne glede na to, da je zveza kratka in da se pravzaprav sploh ne poznata. Razmislite!

Strelec

Pomlad vas bo prebudila, pripravljena boste na velika dela in spremembe. Malce razočarani boste, ker se vse ne bo odvijalo kot bi želeli. Izneverili se vam bodo neki poslovni sodelavci, nekaj neugodnosti vas čaka s strani bližnjih. Nerazumevanje s partnerjem in s starši bo porušilo kar nekaj načrtov. Prebudila se bo vaša pustolovska narava, flirti ne bodo izostali. Morda se boste spustili v avanture in zbirali ljubezenske trofeje kot za stavo.

Kozorog

Raznovidni planetni vplivi bodo povzročili, da boste večji del meseca spremenljivi in precej napeti. Delovati boste morali na več strani. Prisiljeni boste spremeniti svoje načrte, v pomladi ne boste uživali tako kot bi želeli. Lahko bi se pojavile zdravstvene težave, alergije in težave s kostmi in s sklepi. Ljubezni je najboljše zdravilo za težave. Partner bo zatočišče po vseh poslovnih napetostih. Nestabilni bodo tudi družinski odnosi, predvsem zaradi financ. Potrpajte!

Vodnar

Prekipevali boste od energije, vaša ambicioznost bo poudarjena. Živeli boste v hitrem tempu, dolgčas vam tudi ne bo. Usmerjeni boste na delo in finance, našli pa boste tudi čas za ljubezni. Pomlad bo prebudila vaš apetit (pazite, da se ne zredite!). Zabavali se boste s prijatelji, potovali in kar nekaj časa preživeli v naravi. Če ste nezadovoljni s svojim zakonom in s seksualnim življenjem, se boste z lahkoto zapletli v nove zveze s pravimi neznanci.

Ribi

Dober mesec da se posvetite negi telesa in se polepšate. Finančni posli vam bodo tudi šli dobro od rok. Pred vami je ugoden mesec, v družinskih odnosih se bo napetost pomirila, v ljubezenskih odnosih bo tudi vroče. Ugodne spremembe bodo vzrok, da bolj pozitivno gledate v svet. Komunikacija z okolico bo uspešna, lažje boste pomirili spore iz preteklosti. Čaka vas ugoden mesec na vseh področjih, sprostite se in uživajte!

Policijsko poročilo za zadnje obdobje na območju Občine Šoštanj

Na področju prometa naj omenim naslednje dogodke: **V SOBOTO, 11. 2.**, popoldan smo obravnavali prometno nesrečo na regionalni cesti pri TE Šoštanj. Ugotovili smo, da je voznik os. avtomobila izsilil prednost drugemu vozniku. Pri trčenju je bil povzročitelj telesno poškodovan in je bil z reševalnim vozilom odpeljan v bolnišnico v Celje.

Na področju javnega reda in miru naj omenim naslednje dogodke: **V NEDELJO, 12. 2.**, zvečer smo morali posredovati v stanovanjski hiši v Topolišci. Ugotovili smo, da se je podnajemnik verbalno in fizično znesel nad stanodajalko. Svoje ravnanje bo tako moral zagovarjati na sodišču.

V PETEK, 17. 2., ponoči smo v Topolišci na parkirišču pri Hotelu Vesna mladeničem zasegli prepovedano drogo marihuana, ki so jo ti imeli pri sebi. Istega večera pa smo morali posredovati tudi v diskoteki »S« v Ravnah pri Šoštanju. Ugotovili smo, da so neznanci pretepli oškodovanca in se pred prihodom policistov odpeljali s kraja. Svoje ravnanje bodo vsekakor morali obrazložiti tudi na sodišču.

V NEDELJO, 19. 2., smo v večernih urah, tudi v Šoštanju, pri postopku mlajšemu moškemu zasegli prepovedano drogo - marihuano.

V PETEK, 3. 3., smo ponoči posredovali pred stanovanjskim blokom na Tovarniški cesti v Šoštanju. Ugotovili smo, da je razgrajal pijan mlajši moški, ki naj bi ga pretepli neznanci. Ko sta mu oče in mama hotela pomagati do stanovanja, se je spravil še nanju. Ker se ni pomiril, so mu policisti nadeli lisice, nato je bil zaradi telesnih poškodb z reševalnim vozilom odpeljan v bolnišnico v Celje. V bolnišnici je ponovno razgrajal, zaradi česar smo zoper njega odredili pridržanje do iztreznitve.

V NEDELJO, 5. 3., smo zjutraj posredovali v stanovanjskem bloku na Kajuhovi v Šoštanju. Ugotovili smo, da je delavec s pnevmatskim klavdom opravljal dela v stanovanju in motil sosede, ki so ga na njegovo početje že opozorili. Kršitelj se bo zagovarjal na sodišču - oddelek za prekrške.

V ČETRTEK, 9. 3., smo ponoči posredovali pred lokalom TIME OUT v Šoštanju, kjer sta dva znanca pretepla mlajšega moškega in pred prihodom policistov odšla s kraja.

Na področju kaznivih dejanj naj omenim nekaj dogodkov:

V SREDO, 15. 2., smo opoldan obravnavali vlom v skladišče podjetja VOLONTE d. o. o. na Trgu bratov Mravljakov v Šoštanju. Ugotovili smo, da je storilec vzel 60 parov rokavic. Istega dne smo obravnavali tudi vlom v Urašstvo VASLE v Šoštanju, kjer je NN storilec razbil izložbeno okno in si iz izložbe protipravno prilaštil več ročnih ur.

V PETEK, 17. 2., smo zjutraj obravnavali vlom v prostore Koroških trgovin TOPLICA v Topolišci, ob tem pa ugotovili, da je NN storilec vlomil tudi v prostore picerije GURMAN, ki je v isti zgradbi. Ugotovili smo, da je storilec vzel okoli 60.000 SIT, več štek različnih cigaret, več steklenic žganih pijač in TV znakma Sony.

V PONEDELJEK, 20. 2., smo zjutraj obravnavali poskus vloma v skladišče trgovine MERCATOR v Šoštanju. Ugotovili smo, da je storilec prišel v skladišče z gradbenim materialom, vendar ni vzel ničesar.

V SREDO, 1. 3., smo ponoči obravnavali vlom v skladišče bistroja Urbanc v Šoštanju. Ugotovili smo, da je storilec vzel tri zaboje piva.

V PONEDELJEK, 13. 3., smo ponoči obravnavali vlom v prostore podjetja SUROVINA v Šoštanju. Ugotovili smo, da je storilec vlomil več vrat, vendar iz skladišča ni ničesar vzel. NN storilca je očitno pregнал alarm.

PREVENTIVNE DEJAVNOSTI

Ponovno se približujejo pomladanski in poletni meseci, ki bo veliko lastnikov svojih jeklenih konjičkov - motorjev posego po njih ter se popeljalo po bližnjih cestah. V preteklih letih smo beležili kar nekaj nezgod, v katerih so bili udeleženi tudi vozniki te vrste. S skupnimi močmi poskušamo z izvedbo preventivnih nasvetov pripomoči k temu, da do takih nezgod ne bi prihajalo pogosto in da se ne bi le-te končale z najhujšimi posledicami. Tako tudi v Šoštanju, v okviru Policijske pisarne Šoštanj, v sodelovanju s SPV Občine Šoštanj, moto kluboma VETERANI in NETOPIRIJI ter moto sekcija TEŠ-a, pripravljamo izvedbo preventivne akcije PROMET V ŠOŠTANJU. Akcija je bila izvedena že v preteklem letu in je bila dokaj množično obiskana. Izvedena bo tudi letos v začetku pomladanskih mesecev. Tako bo možen ogled varne vožnje, ki jo bodo prikazali inštruktorji Postaje prometne policije Celje ter ob tem dali napotke za varno vožnjo, možno pa bo preizkusiti tudi reakcijski čas na pripomočkih SPV R Slovenije (simulatorji). Glede termina izvedbe akcije bodo zainteresirani občani obveščeni preko ostalih sredstev javnega obveščanja ter na oglašni deski Policijske pisarne Šoštanj. Vabljeni!

Vodja policijskega okoliša:
Zoran STOJKO-KREVEL

						List	VREDNOST NOTE	OLJČNO ALI ...	POZITIVNO NAELEKTRENIION	OSEBNI ZAIMEK	LUPING (IZV.)	NARAMNICE (LJUD.)	RIMSKA 608	1. IN 3. SAMOGLASNIK
						SLAŠČICA IZ KAKAVA								
						EKIPA ELANA								
						RIMSKI CESAR (TITUS)				(K)OTVIA				NEKDANJA KRATICA SLOVENIJE
						ITALJANSKA REKA				AMPER				
Avtor: LoM	MALA AMPULA	KARBOLNO RAZKUŽILO	PEVKA Z NIZKIM GLASOM	NATRIJ	TKANINA IZ LANA					(V)IEIR(A)				
LJUDSTVO ZAHODNE AFRIKE					NEKD. PRALNI PRASEK					DUŠIK		IZVRŠNI SVET		
					LJUJSKI ODBOR					SPEVOIGRA		MUŠLIM. MOŠKO IME		
MAJHNA NERESNICA								NOBELIJ		ŽIJOGE			SREBRO	RADIJ
										SLOVNI ČEKANI				
NAMIZNO PREGRIJALO				ORG. ZDRUŽEN. NARODOV				CEK			DEN. ENOTA SAVDOVE ARABIJE			
				NIKEJ				HEKTAR						
(R)UBIN					GUGALNE MREŽE						NEKD. TURŠKI VELIKAS			
											NEM. SLIKAR (HORST)			
SEVERNI JELENI					SKRAŠANA NANA			ELEKTRO RADGONA					DIŠEČA POMLAD. CVETICA	AMER. KUKAVICA
					PRITOK SAVE									
(K)ILT				KRAT. UNIVERZ. KLINIKE				NRAVNOST, MORALA	ŽENA	JAN (IZV.)		VALJEVO		
				IVO JAN								TISTI, KI ELKA		
BENEŠKI ZLATNIK					BIT V FILOZOFIJI				VARUH CREDE	RIMSKA 998	ALKALOID V ČAJU			
											NEPOPOLNO GORENJE			
OTOK ČAROVNICE KIRKE					TISTI, KI KAJ VROČIJO									
														REDŽEPOVA
											ANGL. SVETLO PIVO			
											OLJE (IZV.)			
						OSEBNI DOHODEK			ITAL. IGRALKA (ASSIA)					
									AVTOMOB. OZNAKA REKE					
						KOŽNA BOLEZEN						RIMSKA 900		
						URANOV SATELIT						ANTON ASKERC		

UGANKARSKI SLOVARČEK:

AJAJA - otok čarovnice Kirke; AKAN - ljudstvo zahodne Afrike; ANTES - nemški slikar (Horst); ARIEL - Uranov satelit; NORIS - italijanska igralka (Assia).

Izmed pravih rešitev križanke bomo izžrebali dva nagrajenca, ki bosta prejela po: dve vstopnici za gledališko predstavo v Slovenskem ljudskem gledališču Celje, po lastni izbiri ter eno knjižno nagrado. Izžrebana nagrajenca prejšnje križanke (List 2/2006), sta: Alojzij Hriberšek, Dijaška ulica 10, 9000 Murska Sobota, ki prejme dve vstopnici za SLG Celje in Andreja Slemenšek, Gavce 42 a, 3327 Šmartno ob Paki, ki prejme knjižno nagrado.

Nagradna križanka

Marec 2006

Gesla Križanke:

Ime in priimek:

Naslov:

Izpolnjen kupon pošljite na naš naslov do 15.aprila 2006.

Listnek za steljo

Listnek

Čeprav direktor velenjskega komunalnega podjetja Marjan Jedovnický in vodja PE Vodovod - kanalizacija Primož Rošar najraje pijeta vodo iz vodovoda, sta na tiskovni konferenci iz vljudnosti skromno ponudila sok.

Kdo pravi, da je kultura resna stvar? Pogled na fotografijo, ki je nastala na Napotnikovi razstavi v Narodni galeriji Ljubljana, vas bo prepričal o nasprotnem.

»Veš, Štefan, ni čudno, da imamo čebelarji tako »kisle« obraze, ko pa smo lani zaradi slabega vremena namesto medu točili solze,« pravi Viktor Potočnik šoštanjškemu podžupanu.

Rafko Blatnik pa dostavlja: »Upamo, da bo nova čebelarska zveza v naše dobro kaj ukrenila tudi na tem področju!«

Listje je nagrabila Marija

Zima je odšla. Tudi iz Zavodenj.

Foto: Darko Vučina

Velenje
Sp Do 35
LIST
2006
352(497 4 šoštanj)
9003317,3
COBISS

KNJIŽNICA VELENJE

